

796

ป/472 ป/

ร.3

ปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาชาวคอย ครั้งที่ 5

พุทธศักราช 2534

ปริญญานิพนธ์

ของ

ปรียธิดา สมจิตร

๒๘ ต.ค. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

เมษายน 2535

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

181672

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
พลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(ผศ.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์)
.....กรรมการ
(ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(ผศ.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์)
.....กรรมการ
(ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)
.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผศ.อุดม พิมพ์า)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่...เดือน...พฤษภาคม...พ.ศ. 2535

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราสนา คุณาอภิสิทธิ์ อาจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม ประธาน
กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ได้กรุณาเสียสละเวลาเป็นอย่างมากในการให้ความรู้
ข้อเสนอแนะ การปรับปรุงแก้ไข พร้อมทั้งให้กำลังใจจนสามารถทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้
สำเร็จสมบูรณ์ลงได้ และผู้ช่วยศาสตราจารย์อุดม พิงพา ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการสอบ
ปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพณท์ และอาจารย์อรรคพล
เพ็ญสุภา ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำแก้ไขเรื่องทั่ว ๆ ไป และ อาจารย์สมกิจ กิจบุญวงศ์ ที่กรุณา
ให้คำปรึกษาเรื่องการวิเคราะห์ข้อมูล

ขอขอบคุณคณะกรรมการจัดการแข่งขัน นักกีฬาในการแข่งขันกีฬาชาวคอดยครั้งที่ 5
ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอกราบถึงพระคุณ บิดา มารดา และขอบคุณญาติพี่น้องทุกคนที่กรุณาให้กำลังใจ
ช่วยสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือโดยตลอดเป็นอย่างดี

ปรียธิดา สมจิตร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
คำนำ	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	7
พื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬา	7
ลักษณะของชาวคอย	11
การวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
การวิจัยในประเทศไทย	19
การวิจัยในต่างประเทศ	23
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	26
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	26
การสร้างเครื่องมือ	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล	29
การวิเคราะห์ข้อมูล	29
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า	30

5 บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	54
บทย่อ	54
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	54
วิธีดำเนินการวิจัย	54
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	54
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	54
การวิเคราะห์ข้อมูล	55
สรุปผลและการวิเคราะห์	56
อภิปรายผล	59
ข้อเสนอแนะ	67
บรรณานุกรม	69
ภาคผนวก	73
ประวัติย่อของผู้วิจัย	105

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนประชากรของผู้ฝึกสอนหรือผู้ควบคุมทีม	27
2	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักกีฬาที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาวอลเลย์ครั้งที่ 5 พ.ศ. 2534	27
3	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ เพศ	31
4	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษา คิดเป็นร้อยละ	32
5	จำนวนบุคลากรในการแข่งขันกีฬาวอลเลย์ครั้งที่ 5 พ.ศ. 2534	33
6	ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาวอลเลย์ครั้งที่ 5 พ.ศ. 2534	34
7	เหตุผลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวอลเลย์ครั้งที่ 5 พ.ศ. 2534	35
8	สภาพสนามและอุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการฝึกซ้อมคิดเป็นร้อยละ	36
9	ลำดับความสำคัญของจุดประสงค์ในการจัดการแข่งขันกีฬาวอลเลย์ ครั้งที่ 5 พ.ศ. 2534	38
10	ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์กีฬาและสนามแข่งขันครั้งที่ 5 พ.ศ. 2534	40
11	ปัญหาเกี่ยวกับผู้ตัดสิน	42
12	ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารและกรรมการกีฬาจังหวัด	44
13	ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการและการดำเนินการแข่งขัน	46
14	ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกสอนและผู้ฝึกสอน	48
15	ปัญหาเกี่ยวกับนักกีฬา	50
16	จุดประสงค์และปัญหาในการจัดการแข่งขันกีฬาวอลเลย์	52

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	อุปกรณ์การแข่งขัน ครกไม้	80
2	อุปกรณ์การแข่งขัน ฟุ้งหอขัด	81
3	อุปกรณ์การแข่งขัน ขว้างมีดสั้น	83
4	อุปกรณ์การแข่งขัน ตักน้ำใส่กระบอกล	84

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

ในการพัฒนาประเทศจะต้องพัฒนาคนหรือประชากรในชาติก่อนเพราะประเทศชาติจะต้องอาศัยประชากรในชาติที่มีคุณภาพ ซึ่งหมายถึง ประชากรที่มีความสามารถทางสติปัญญามีสุขภาพ ภูมามายสมบูรณ์แข็งแรงมีสมรรถภาพทางกายสูง และยิ่งกว่านั้นต้องเน้นประชากรที่มีระเบียบวินัย มีความมานะ อุตสาหะ เสียสละเพื่อส่วนรวม ไม่เอาเปรียบเพื่อนร่วมชาติ คุณภาพของประชากร ที่ว่านี้มีการกีฬาสามารถปลูกฝังให้เกิดขึ้นแก่ประชากรในชาติได้ (จรินทร์ ธานีรัตน์. 2525 : 205)

การแข่งขันกีฬาก็ถือเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งของการส่งเสริมกีฬาซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนารัฟยากรบุคคล และเป็นการพัฒนาคนให้มีระเบียบวินัย อุดมคติ มีน้ำใจ นักกีฬา ฝึกให้มีการวางแผนและการตัดสินใจที่ถูกต้องฉับพลัน แก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี มีความเสียสละ มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่เหมาะสมกับวัย มีความสุขุม รอบคอบ มั่นคง ไม่หวั่นไหวง่าย ฝึกความเป็นประชาธิปไตย รู้จักเคารพสิทธิหน้าที่ของตนเองและบุคคลอื่น ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น มีเหตุผล เห็นประโยชน์ของส่วนรวมทำให้เกิดความริเริ่มสร้างสรรค์ ส่งเสริมความเข้าใจ และสัมพันธภาพอันดีของมวลมนุษยชาติอันจะนำบุคคลไปสู่สังคมที่สงบร่มเย็น ซึ่งเป็นรากฐานสำหรับการพัฒนาประเทศชาติทางด้านต่าง ๆ ให้บรรลุถึงความมั่นคงเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าสืบไป ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ (องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย. 2520) ที่ได้ทรงกล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ที่ได้รับจากการกีฬาว่า

"การกีฬาเป็นของจำเป็นแก่ทุกคนเพราะการกีฬาย่อมช่วยเสริมสร้างสุขภาพทั้งทางกาย และจิตใจได้อย่างดียิ่ง ผู้ที่เล่นกีฬาได้ออกกำลังกายทำให้ร่างกายแข็งแรง คล่องแคล่ว ว่องไวได้แสดงออกต่อที่ประชุม ทำให้ห้องอาจไม่กระดากเกินไป ได้แข่งขันและร่วมมือ

กับผู้อื่นทำให้รู้จักแพ้ ชนะ ทักแน่นมีความสมัครใจ คุณสมบัติต่าง ๆ ที่ได้รับจากการเล่น ก็ห้านี้จะติดตัวนักกีฬาต่อไป แม้เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่แล้วในวันข้างหน้าจะเป็นประโยชน์ ในการช่วยในการครองชีวิต และประกอบการทำงานอย่างสำคัญ"

นอกจากนี้พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ (2524 : 1) ยังได้กล่าวถึงความสำคัญ ของการกีฬาว่า

"การกีฬานั้นเป็นบริหารร่างกายให้มีสุขภาพพลานามัยแข็งแรง และเสริมสร้างให้เป็นผู้มี จิตใจแจ่มใส อดทน กล้าหาญ รู้แพ้ รู้ชนะและรู้ภัย นอกจากนี้ยังส่งเสริมความ สัมผัสความกลมเกลียวระหว่างหมู่คณะบุคคลใดที่มีจิตใจเป็นนักกีฬาบุคคลนั้นย่อมเป็นผู้ที่ มีคุณค่า อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมของประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าสืบไป"

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า การกีฬามีคุณค่ามหาศาล เพราะช่วยให้ประชาชนมีพัฒนาการด้านต่าง ๆ คือ ด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

การกีฬามีความสัมพันธ์กับการดำรงชีวิตของคนเราเป็นอย่างมาก บุคคลหลายกลุ่ม หลายระดับมีความสนใจและมีความต้องการออกกำลังกายโดยการเล่นกีฬาด้วยเหตุผลที่ว่า บุคคลมีโอกาสนี้ที่จะมีส่วนร่วมในการกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพบุคลิกภาพตามควรแก่สภาพของตน นอกจากนี้ ลักษณะชีวิตในสังคมปัจจุบันยังให้ความสนใจและสนับสนุนการกีฬาอย่างแพร่หลาย สื่อมวลชนต่าง ๆ ได้เผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับความรู้ความสำคัญของการกีฬามากขึ้น ตลอดจน ในสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐบาลและเอกชนต่างก็ได้จัดกิจกรรมการแข่งขัน กีฬากันอย่างแพร่หลาย การกีฬาจึงเข้ามาสัมพันธ์เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่คนทุกเพศ ทุกวัย และทุกระดับชั้น

การจัดการแข่งขันกีฬานั้นนอกจากจะสร้างคนให้มีสุขภาพพลานามัยที่ดีแล้วยังเป็นการ ฝึกฝนให้คนเป็นผู้มีบุคลิกภาพต่าง ๆ อีกด้วยดังเช่น สมจิตร์ สิงห์เสนีย์ (2523 : 1) ได้กล่าวว่า กีฬาเป็นการเสริมสร้างและพัฒนาจิตใจให้บุคคลเป็นผู้มีคุณค่า มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้

รู้ชนะ รู้ภัย เสริมสร้างสุขภาพและอนามัยให้สมบูรณ์และสร้างสามัคคีธรรมให้แก่ทุกคน ถ้าบุคคลในชาติมีความพร้อมดังกล่าวดวงชาติจะเข้มแข็งเจริญรุ่งเรืองและดำรงเอกราชอยู่ได้อย่างสมบูรณ์และ อดรรคผล เพ็ญสุภา (2530 : 31) ก็ได้กล่าวสนับสนุนว่า ในสังคมปัจจุบันกีฬาเป็นกิจกรรมที่มีความนิยมและมีอิทธิพลอย่างกว้างขวาง สำหรับเยาวชนและประชาชนทั่วไป เพราะกีฬา มีลักษณะเป็นสังคมย่อย ๆ ที่ผู้เข้าร่วมเล่นต้องคำนึงไปในขอบเขตของกฎกติกาเป็นไปตามระเบียบที่ดี กีฬาสอนให้รู้จักใช้ความสามารถในการต่อสู้ รู้แพ้ รู้ภัย มีความอดทน เชื้อมั่นในตนเอง รู้จักรับผิดชอบในหน้าที่ มีความสุภาพ ซื่อสัตย์กล้าแสดงออก มีความคิดริเริ่ม และมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งประสบการณ์ของสังคมในสนามกีฬาแห่งนี้ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ กีฬาก็ส่งเสริมความเป็นผู้มีสมาธิและความเข้าใจและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์สิ่งแวดล้อมทุกคนและสังคมที่ตนเองมีชีวิตรอยู่ได้เป็นอย่างดี จึงพบว่านักเรียนหรือบุคคลอื่น ๆ ก็ตามมักจะชอบมีส่วนร่วมหรือเล่นอย่างสนุกสนานเป็นประจำอยู่เสมอในกิจกรรมหรือกีฬาที่ตนเองมีทักษะดี ผลก็คือได้รับประโยชน์ก่อให้เกิดการพัฒนา ทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ด้วยเหตุนี้ทักษะทางกีฬาก็จะเป็นสิ่งสำคัญที่จูงใจให้บุคคลได้มีส่วนร่วมในกีฬาเป็นหน้าที่ของครูพลศึกษาที่จะสอนให้นักเรียนได้มีทักษะต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ซึ่งทักษะทางกีฬานี้ไม่ใช่จะทำให้มีได้ง่าย ๆ หรือทำให้มีขึ้นได้ภายในระยะเวลาอันสั้น จะต้องใช้เวลาฝึกหัดหรือกระทำซ้ำเป็นเวลานานและหลาย ๆ ครั้ง จึงจะนำไปสู่การมีทักษะทางกีฬาที่ดีได้

กิจกรรมการแข่งขันกีฬากายในพระเศรษที่นับว่ามีความสำคัญที่สุดคือ การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ซึ่งจัดให้มีการแข่งขันทุก ๆ ปี นั้นเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการกีฬา เสริมสร้างความเป็นนักกีฬาของชนในชาติ และเป็นการคัดเลือกนักกีฬาตัวแทนทีมชาติไทยไปแข่งขันกับต่างชาติ ทุกระดับไม่ว่าจะเป็นซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ หรือโอลิมปิกเกมส์

กีฬาแห่งชาติหรือเดิมเรียกกีฬาเขตเป็นโครงการหนึ่งในความรับผิดชอบของการกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2510 โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้คือ

1. เพื่อส่งเสริมการกีฬาให้ขยายตัวไปทุกจังหวัดทุกอำเภอ ตลอดจนตำบลและหมู่บ้าน และเพื่อให้ประชาชนสนใจและได้เล่นกีฬามากยิ่งขึ้น เป็นการเพิ่มพูนสุขภาพอนามัย ผักอบรมความมีระเบียบวินัย จิตใจสูง รู้แพ้ รู้ชนะ สมานสามัคคี ทั้งได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์อีกด้วย

2. เพื่อเป็นการคัดเลือกฟันนักกีฬา ผู้มีความสามารถเตรียมไว้สำหรับการคัดเลือกเป็นตัวแทนไปร่วมแข่งขันระหว่างชาติตามโอกาส

3. เพื่อส่งเสริมให้จังหวัดเข้าใจวิธีการดำเนินการจัดการแข่งขันที่ถูกต้องตามแบบธรรมเนียมสากลและช่วยให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในส่วนภูมิภาคได้รับการอบรม ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพจากสมาคมกีฬาสมัครเล่น และการกีฬาแห่งประเทศไทย (รายงานผลการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 23. 2532 : 3)

นอกจากการจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติแล้วการจัดการแข่งขันกีฬาชาวคอยยังนับเป็นกิจกรรมการแข่งขันกีฬาอีกระดับหนึ่งซึ่งได้รับความสนใจและก่อให้เกิดผลประโยชน์อย่างมาก ต่อประชากรกลุ่มหนึ่งของประเทศ การแข่งขันกีฬาชาวคอยจัดขึ้นครั้งแรก เมื่อปี พ.ศ. 2529 ที่จังหวัดแม่ฮ่องสอนและปีต่อมาจัดที่จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดพะเยา จังหวัดเชียงราย และจังหวัดลำปางตามลำดับ สาเหตุหรือที่มาของการจัดการแข่งขันกีฬาระดับนี้ก็เพราะสภาพภูมิประเทศทางภาคเหนือมีพื้นที่เป็นภูเขาและที่ราบสูงเป็นส่วนใหญ่ ประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวเขาหลายเผ่าพันธุ์ แต่ชาวเขาเหล่านี้ต่างก็เป็นประชากรกลุ่มหนึ่งของประเทศไทย เป็นกลุ่มชนที่มีความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาและเสริมสร้างความเจริญมั่นคงให้แก่ประเทศชาติ บ้านเมืองเช่นเดียวกับประชาชนในพื้นที่ราบทั่วไป ดังนั้น นายคงศักดิ์ ล้อมโนนงค์ ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอนสมัยนั้นจึงได้เริ่มจัดการแข่งขันกีฬาชาวคอยขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์คือ

1. เป็นการส่งเสริมให้เยาวชนนอกโรงเรียนและชาวเขาเรียนรู้ทักษะพื้นฐานของการกีฬาที่ถูกต้อง

2. เป็นการเปิดโอกาสให้ชาวเขาเผ่าต่าง ๆ ได้แสดงความสามารถและนำประสบการณ์ด้านกีฬากลับไปเผยแพร่ในชุมชนของตน

3. เป็นการใช้กีฬาและกลุ่มสัมพันธ์เป็นสื่อทำให้เกิดความสามัคคีและความมั่นคงของชาติ

4. เป็นการส่งเสริมผู้นำเยาวชน ด้านการพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

5. เป็นการเฟ้นหานักกีฬาคัดตัวแทนจังหวัดต่อไปในอนาคต

(สูจิบัตรกีฬาชาวคอย ครั้งที่ 4. 2532 : 14)

การแข่งขันกีฬาชาวคอยเป็นการนำเอากิจกรรมการแข่งขันกีฬามาเป็นสื่อในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนในชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวไทยภูเขา ซึ่งเป็นกลุ่มชนที่มีขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมและภาษาที่แตกต่างกันไปในแต่ละเผ่าและแตกต่างไปจากคนพื้นราบทั่วไป อีกทั้งยังเป็นการปลูกสำนึกของความเป็นพลเมืองส่วนหนึ่งของประเทศไทยด้วย ดังที่ สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ (2533 : 3) ได้กล่าวไว้ว่า "การจัดการแข่งขันกีฬาชาวคอย นับเป็นกิจกรรมที่มีคุณประโยชน์อย่างมาก นอกจากจะนำมาซึ่งการแสดงออกถึงคุณธรรม ความดีงามทางด้านจิตใจความสามัคคีของชาวคอยแล้ว ยังก่อให้เกิดคุณค่ายิ่งต่อความมั่นคงของชาติ การแข่งขันกีฬาชาวคอยทุกครั้งที่ผ่านมาได้สร้างสรรค์ความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวคอยอย่างยิ่ง "ซึ่งสอดคล้องกับ สว่าง อินทรนาค. 2532 : 10) "กีฬาสร้างคน คนสร้างชาติ การใช้กีฬาสร้างสรรค์ชาวไทยภูเขาเป็นสิ่งที่ดียิ่ง ก่อให้เกิดการประสานสัมพันธ์ระหว่างเผ่าต่าง ๆ อันเป็นพื้นฐานของความสามัคคี มีความรู้สึก รัก ห่วงแทนในชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์"

เนื่องจากการแข่งขันกีฬาชาวคอย เป็นกิจกรรมการแข่งขันกีฬาที่ค่อนข้างใหม่ และยังไม่มีความรู้ใคร่ได้ศึกษาปัญหาในการจัดการแข่งขันกีฬาชาวคอยมาก่อน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงปัญหาเรื่องนี้เพื่อประโยชน์สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องจะได้นำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข ให้การดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาชาวคอยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาชาวคอย ครั้งที่ 5 พ.ศ. 2534

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบถึงปัญหาการจัดการดำเนินการแข่งขันกีฬาชาวคอย
2. เป็นแนวทางสำหรับผู้จัดดำเนินการแข่งขันและผู้เกี่ยวข้องในการปรับปรุงแก้ไข ปัญหา เพื่อส่งเสริมให้การดำเนินการแข่งขันกีฬาชาวคอยได้พัฒนามากขึ้นในโอกาสต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลกระทวกกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬาซึ่งได้มาโดยการสุ่มจากสัดส่วนของนักกีฬาแต่ละประเภท ส่วนผู้ฝึกสอนหรือผู้ควบคุมทีม และผู้จัดดำเนินการแข่งขันได้จากประชากรในการแข่งขันกีฬาวาดอย ครั้งที่ 5 พ.ศ. 2534 ณ จังหวัดลำปาง
2. ตัวแปรที่จะศึกษาค้นคว้า คือปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขัน ได้แก่
  - 2.1 ปัญหาด้านอุปกรณ์และสนามแข่งขัน
  - 2.2 ปัญหาด้านผู้ตัดสิน
  - 2.3 ปัญหาด้านผู้บริหารและคณะกรรมการกีฬาจังหวัด
  - 2.4 ปัญหาด้านการจัดและดำเนินการแข่งขัน
  - 2.5 ปัญหาด้านการฝึกและผู้ฝึกสอน
  - 2.6 ปัญหาด้านนักกีฬา
  - 2.7 ปัญหาด้านงบประมาณ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ชาวคอย หมายถึง ชาวพื้นเมืองผู้อยู่อาศัยอยู่ตามพื้นที่ที่มีสภาพภูเขา มีชื่อราชการว่า "ชาวไทยภูเขา" หรือบางที่ เรียกว่า "ชาวคอย" ตามสถิติ ประชากรชาวไทยภูเขาหรือชาวคอยในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2529 ซึ่งรวบรวมโดยงานรวมข้อมูลสถาบันวิจัยชาวเขา มีจำนวนประมาณ 530,000 คน 89,260 คน หลังคาเรือน 3,230 หมู่บ้าน ชาวไทยภูเขาเหล่านี้ประกอบไปด้วย กระเหรี่ยง แม้ว มูเซอ เย้า ลีซอ ถิ่น ขมุ ละว้า อีเก้อและเผ่าตองเหลือง

การแข่งขันกีฬาวาดอย หมายถึง การแข่งขันกีฬาซึ่งจัดขึ้น สำหรับชาวไทยภูเขาเผ่าต่าง ๆ โดยจัดเป็นประเภทกีฬาสากลและกีฬาพื้นเมืองเป็นประจำทุกปี ด้วยงบประมาณของการกีฬาแห่งประเทศไทย

กีฬาสากล ประกอบด้วย ฟุตบอล วอลเลย์บอล เซปักตะกร้อ และกรีฑา

กีฬาพื้นเมือง ประกอบด้วย ยิงหน้าไม้ วิ่งแบกกล้วย วิ่งขายยัง ขว้างลูกช้าง ชักเย่อ ขว้างสฟากมอง วิ่งกลิ้งครก เป่าลูกดอก ขว้างมีดสั้น และตักน้ำใส่กระบอก

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจะนำเสนอในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. พื้นฐานเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬา
2. ลักษณะของชาวคอย
3. การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬา

การแข่งขันกีฬาเป็นเรื่องการประลองความสามารถทางการกีฬาของผู้เข้าร่วมการแข่งขันโดยมีระเบียบ กฎ กติกา เป็นเครื่องกำหนดภายในบริเวณสนามแข่งขันภายใต้การควบคุม และอำนวยความสะดวกโดยเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขันกีฬาซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ในความรับผิดชอบของกรมพลศึกษาเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีบทบาทมากมายเกี่ยวกับการรับผิดชอบด้านกีฬา ให้ความรู้ทางด้านการศึกษาแก่มวลชนในประเทศ มีความเชื่อมั่นที่จะผลิตนักพลศึกษา นักกีฬาจากสถาบันพลศึกษาเพื่อป้อนให้แก่สมาคมให้การศึกษาแก่ทุกคน เพื่อให้เล่นกีฬาได้อย่างถูกต้อง และให้เล่นกีฬาได้ตลอดชีวิต (สาออง พ่วงบุตร. 2523 : 1)

การจัดการแข่งขันกีฬานี้มีบทบาทสำคัญยิ่ง เพราะนอกจากจะเป็นสื่อในการพัฒนาให้มีสุขภาพพลานามัยที่ดีแล้วยังช่วยส่งเสริมให้มีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี กล่าวคือ ช่วยฝึกให้คนเป็นผู้นำใจนักกีฬา มีความกล้า มีความริเริ่ม มีความเคารพต่อหน้าที่ และสิทธิของผู้อื่น มีระเบียบวินัย มีความเชื่อมั่นในตนเอง อีกทั้งยังทำให้มีความสามัคคีกลมเกลียวกันอีกด้วย วรศักดิ์ เพียรชอบ (2525 : 5) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬา "ถ้าหากว่าการแข่งขันกีฬานั้นได้มีการจัดดำเนินการและควบคุมโดยถูกต้องตามหลักแล้วจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ พร้อมทั้งมีชีวิตอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี พัฒนาชาติ กฤติบวร (2525 : บทคัดย่อ) ได้ให้ความเห็นสอดคล้องกันว่า "สิ่งสำคัญในการจัดการแข่งขันกีฬาที่ฝ่ายจัดการแข่งขันกีฬาควรคำนึงคือ การทำให้ผู้เข้าร่วมการแข่งขันได้รับประโยชน์จากการแข่งขันในทุก ๆ ด้าน คือ ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ"

การกีฬา มีบทบาทในสังคมมนุษย์มากมายจนบุคคลสำคัญและนักการศึกษาต่าง ๆ มีความเชื่อถือและยอมรับการว่า ยิ่งโลกมีความเจริญขึ้นเท่าใด ความต้องการของคนในการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬาก็จะมีมากขึ้นเท่านั้น ดังพระบรมราโชวาทในรัชกาลที่ 9 ที่ว่า "การกีฬา มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับชีวิตของแต่ละคนและชีวิตของบ้านเมือง" (พระบรมราโชวาทในรัชกาลที่ 9. 2513)

ถึงแม้ว่าในปัจจุบันจะมีการแข่งขันหรือการเล่นกีฬามากมายทั้งในและนอกประเทศ จนทำให้ประชาชนไทยได้มีโอกาสสัมผัสกับกีฬาทั้งทางตรง อันได้แก่ การเข้าร่วมเล่นหรือแข่งขัน และทางอ้อมคือ การได้ชม เทียบร์ ตลอดจนการได้สัมผัสทางสื่อมวลชนทั้งหลายก็ตาม แต่นั่นเป็นเพียงคนกลุ่มน้อยเมื่อเทียบกับประชากรทั้งหมดในประเทศ จึงมีหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ และให้การสนับสนุนการกีฬาของชาติให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น ดังนี้

1. กองกีฬา สำนักงานสวัสดิการสังคมของกรุงเทพมหานคร มีหน้าที่รับผิดชอบงานกีฬาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชนได้เล่นกีฬาเพื่อสุขภาพอนามัย โดยการจัดการแข่งขันกีฬาเปิดศูนย์เยาวชนให้เยาวชนของชาติได้ฝึกฝนกีฬา ทั้งนี้ได้เริ่มจัดการแข่งขันกีฬามาตั้งแต่ พ.ศ. 2503 โดยมีวัตถุประสงค์มุ่งเน้นทางการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
2. กรมพลศึกษา มีบทบาทมากมายเกี่ยวกับการรับผิดชอบในด้านกีฬา ให้ความรู้ทางด้านการศึกษาก่อนการเล่นกีฬาในประเทศโดยการตั้งสถาบันผลิตครูพลศึกษาถึง 17 แห่งทั่วประเทศ ทั้งนี้เพื่อเผยแพร่การพลศึกษาให้แก่ทุกคนให้เล่นกีฬาได้ตลอดชีวิต นอกจากนี้ยังมีหน้าที่ในการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนและเยาวชน โดยกองกีฬาเป็นผู้จัดดำเนินการ
3. การกีฬาแห่งประเทศไทย มีหน้าที่ให้การส่งเสริมและช่วยเหลือแก่สมาคมกีฬา จัดสรรเงินงบประมาณแก่คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬา กีฬามหาวิทยาลัย จังหวัด อาเภอ จัดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาตามจังหวัดต่าง ๆ จัดแข่งขันกีฬาเขต (กีฬาแห่งชาติ) ตั้งศูนย์นักกีฬาในร่มและศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อให้ความรู้และการบำบัดการรักษาท่างการเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากสาเหตุทางการกีฬา

4. คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย มีหน้าที่วางแผน ควบคุม เสนอแนะ สมาคมกีฬาต่าง ๆ เพื่อคัดเลือกตัวนักกีฬาเป็นตัวแทนของชาติไทยส่งไปแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศตามนโยบายที่รัฐบาลอนุมัติ รวมทั้งจัดสรรงบประมาณแก่กีฬาประเภทต่าง ๆ ตามความเหมาะสม ติดต่อกับคณะกรรมการโอลิมปิกสากลในด้านของผู้ฝึกสอนมาฝึกสอนให้แก่นักกีฬาไทย และส่งนักกีฬาไทยไปฝึกอบรมกีฬาบางประเภทในต่างประเทศ

5. สมาคมกีฬาสมัครเล่น ปัจจุบันในประเทศไทยมีสมาคมกีฬาสมัครเล่นที่ขึ้นทะเบียนอยู่กับคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยอย่างถูกต้อง 23 สมาคม แต่ละสมาคมก็มีคณะกรรมการบริหารและดำเนินการของตนเอง มีหน้าที่ให้การสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาประเภทนั้น ๆ โดยเฉพาะทางด้านการจัดการแข่งขัน การจัดผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน การคัดเลือกตัวนักกีฬาตัวแทนทีมชาติจัดบริการสมาชิกเกี่ยวกับกิจการในวงการกีฬานั้น ๆ

จะเห็นได้ว่ามีหน่วยงานหลายแห่งที่ดำเนินการให้ความช่วยเหลือในด้านการกีฬาของประเทศ แต่ถึงกระนั้นการกีฬาภายในประเทศก็ยังไม่บรรลุผลเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอุปสรรคนานาประการทั้งทางด้านผู้เล่น ผู้ฝึกสอน อุปกรณ์ สถานที่ การจัดและดำเนินการแข่งขัน ผู้บริหาร ความสนใจของประชาชนและงบประมาณในการดำเนินงานทั้งหลาย ซึ่งทุกหน่วยงานก็ได้พยายามอย่างยิ่งที่จะหาทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว

สำหรับชนิดของกีฬาต่าง ๆ สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ (2520 : 92) ได้จำแนกตามจุดมุ่งหมายของการกีฬาไว้ 2 ประเภท คือ

1. กีฬาเพื่อการแข่งขัน ผู้เล่นกีฬาประเภทนี้จะมุ่งการฝึกซ้อมหรือฝึกหัดเพื่อเตรียมตัวสำหรับการแข่งขัน หรือพิชิตความชนะเลิศอย่างจริงจัง พยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะ ผู้เล่นกีฬาประเภทนี้ ได้แก่ นักกีฬาอาชีพทั้งหลาย

2. กีฬาเพื่อสันทนาการ ผู้เล่นกีฬาประเภทนี้มุ่งการเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันหรือเล่นเพื่อแสดงความสามารถของตนเอง เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดทางสมองหรือทางร่างกาย หลังการปฏิบัติการกิจประจำวัน มิได้มุ่งหวังชัยชนะมากนัก ผู้เล่นกีฬาแบบนี้คือ นักกีฬาสมัครเล่นโดยทั่ว ๆ ไป นักกีฬาโรงเรียน ผู้เล่นกีฬาเพื่อความสนุกสนานตลอดจนผู้เล่นกีฬาเพื่อรักษาสุขภาพ

ส่วน จรินทร์ อานีรัตน์ (2524 : 205) นั้นได้จำแนกชนิดของกีฬาในแง่ของการจัดเป็น 2 ชนิด คือ

1. กีฬาเพื่อความชนะเลิศ หมายถึง การจัดกีฬาเพื่อการแข่งขันหาความชนะเลิศ และเพื่อประสิทธิภาพของการกีฬาซึ่ง ได้แก่ การแข่งขันกีฬาชนะเลิศต่าง ๆ เช่น กีฬาแห่งชาติ กีฬาซีเกมส์ เป็นต้น

2. กีฬาเพื่อมวลชน หมายถึง การจัดกีฬาเพื่อให้ชนส่วนใหญ่ของประเทศ จังหวัด อำเภอ ตำบล สถานศึกษา บริษัท ธนาคาร โรงงาน ฯลฯ ได้มีโอกาสเล่นกีฬาโดยเสรี เพื่อส่งเสริมให้มวลชนเหล่านั้นมีสุขภาพพลานามัยดี และมีจิตใจเต็มไปด้วยคุณธรรมอันดีงาม เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคมที่เราอาศัยอยู่ ซึ่งการแข่งขันกีฬาชาวคอยก็จัดอยู่ในประเภทกีฬาเพื่อมวลชนด้วย

ฉะนั้น วรศักดิ์ เพียรชอบ (2525 : 5 - 6) จึงได้สรุปประโยชน์การแข่งขันกีฬาไว้ดังนี้

1. เพื่อเปิดโอกาสให้เยาวชนที่อยู่ในวัยเรียนได้มีโอกาสพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมให้เป็นไปในระดับสูงสุดตามศักยภาพของตนเอง
2. เป็นเครื่องกระตุ้นให้ได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ต้องใช้ความพยายาม และความสามารถที่สูง ถูกสุขลักษณะ และมีความท้าทาย ในขณะที่เดียวกันก็สามารถที่จะนำไปใช้ในชีวิตร่างกายภาคหน้าได้
3. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะในกีฬาที่มีความถนัด มีความสนใจเพื่อให้มีความสามารถในระดับสูงสุด
4. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีการระบายความเครียดและความก้าวร้าวออกมาด้วยการแข่งขันกีฬา ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาสุขภาพของบุคคล

จะเห็นได้ว่ากีฬามีบทบาทมากในสังคมไทยโดยเฉพาะสภาพปัญหาของสังคมไทยในปัจจุบันที่เป็นผลกระทบต่อสุขภาพและความเป็นอยู่ของประชาชน ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพของประชาชนอ่อนแอ มีโรคภัยเบียดเบียน ประชาชนส่วนใหญ่แม้ว่าจะไม่เจ็บไข้ได้ป่วยแต่ก็แข็งแรง สมบูรณ์ สภาพจิตใจของประชาชนอ่อนแอขาดความอดทน ขาดความขยันขันแข็งในการ

ทำงาน สภาอารมณ์ไม่หนักแน่นซึ่งเป็นหนทางนำไปสู่ปัญหาอาชญากรรมสูงขึ้น ทำให้ประชาชนขาดคุณธรรมทางจิตใจ ขาดความมีน้ำใจนักกีฬา ปัญหาที่สำคัญคือ คนในชาติขาดระเบียบวินัย ไม่เคารพกฎเกณฑ์ในสังคม ทำให้เกิดความแตกแยกไม่สามัคคีกัน อันจะเป็นผลร้ายต่อประเทศชาติ ปัญหาดังกล่าวจะบรรเทาลงไปได้โดยอาศัยการกีฬาเป็นสื่อ เพราะการเล่นกีฬาจะช่วยพัฒนาประชากรทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

ลักษณะของชาวคอย

ชาวคอยหรือที่รู้จักกันทั่วไปว่าชาวไทยภูเขาในประเทศไทยส่วนใหญ่อาศัยอยู่บริเวณภูเขาทางภาคเหนือของประเทศ มีความเป็นอยู่แบบชนเผ่ามีการรวมตัวในระดับเผ่า มีการแต่งกายขนบธรรมเนียมประเพณี ภาษา และวิถีชีวิตที่แตกต่างกันไประหว่างเผ่าและระหว่างชนพื้นราบโดยสามารถแบ่งกลุ่มชาวเขาเหล่านี้ตามลักษณะตระกูล ภาษาได้ 2 กลุ่ม 10 เผ่า ดังนี้

1. กลุ่มตระกูลภาษาจีน - ทิเบต สามารถแบ่งย่อยออกไปได้อีก คือ

1.1 กลุ่มทิเบต - พม่า ประกอบด้วยชาวเขาเผ่ามูเซอ ลีซอ อีก้อ และกะเหรี่ยง

1.2 กลุ่มม้ง - เย้า - ปาเต็ง ได้แก่ ม้ง และเย้า

ชาวเขากลุ่มนี้ได้มีถิ่นกำเนิดในประเทศไทย แต่อพยพเข้ามาในประเทศไทยประมาณ 100 ปีมาแล้ว ยกเว้นกะเหรี่ยงที่อพยพมาจากพม่าเข้าสู่ประเทศไทยเป็นเวลานานกว่า 200 ปีแล้ว

2. กลุ่มภาษาออสโตร - เอเชียติก ชาวเขาในตระกูลนี้ ได้แก่ ชาวเขาในกลุ่มมอญ - เขมร ได้แก่ ถิ่น ขมุ ละว้า และมลาบารีหรือเผ่าทองเหลือง ถิ่นและขมุมีถิ่นที่อยู่อาศัยตามพรหมแดนไทย - ลาว ส่วนละว้า หรือลัวะมีหลักฐานระบุว่าได้อยู่อาศัยในประเทศไทยมาช้านาน มลาบารีมีจำนวนน้อยที่สุดในบรรดาชาวเขาเผ่าต่าง ๆ มีความเป็นอยู่ในระดับกลุ่มชนเร่ร่อน (Mormad People) ไม่มีการรวมตัวก่อตั้งเป็นชุมชนหรือเผ่า (สู่จิตรการจัดการแข่งขันกีฬาชาวคอย ครั้งที่ 4. 2532 : 69 - 74)

1. กะเหรี่ยง มีมากที่สุดในประเทศไทย ส่วนใหญ่อาศัยอยู่แถบจังหวัดชายแดนไทย - พม่า ตั้งแต่จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ตาก ราชบุรี และประจวบคีรีขันธ์ ในประเทศไทย แบ่งกะเหรี่ยงออกได้ 4 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

- 1.1 สะกอหรือยางขาว เรียกตัวเองว่า เป็นกลุ่มที่มีประชากรมากที่สุด
- 1.2 โบ หรือเรียกตัวเองว่า ไพล่ ส่วนใหญ่อยู่ในเขตจังหวัดแม่ฮ่องสอน

เชียงใหม่ ลำพูน

- 1.3 พะโอ หรือตองฮู พบในแถบ อ.เมือง จ.แม่ฮ่องสอน
- 1.4 ปะเว หรือคะยา พบในเขต อ.เมือง จ.แม่ฮ่องสอน

ลักษณะทางสังคม - เศรษฐกิจ - ความเชื่อ กะเหรี่ยงจะตั้งบ้านเรือนอยู่รวมกันหมู่บ้านละ 5 - 6 หลังคาเรือนไปจนถึงหมู่บ้านละ 100 หลังคาเรือน มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว ผัวเดี่ยว เมียเดี่ยว การเสียพรหมจารีของหญิงสาวก่อนแต่งงานเป็นเรื่องผิดประเพณี มีหมอผีเป็นหัวหน้าในการประกอบพิธีต่าง ๆ เป็นที่เชื่อถือของคนในหมู่บ้าน ปัจจุบันบางหมู่บ้านมีผู้ใหญ่บ้านโดยได้รับการแต่งตั้งจากราชการเป็นหัวหน้าหมู่บ้าน

เศรษฐกิจของกะเหรี่ยงขึ้นอยู่กับเกษตรไร่เลื่อนลอยแบบหมุนเวียน ส่วนใหญ่จะปลูกข้าวโพดมีการปลูก พริก ถั่วเขียว งาม แขนในไร่ข้าวเพื่อใช้บริโภค ไม่ปลูกฝิ่น เลี้ยงหมู ไก่ เพื่อใช้ประกอบพิธีกรรม เลี้ยงวัว ควาย ไร่ช่ายและเลี้ยงช้างไว้ใช้งาน

กะเหรี่ยงมีความเชื่อในเรื่องวิญญาณมาก นับถือผีและบางหมู่บ้านนับถือศาสนาคริสต์และพุทธด้วย

2. มั่ว (ม้ง) อาศัยอยู่ในหลายจังหวัดของประเทศจีน เวียดนาม เติมและลาว แต่สำหรับใน 11 จังหวัดของประเทศ คือ เชียงใหม่ เชียงราย น่าน แพร่ ตาก ลำปาง พะเยา สุโขทัย เพชรบูรณ์ กำแพงเพชร และแม่ฮ่องสอน มั่วในประเทศไทยแบ่งได้ 3 กลุ่ม คือ

- 2.1 แม่น้ำเงิน หรือมั่วลาย
- 2.2 มั่วขาว
- 2.3 มั่วกวมบ่า ซึ่งอพยพเข้ามาในประเทศไทยเมื่อไม่นานมานี้ ส่วนใหญ่อยู่ใน

ศูนย์อพยพ

ลักษณะทางสังคม - เศรษฐกิจ - ความเชื่อ หมู่บ้านแก้วโดยเฉลี่ยจะมี
งบประมาณ 35 หลังคาเรือน ปลุกบ้านคร่อมดิน มีทั้งครอบครัวเดี่ยวและครอบครัวขยาย สมาชิก
ในครอบครัวมีตั้งแต่ 2 - 3 คน หัวหน้าหมู่บ้านได้รับเลือกมาจากผู้อาวุโสในวงศ์ตระกูล ที่ใหญ่
ที่สุดของหมู่บ้าน เป็นผู้ตัดสินปัญหาต่าง ๆ และเป็นผู้นำของหมู่บ้าน

แม้ทำเกษตรแบบไร้เลื่อนลอย ปลุกผืนเป็นพืชเศรษฐกิจ นอกจากนั้นก็ยังมีการ
การปลูกข้าว ข้าวโพด ข้าวฟ่าง ถั่ว ปัจจุบันมีการปลูกพืชที่ทางราชการส่งเสริมให้ปลูกทดแทนดิน
เช่น กาแฟ ท้อ

แม้มีความเชื่อว่า "ผีฟ้า" เป็นผู้สร้างโลกและสรรพสิ่งทั้งหลายทั้งมวล
ผีหมู่บ้านและผีเรือน เป็นผีซึ่งคุ้มครองสมาชิกในหมู่บ้านให้ร่มเย็นเป็นสุข มีการเคารพนับถือผี
บรรพบุรุษ แม้มีความเชื่อว่า ผีป่า ผีคอย เป็นผีที่นำความเจ็บป่วยเดือดร้อนมาสู่สมาชิกในหมู่บ้าน
จึงต้องระมัดระวังไม่ให้ผีเหล่านี้เกิดความไม่พอใจ

3. มุขอ ก่อนที่จะเข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทย เดิมมุขอมีถิ่นกำเนิด
อยู่ในที่ราบสูงธิเบต ต่อมาได้โยกย้ายไปอยู่ในจีน พม่า ลาว และไทย มุขอในประเทศไทย
กระจายอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ 5 จังหวัด คือ ตาก เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน และ
กำแพงเพชร มุขอในประเทศไทยแบ่งได้เป็น 4 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

- 3.1 มุขอแดง หรือละหู่ญ
- 3.2 มุขอดำ หรือละหู่ณะ
- 3.3 มุขอนะเหมียว หรือละหู่เซเล
- 3.4 มุขอเหลือง หรือละหู่ซี

ลักษณะทางสังคม - เศรษฐกิจ - ความเชื่อ ระบบครอบครัวเป็นแบบ
父เดี่ยว เมียเดี่ยว เมื่อแต่งงานแล้วฝ่ายชายจะไปอยู่บ้านฝ่ายหญิงระยะหนึ่ง แล้วจึงจะแยก
ไปอยู่ต่างหากในหมู่บ้านจะมีหัวหน้าหมู่บ้านเป็นผู้ปกครอง

เศรษฐกิจขึ้นอยู่กับการทำไร่เลื่อนลอย ปลูกข้าว ข้าวโพดเป็นหลัก
และมีแดง พริก ถั่วเพื่อบริโภค บางหมู่บ้านปลุกผืน มีการเลี้ยงสัตว์ เช่น หมู ไก่ วัว
ควาย ม้า เพื่อในพิธีกรรมขาย และใช้แรงงาน

มุเซอในประเทศไทยมีความเชื่อในเรื่องผี โดยจะมีแท่นบูชา มุเซอมีความเชื่อว่า ความสุขสงบ ความทุกข์ยาก ความเจ็บป่วย การเพาะปลูกล้มเหลว ล้วนมาจากการบันดาลของผีทั้งสิ้น

พิธีกรรมที่สำคัญคือ พิธีปีใหม่ จัดขึ้นเพื่อขอบคุณเทพเจ้าที่ดลบันดาลให้สมาชิกในหมู่บ้าน มีความสุข อยู่ดีกินดี พิธีกินข้าวใหม่ เป็นพิธีอนุญาติเทพเจ้าเพื่อเก็บเกี่ยวพืชพันธุ์ธัญญาหาร

4. เย้า เรียกตัวเองว่า "เมี่ยน" แปลว่า มนุษย์ จีนเรียกว่า เย้า แปลว่า สุนัขหรือป่าเถื่อน เข้าส่วนใหญ่อยู่ในประเทศจีนตอนใต้ โดยเฉพาะในมณฑลกว่างสี ต่อมาได้อพยพลงสู่มณฑลยูนนาน ตังเกีย เวียดนามเหนือ ลาว ไทย เข้าในประเทศไทยส่วนใหญ่อพยพมาจากจังหวัดน่าน ในประเทศลาว และเข้ามาตั้งบ้านเรือนอยู่หนาแน่นทางตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัดเชียงราย และมีการกระจายในจังหวัดน่าน ลำปาง และเชียงใหม่ เข้าในประเทศไทยไม่มีกลุ่มย่อย มีเพียงกลุ่มเดียวคือฮุงเย้า หมายถึง พวกที่พันศีรษะด้วยผ้าแดง

ลักษณะทางสังคม - เศรษฐกิจ - ความเชื่อ ระบบครอบครัวของเย้ามีทั้งครอบครัวเดี่ยวและครอบครัวขยาย โดยจะขยายครอบครัวทางด้านฝ่ายชาย คือเมื่อบุตรชายแต่งงานจะนำภรรยาเข้ามาอยู่ในบ้านพ่อแม่ของตน การปกครองจะมีหัวหน้าหมู่บ้านซึ่งได้รับเลือกมาจากหัวหน้าของแซ่ตระกูลใหญ่ในหมู่บ้าน และมีสมาชิกในตระกูลมากเป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจพิพากษาต่าง ๆ มีผู้นำทางศาสนา คือ หมอผี ซึ่งบางครั้งอาจเป็นคนเดียวกันกับหัวหน้าหมู่บ้านซึ่งจะต้องมีความรู้ทางพิธีกรรมต่าง ๆ และต้องอ่านและเขียนภาษาจีนได้ด้วย นับเป็นผู้มีอิทธิพลมากคนหนึ่งหมู่บ้าน และได้รับความเคารพนับถือมาก

เข้าทำการเกษตรแบบไร่เลื่อนลอย พืชที่ปลูก คือ ผัก ข้าว ข้าวโพด ผลผลิตที่ได้ นอกจากจะใช้บริโภคแล้วยังส่งไปขายคนพื้นราบด้วย ดังนั้น เย้าจึงมีฐานะทางเศรษฐกิจค่อนข้างดีกว่าชาวเขาเผ่าอื่น ๆ เย้าเลี้ยงม้า ลา ล่อ วัวเป็นพาหนะ เลี้ยงหมู ไก่ ไข่เพื่อใช้ในพิธีกรรม

เย้ามีความเชื่อว่า สรรพสิ่งทั้งหลายบนโลก พระเจ้าเป็นผู้สร้างและเชื่อว่าทุกคนทุกแห่งมีผีซึ่งมีทั้งผีดีและผีร้าย ผีที่สำคัญสูงสุด มี 18 คน เรียกว่าผีใหญ่ มีอำนาจล้นหลามมาในจำนวน 18 คนนี้มีอำนาจสูงสุดมี 3 คน เรียกว่า ฟามซัง หรือสามดาว นอกจากนี้ยังมีผีบรรพบุรุษในยามที่อายุยืนมาในพิธีกรรมต่าง ๆ

5. ลื้อ มีถิ่นเดิมอยู่ทางต้นแม่น้ำสาละวินและแม่น้ำโขง ทางตอนเหนือของธิเบต และทางตะวันตกเฉียงใต้ของมณฑลยูนนานในประเทศจีน เรียกตนเองว่า "ลื้อ" ลื้อในประเทศไทยอพยพมาจากเมืองเชียงตุง ประเทศพม่า กระจายตัวอยู่ในจังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ พะเยา ตาก แม่ฮ่องสอน สุโขทัย กำแพงเพชร และเพชรบูรณ์

ลักษณะทางสังคม - เศรษฐกิจ - ความเชื่อ ลื้อไม่มีหัวหน้าเผ่า ไม่มีผู้นำสูงสุด การปกครองในระดับหมู่บ้านเป็นแบบอนาธิปไตย ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน แต่ก็ยังนับถือและให้การยอมรับสภาพอาวุโส ซึ่งประกอบด้วยผู้อาวุโสของแต่ละแซ่สกุลในหมู่บ้าน เป็นผู้ตัดสินปัญหาต่าง ๆ ของหมู่บ้าน

ลื้อทำการเกษตรแบบไร่เลื่อนลอย ปลูกข้าวเพื่อบริโภค ปลูกข้าวโพดเพื่อเลี้ยงสัตว์และขาย ปลูกฝิ่นเพื่อขาย เลี้ยงหมู ไก่ เพื่อใช้ในพิธีกรรมและบริโภค ม้าและพ่อค้าสำหรับใช้งานวัวสำหรับขาย และยังมีการทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน คือ การเย็บปักผ้าและการทำเครื่องเงิน เป็นต้น

ลื้อนับถือผีเหมือนชาวเขาเผ่าอื่น โดยมีความเชื่อว่าผีทั้งผีดีและผีร้าย ผีที่ต้องระมัดระวัง ได้แก่ ผีป่า ผีน้ำ ฯลฯ ผู้มีบทบาทสำคัญสำหรับความเชื่อเหล่านี้มี 2 คน คือ หมอเมือง และหมอผี

หมอเมือง เป็นผู้นำทางศาสนา เป็นผู้ทำพิธีบูชาผีประจำหมู่บ้าน

หมอผี เป็นผู้ทำการติดต่อระหว่างผีกับคน โดยเฉพาะเมื่อมีการเจ็บป่วยโดยไม่ทราบสาเหตุ หมอผีจะเป็นผู้ติดต่อกับผี และรักษาความเจ็บไข้เหล่านั้น

6. อีเก้อ เรียกตัวเองว่า "อะซ่า" เดิมมีอาณาจักรอิสระอยู่บริเวณต้นน้ำโขงในธิเบต ต่อมาถูกชนชาติอื่นรุกรานจึงถอยร่นลงมาทางใต้สู่จีน พม่า ลาว และไทย ทางด้านอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย เมื่อประมาณ 60 ปีมาแล้ว และกระจายออกไปตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตอำเภอต่าง ๆ ของจังหวัดเชียงราย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ และยังมีกระจัดกระจายในเขตจังหวัดลำปาง จังหวัดแพร่ อีเก้อในประเทศไทยมี 3 กลุ่มย่อย คือ อีเก้ออุส อีเก้อโลบิชา อีเก้อหม่อโป๊ะ

ลักษณะทางสังคม - เศรษฐกิจ - ความเชื่อ อีกก็มีลักษณะครอบครัวแบบขยาย

ทางฝ่ายชาย คือ เมื่อบุตรชายแต่งงานจะนำภรรยาเข้ามาอยู่ในบ้านด้วย แต่การหลับนอนกับภรรยาจะหลับนอนกันในบ้านหลังเล็ก ซึ่งสร้างไว้หลังบ้านใหญ่ หากมีลูกชายหลายคนก็มีบ้านหลังเล็กหลายหลังเมื่อพ่อตาย ลูกชายคนโตจะเป็นหัวหน้าครอบครัวต่อไป

ระบบการปกครอง อีกก็ให้การยอมรับผู้อาวุโสมาก ทุกหมู่บ้านจะมีกลุ่มผู้อาวุโสตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป เป็นผู้ตัดสินปัญหาต่าง ๆ ของหมู่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากทางราชการจะมีหน้าที่เพียงเป็นผู้ประสานงานกับฝ่ายปกครองเท่านั้น

เศรษฐกิจของอีกก็ขึ้นอยู่กับการทำไร่เลื่อนลอย ปลูกข้าวไร่ ข้าวโพดเป็นพืชหลักเพื่อใช้ในการบริโภคและเลี้ยงสัตว์ปลูกฝิ่น งา และข้าวฟ่าง เลี้ยงหมู ไก่ เพื่อพิธีกรรมและบริโภค เลี้ยงม้า ควาย แพะ แกะ ไม้ยา

อีกก็นับถือผีเหนือชาวเขาเผ่าอื่น ในรอบปีหนึ่ง ๆ อีกก็จะมีพิธีกรรมของหมู่บ้านเกี่ยวกับการบูชาผี เลี้ยงผี ฯลฯ ตลอดปี เช่น มีพิธี "ยะอูผี" ซึ่งจัดขึ้นเพื่อเอาใจผีใหญ่ซึ่งปกปักรักษาหมู่บ้าน พิธี "ยะเหยะเหยะ" เป็นพิธีส่งผีออกนอกหมู่บ้านตอนปลายฤดูฝน เพื่อให้ผีร้าย ซึ่งแฝงตัวเข้ามากับสายฝนออกไปจากหมู่บ้าน พิธีกรรมต่าง ๆ เหล่านี้จะมีหัวหน้าพิธีกรรมของบ้านซึ่งเรียกว่า "หย่อมะ" เป็นผู้นำในการประกอบพิธี

7. ถิ่น จัดอยู่ในสาขามอญ - เขมร ซึ่งอยู่ในกลุ่มภาษาออสโตร - เอเชียติก มี 2 กลุ่มย่อย คือ ถิ่นมอลและถิ่นไพร ถิ่นทั้ง 2 กลุ่มนี้มีความแตกต่างกันในภาษาพูดและขนบธรรมเนียม ส่วนเรื่องการตั้งถิ่นฐานและการแต่งกายเหมือน ๆ กัน ถิ่นอพยพเข้ามาในประเทศไทยเมื่อ 60 - 80 ปีมาแล้ว โดยอพยพมาจากประเทศลาว เข้าสู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของ จังหวัดน่าน ในเขต อ.เชียงกลาง อ.บัว อ.ทุ่งช้าง โดยเฉพาะที่ อ.บัวมีมากที่สุด ถิ่นในประเทศไทยอาศัยอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของแขวงไชยบุรี

ลักษณะทางสังคม - เศรษฐกิจ - ความเชื่อ ระบบครอบครัวของถิ่นมีทั้ง

ครอบครัวเดี่ยว และครอบครัวขยายที่เกิดจากลูกสาวแต่งงานแล้วนำสามีเข้ามาอยู่ในบ้านด้วย พี่สาวคนโตสามารถแยกบ้านได้ แต่ลูกสาวคนเล็กต้องอาศัยอยู่กับพ่อแม่ตลอดไป ถิ่นนิยมมีลูกสาวเพราะทำให้มีแรงงานเพิ่ม ถิ่นนับถือผีบรรพบุรุษฝ่ายหญิง ในหมู่บ้านหนึ่ง ๆ จะมีเพียง ๑ นามสกุลเท่านั้น ความเป็นเครือญาติจะดูได้จากการนับถือผี

ระบบการปกครอง มีเพียงหัวหน้าหมู่บ้านเป็นผู้ปกครองสูงสุดและมีเจ้าฮีดหมอฟี คณะผู้อาวุโส เป็นคณะกรรมการหมู่บ้าน โดยมีกฎ ระเบียบ ประเพณี ขนบธรรมเนียมของหมู่บ้านที่ปฏิบัติสืบต่อกันมา เรียกว่า ริดหรือฮีด เป็นกฎหมายของหมู่บ้าน

เศรษฐกิจของถิ่นเป็นการผลิตเพื่อการยังชีพไปวันหนึ่ง ๆ การเพาะปลูกเป็นอาชีพสำคัญโดยเฉพาะข้าวไร่ รายได้ที่เป็นเงินสดจะได้รับการล่าสัตว์ ขายสัตว์เลี้ยง รับจ้างและพาของป่าขาย

ถิ่นนับถือผีบรรพบุรุษ ผีบ้าน ผีประจำหมู่บ้าน ฯลฯ และเชื่อว่าปรากฏการณ์ต่าง ๆ เกิดจากการกระทำของผีทั้งดีและผีร้าย ผีมีการเลี้ยงผี เช่น ผีในโอกาสต่าง ๆ เป็นประจำ ปัจจุบันเริ่มมานับถือพุทธศาสนากันบ้างแล้ว

8. ขมุ เรียกตัวเองว่า "ขมุ" (อ่านว่า ขะ-มุ) มีความหมายในภาษาไทยว่า "คน" ขมุแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ ขมุหลวงหรือขมุฮ่อ และขมุลื้อ ขมุในประเทศไทยมีหนาแน่นใน จ.น่าน และมีกระจายใน จ.เชียงราย ลำปาง อุทัยธานี และเชียงใหม่ ส่วนในประเทศลาวมีอยู่ทางตอนเหนือโดยเฉพาะหลวงพระบาง เชียงขวาง ไชยบุรี น้ำทา และพงสาลี

ลักษณะทางสังคม - เศรษฐกิจ - ความเชื่อ เศรษฐกิจของขมุเป็นเศรษฐกิจแบบยังชีพ มีการทำไร่แบบหมุนเวียน ปลูกข้าวสำหรับบริโภค ปลูกข้าวโพดสำหรับเลี้ยงสัตว์และมีการปลูกผักสวนครัวซึ่งเป็นจำพวกเครื่องเทศ เช่น พริก กระเทียม ตะไคร้ ป่า ขมิ้น เป็นต้น นอกจากนี้ขมุนั้นยังมีความชำนาญในเรื่องการทำไม้โดยเฉพาะการเลื่อยไม้

ขมุนับถือความเชื่อในเรื่องผีและอำนาจเหนือธรรมชาติ (กฤตยคุณ) ผีในความเชื่อของขมุเป็นอำนาจเหนือธรรมชาติที่มนุษย์ควบคุมไม่ได้ อาจให้คุณและโทษ มนุษย์ต้องปฏิบัติต่อผีในลักษณะที่ยอมรับความเหนือกว่าด้วยความเคารพบูชา ส่วนระบบความเชื่อในเรื่องกฤตยคุณเป็นอำนาจเหนือธรรมชาติที่มนุษย์ควบคุมไม่ได้และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้แก่ เวทย์มนต์ คาถาต่าง ๆ ขมุเชื่อว่าบุคคลที่ได้เรียนรู้เวทย์มนต์คาถาต่าง ๆ ตามประเพณี สามารถจะควบคุมปรากฏการณ์บางอย่างได้ เช่น รักษาอาการถูกงูกัด ช่วยให้คลอดบุตรง่ายและระงับความรุนแรงของลมพายุหรือน้ำท่วมได้

9. ละว้า หรือ ลัวะ เป็นกลุ่มชนออสโตรนีเซีย เรียกตัวเองว่า "ละเวียะ" เชื่อว่าพวกละว้าอพยพมาจากทางใต้ของประเทศไทย มลายา หรือเขมร เมื่อประมาณ 2,000 ปีมาแล้ว

พวกกะว้าได้ตั้งถิ่นฐานในเมืองเชียงใหม่ปัจจุบัน เมื่อประมาณ 900 ปีมาแล้ว
ในราวพุทธศตวรรษที่ 12 - 13 พวกมอญจากลพบุรีซึ่งเป็นผู้สร้างเมืองลำปางได้ทราบพวกกะว้า
จนต้องหนีไปอยู่บนภูเขาจนกลายเป็นชาวเขาไปจนถึงพุทธศตวรรษที่ 18 ชาชาติไทยได้อพยพ
เข้ามาสู่ดินแดนแถบนี้ได้ดีพวกมอญแตกพ่ายและได้ทำไมตรีกับพวกกะว้า

ลักษณะทางสังคม - เศรษฐกิจ - ความเชื่อ ละว้ากระจายอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ
คือ เชียงราย เชียงใหม่ กาญจนบุรี แม่ฮ่องสอน สุพรรณบุรี อุทัยธานี ละว้านับถือพุทธศาสนา
ผสมผสานกับการนับถือผี มีเศรษฐกิจแบบทำไร่เลื่อนลอยโดยปลูกข้าวเป็นพืชหลักและพืชอื่น ๆ
ที่ปลูกแซมไว้ในไร่ข้าว สำหรับไว้เป็นอาหารและใช้สอยได้ เช่น ข้าวโพด ถั่ว แดง พริก
ฝ้ายต่าง ๆ ส่วนสัตว์เลี้ยงได้แก่ ควาย วัว หมู ไก่ หมา ซึ่งสัตว์เลี้ยงเหล่านี้บางครั้งก็ฆ่าเพื่อ
เลี้ยงผี

10. ผีตองเหลือง หรือมลาบรี (Mlabri) เป็นชนกลุ่มน้อยอีกเผ่าหนึ่งในประเทศไทย
ปัจจุบันมีประมาณ 135 คน มลาบรีจัดอยู่ในตระกูลภาษามอญ - เขมร คำว่า "มลา" แปลว่า คน
ส่วนคำว่า "บรี" แปลว่า ป่า รวมความแล้ว "มลาบรี" แปลว่า คนป่า แต่บุคคลอื่นมักจะเรียกว่า
ผีตองเหลือง คำว่า "ผี" เนื่องจากการที่ชาวมลาบรีไม่ยอมพบกับบุคคลภายนอก และมักจะหลบหนี
จากเพิงอาศัยเข้าไปในป่าเมื่อมีบุคคลแปลกหน้าเข้าไปใกล้แต่ก็ยังคงทิ้งร่องรอยว่ามีคนอาศัยอยู่
เช่น กองไฟยังติดอยู่ จึงทำให้ไม่ค่อยมีใครพบมลาบรีในอดีต ส่วนคำว่า "ตองเหลือง" ได้จาก
การที่ชาวมลาบรี มักจะอยู่อาศัยที่เพิงพักแห่งหนึ่งชั่วระยะเวลาที่ใบไม้หรือใบตองที่ใช้ทำหลังคา
ยังสดอยู่ เมื่อใบไม้หรือใบตองเริ่มเหลืองก็จะอพยพไปสร้างเพิงพักแห่งใหม่เพิงพักเก่าก็จะ
ปล่อยให้พังไปเอง ชาวมลาบรีส่วนใหญ่ทั้งหญิง - ชาย สามารถพูดภาษาไทยภาคเหนือได้ดี
ปัจจุบันชาวมลาบรีจะมีอยู่ใน อ.น่านน้อย อ.สา และ อ.เมือง จ.น่าน เป็นต้น

ลักษณะทางสังคม - เศรษฐกิจ - ความเชื่อ สังคมของชาวมลาบรีเป็นสังคมแบบ
หาของป่าล่าสัตว์ การติดต่อกับโลกภายนอกส่วนมากจะเป็นการติดต่อกับชาวเขาเผ่าต่าง ๆ ที่อยู่
ใกล้เคียง คือ ชาวเผ่า เย้า ถิ่น ขมุ การติดต่อสัมพันธ์อยู่ในรูปของการแลกเปลี่ยน โดยชาว
มลาบรีจะนำหนังผึ้ง เพียนใบ และเครื่องจักรสาน คือ เสื่อ หวาย และตะกร้า ไปแลกเปลี่ยนกับ
ข้าวสารเพื่อนำไปบริโภคและเศษเหล็กเพื่อนำไปตีเป็นมีด เสียม หอก ปัจจุบันชาวมลาบรี จำง
เผ่าทำงานในไร่

ชาวมลาบรื้นับถือวิญญาณและเช้่นสรวงบรรพบุรุษและผีซึ่งรักษาป่า ภูเขา แม่น้ำ
เชื้อชาติ ชนเผ่านี้นิยมสักตามตัวเพื่อความสวยงาม ไม่ได้สักเพื่อป้องกันอันตรายจากอาวุธหรือ
สัตว์ร้ายเหมือนคนไทย (สุจิตร์การแข่งขันกีฬาชาวคอย ครั้งที่ 4. 2532 : 69 - 74)

การแข่งขันกีฬาชาวคอยจึงทำให้เกิดความเข้าใจอันดี เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่าง
คนพื้นราบกับชาวเขาด้วยกันให้เกิดมีมนุษยสัมพันธ์มากขึ้น เป็นการลดปัญหาด้านความมั่นคงของ
ประเทศตลอดจนปัญหายาเสพติด ซึ่งปัจจุบันชาวเขาภาคเหนือมีอัตราการติดยาเสพติดกันสูงมาก
เนื่องจากมีเวลาว่างมากและใช้เวลาว่างไม่ถูกต้อง นอกจากนั้นยังเป็นการลดปัญหาการทำลาย
ทรัพยากรธรรมชาติ เช่น การตัดไม้ทำลายป่าอีกด้วย ทั้งนี้เพราะมีกีฬาซึ่งอาจเป็นกิจกรรมใหม่
เข้าไปเผยแพร่ทำให้ชาวเขาได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ด้วยการออกกำลังกายหรือการเล่น
กีฬา ดังนั้นนอกจากชาวเขาจะได้รับประสบการณ์ในด้านการกีฬาแล้วยังได้เผยแพร่ลักษณะประจำ
เผ่าให้ชนส่วนใหญ่ของประเทศได้รับรู้ เช่น กีฬาพื้นเมือง เครื่องแต่งกายแต่ละเผ่า วัฒนธรรม
ประเพณีต่าง ๆ แล้วยังเกิดความสนใจในความเป็นพลเมืองดีของประเทศอีกด้วย ดังที่
อุทัย นาคปรีชา (2532 : 7) กล่าวว่า การแข่งขันกีฬาชาวคอยก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้
มีการพัฒนาการเล่นกีฬาของชาวเขาให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในประเทศไทย

พิทักษ์ พลันธุ์ (2523 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและดำเนินการ
แข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนในส่วกลาง โดยใช้แบบสอบถามกับผู้บริหารโรงเรียน 238 คน
อาจารย์หัวหน้าหมวดพลานามัย 258 คน และเจ้าหน้าที่พลศึกษา 24 คน ผลการวิจัย พบว่า

1. การจัดการแข่งขันระหว่างโรงเรียนเน้นวัตถุประสงค์ในการปลูกฝังให้
นักเรียนรักการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬา การเพิ่มพูนทักษะและใช้ความสามารถในเชิง
กีฬาที่แท้จริงการส่งเสริมความสามัคคีกลมเกลียว และการฝึกฝนให้นักเรียนเป็นผู้มีน้ำใจเป็น
นักกีฬา ประเภทกีฬาที่โรงเรียนส่งเข้าแข่งขันมากที่สุด ได้แก่ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล
และกรีฑา

2. ปัญหาที่โรงเรียนประสบ ได้แก่ โรงเรียนไม่มีงบประมาณในการดำเนินการเตรียมตัวนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขัน นักกีฬาของโรงเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาเรียนตำ การแข่งขันมุ่งไปที่การเอาชนะกันเป็นสำคัญ นักกีฬาส่วนใหญ่มีภารกิจประจำวันที่ต้องช่วยเหลือผู้ปกครองทำงานบ้าน ทักษะทางการกีฬาประเภทต่าง ๆ ของนักเรียนโดยทั่วไปไม่มีมาตรฐานต่ำ ครูพลศึกษาไม่มีการสอนมากไม่มีเวลาฝึกสอนนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันและมีความยากลำบากในการควบคุมความประพฤติและมารยาทในการดูกีฬาในสนามแข่งขัน

3. ปัญหาที่กรมพลศึกษาประสบ ได้แก่ ความยากลำบากในการของบประมาณเพื่อจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ความยากลำบากในการจัดแพทย์พยาบาลที่อยู่ประจำสนามตลอดฤดูกาลแข่งขัน ความยากลำบากในการจัดหาสนามแข่งขันให้เพียงพอกับความต้องการ

ไพโรจน์ สุวรรณภักดี (2525 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬากายในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬากายในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังผู้บริหารโรงเรียน ครูพลศึกษาและครูอื่น ๆ จำนวน 400 ชุด ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่ประสบมากที่สุดตามความเห็นของผู้บริหารโรงเรียนคือ สถานที่ไม่เพียงพอ โดยเฉพาะสถานที่กลางแจ้ง และขาดการตรวจสุขภาพนักเรียวก่อนเข้าร่วมการแข่งขัน ส่วนครูพลศึกษาและครูอื่น ๆ มีความเห็นว่าปัญหาที่ประสบมากที่สุด ได้แก่ ขาดเงินสำหรับจ่ายค่าล่วงเวลา และสวัสดิการสำหรับบุคลากร ขาดการนำกิจกรรมที่เป็นศิลปะประจำชาติ เช่น กระบี่กระบอง ตะกร้อ ใช้เป็นกิจกรรมการแข่งขัน ขาดการประสานงานและความร่วมมือระหว่างผู้บริหารโรงเรียน ครูพลศึกษาและครูอื่น ๆ และขาดงบประมาณในการจัดและดำเนินการแข่งขัน

ชัชวาลย์ เจริญลาด (2526 : 65 - 66) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้จัดเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนของจังหวัดในภูมิภาค โดยส่งแบบสอบถามไปยังเจ้าหน้าที่ผู้จัดเกี่ยวกับการจัดและการดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนจำนวน 72 จังหวัด จังหวัดละ 2 คน รวม 144 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่เจ้าหน้าที่ผู้จัด

เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียน ประสบมากที่สุดคือ งบประมาณไม่เพียงพอ ปัญหาที่ประสบมากที่สุดคือ งบประมาณส่งมาล่าช้า อุปกรณ์ราคาแพง ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายนักกีฬา ผู้ฝึกสอนมุ่งแต่ให้นักเรียนเอาชนะ ผู้บริหารมุ่งหวังผลชนะเพื่อชื่อเสียงของโรงเรียน ผู้ตัดสินไม่เพียงพอ เจ้าหน้าที่จัดกีฬาจังหวัดไม่เพียงพอ วัตถุประสงค์ในการจัดและดำเนินการข้อที่เห็นความสำคัญมากที่สุด คือ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการกีฬา และการออกกำลังกาย ฝึกให้นักเรียนมีน้ำใจนักกีฬา ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัยและเคารพกติกาการแข่งขันฝึกให้นักเรียนเป็นผู้เล่นและผู้ที่ดี เพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่นักเรียนด้วยกันและเพื่อสนองนโยบายของราชการ

เสาวณีย์ สิทธิวุฒิ (2528 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนในจังหวัดของเขตการศึกษา 12 โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดพลานามัย ครูพลศึกษาจากโรงเรียนในเขตการศึกษา 12 จังหวัดละ 10 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 70 โรงเรียน และศึกษานิเทศก์พลศึกษาประจำจังหวัด 7 จังหวัด วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารโรงเรียนขาดความร่วมมือในการบริหาร และส่งเสริมด้านการฝึกซ้อมแก่นักเรียนที่เข้าร่วมการแข่งขัน
2. ครูผู้ควบคุมกีฬาส่งส่วนใหญ่มีโอกาสนำเข้ารับการอบรมศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมน้อย
3. โรงเรียนขาดสนามและอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมนักกีฬา
4. สนามแข่งขันกีฬามีจำนวนไม่เพียงพอ ขาดการทะนุบำรุงรักษา
5. นักกีฬาของโรงเรียนขาดทุนในการสนับสนุนเตรียมตัวก่อนแข่งขัน
6. ผู้ปกครองเชื่อว่าการฝึกซ้อมกีฬามีผลกระทบกระเทือนการเรียนของนักเรียน
7. งบประมาณที่ได้รับจากกรมพลศึกษา ไม่เพียงพอต่อการดำเนินการแข่งขัน
8. กรรมการผู้ตัดสินกีฬาน้อย

ทัศนชาติ กฤติบวร (2525 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา เพื่อศึกษาปัญหาการจัดและการดำเนินการแข่งขันวิทยาลัยพลศึกษา โดยส่งแบบสอบถามไปยังคณะกรรมการบริหารของวิทยาลัยพลศึกษา 50 คน

คณะกรรมการดำเนินการแข่งขัน 50 คน และผู้ควบคุมนักกีฬา 50 คน ผลการวิจัยพบว่า คณะกรรมการบริหารของวิทยาลัยพลศึกษา คณะกรรมการจัดดำเนินการแข่งขัน และผู้ควบคุม นักกีฬา ต่างมีความเห็นต่างกันว่ากีฬาวินัยพลศึกษาสนองวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขัน เป็นส่วนมาก ทางด้านปัญหาเกี่ยวกับการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษา คณะกรรมการบริหารของวิทยาลัยพลศึกษา คณะกรรมการจัดดำเนินการแข่งขันและผู้ควบคุม นักกีฬามีความเห็นแตกต่างกัน ยกเว้นในด้านงบประมาณและบุคลากร

ไชยรัตน์ คุณาธิระ (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและ การดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือใน การเก็บรวบรวมข้อมูล จากคณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 8 จำนวน 100 คน และหัวหน้าทีมกีฬาซึ่งเป็นตัวแทนของนักกีฬาจำนวน 100 คน ผลการวิจัย พบว่า คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย คณะกรรมการ ดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยผู้จัดทีมและหัวหน้าทีมกีฬา ต่างมีความเห็นตรงกันว่า กีฬามหาวิทยาลัยสนองวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันเป็นส่วนมาก ทางด้านปัญหาเกี่ยวกับการ จัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยและผู้จัดการทีมมีความเห็นตรงกันว่า มีปัญหาทาง ด้านงบประมาณและบุคลากรมาก ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ พบว่ามีน้อย

วีรพงษ์ บางท่าไม้ (2524 : 56) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและดำเนินการ แข่งขันกีฬาจังหวัด เพื่อศึกษาปัญหาการจัดและการดำเนินการกีฬาจังหวัดของเจ้าหน้าที่กีฬาทุก จังหวัด โดยสร้างแบบสอบถามให้ตรวจคำตอบ มาตราส่วนประเมินค่า และแบบปลายเปิด โดย ส่งแบบสอบถามไปยังเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด 144 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ที่เจ้าหน้าที่ กีฬาจังหวัดประสบมากคือการขาดแคลนในด้านงบประมาณในการดำเนินงาน จำนวนเจ้าหน้าที่ กีฬาจังหวัด อุปกรณ์และสนามกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินกีฬา ตลอดจนขาดความเอาใจใส่ของ ผู้บริหารจังหวัด ความนิยมกีฬาของประชาชนเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เซปักตะกร้อ และกรีฑา ตามลำดับปริมาณการจัดการแข่งขันเฉลี่ยทุกจังหวัดใน 1 ปี ฟุตบอล 3 ครั้ง บาสเกตบอล 2 ครั้ง เซปักตะกร้อ 2 ครั้ง และกรีฑา 2 ครั้ง

เบญจวรรณ วงศ์สวรรค์พร (2525 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระดับประเทศ โดยส่งแบบสอบถามไปยังคณะกรรมการอำนวยการกีฬาเขต 30 คน คณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาระดับเขต 170 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 87 ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละเฉลี่ยโดยนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง ผลการวิจัยปรากฏว่า ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระดับประเทศในประเทศไทยที่เป็นปัญหามากคือการประสานงานของคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ งบประมาณในการแข่งขันไม่เพียงพอ งบประมาณได้รับจากองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย และจังหวัดล่าช้า ทำให้มีปัญหาในการเตรียมงานต่าง ๆ การเบิกจ่ายมีขั้นตอนมากเกินไป เบี่ยงเบนของนักกีฬาที่ได้รับไม่เพียงพอกับรายจ่าย สถานที่พักและอุปกรณ์เครื่องนอนมีจำนวนไม่เพียงพอ สถานที่พักมีห้องส้วมจำนวนไม่เพียงพอ อุปกรณ์สำหรับการฝึกซ้อมไม่เพียงพอ สนามแข่งขันขนาดเล็กและที่นั่งดูกีฬาไม่เพียงพอต่อผู้ชม

การวิจัยในต่างประเทศ

เลวิส (Lewis. 1974 : 1951-A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลวิเคราะห์ของการจัดการแข่งขันกีฬากายในทางด้านการให้การสนับสนุนมหาวิทยาลัยระดับสูงในรัฐเทนเนสซี (Tennessess) โดยใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์ที่สำรวจ ซึ่งสร้างขึ้นโดย ดร.คริสโตเฟอร์ อัลแมน บราวน์ (Gristopher Alan Brown) ข้อมูลทั้งหมดได้จากแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยหัวข้อคำถาม 9 หัวข้อ ได้แก่

1. สาเหตุและจุดมุ่งหมายในการจัดการแข่งขัน
2. ระเบียบการจัดการแข่งขัน
3. การประสานงานและการบริหารงาน
4. ตารางจัดการแข่งขัน
5. กำหนดการแข่งขัน
6. สถานที่และอุปกรณ์ในการจัดการแข่งขัน
7. ระบบการให้คะแนนและการให้รางวัลแก่ผู้ชนะ

8. การประชาสัมพันธ์

9. คณะกรรมการในการจัดการแข่งขัน

ผลสรุปของคำถามที่ได้จากแบบสอบถามในแต่ละหัวข้อ มีดังนี้

1. โดยทั่วไป การดำเนินการในแต่ละด้านของทุกมหาวิทยาลัยกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากระบบการให้คะแนน การให้รางวัล และการประชาสัมพันธ์
  2. การจัดการแข่งขันกีฬากายในของทุกมหาวิทยาลัยล้วนแต่มีเหตุผลและความมุ่งหมายในการจัดการทั้งสิ้น
  3. ความคล้ายคลึงกันในการจัดการแข่งขันของแต่ละมหาวิทยาลัย คือ การใช้ผู้บริหารงานระดับมืออาชีพมาดำเนินการ
  4. การบริหารงานด้านนี้กำลังมีการเปลี่ยนแปลงจากนักศึกษาที่เคยดำเนินการมาเป็นการใช้ผู้ที่มีความชำนาญทางนี้โดยตรง
  5. การจัดการปฐมพยาบาลนั้นว่ายังมีน้อย
  6. การสนับสนุนทางการเงินในการจัดการแข่งขันกีฬากายในของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นั้นเพียงพออยู่แล้ว
  7. กฎระเบียบ การแข่งขันมีความเที่ยงตรงและเหมาะสมดี
  8. ระบบการให้คะแนนยังไม่เน้นหนักถึงระดับสูง
  9. ธรรมเนียมการจัดงานเลี้ยงฉลองรางวัลจากการแข่งขันไม่นิยมกระทำกันมากนัก
- ผลสรุปจากการสำรวจดังกล่าวประกอบกับคำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินการแข่งขันกีฬากายในมหาวิทยาลัยนี้ทำให้สรุปข้อแก้ไขบางประการที่ควรปรับปรุง ได้ดังนี้
1. ควรมีการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้มากกว่านี้
  2. กีฬาประเภทใดที่จะจัดการแข่งขัน ซึ่งไม่มีในโปรแกรมการเรียนการสอนควรมีการฝึกสอนให้ก่อนเป็นพิเศษ
  3. การเพิ่มและเน้นหนักให้มากขึ้นเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลและการพยาบาลฉุกเฉินในการจัดการแข่งขันแต่ละครั้ง
  4. ในกรณีที่จำเป็นต้องเดินทาง หรือขนส่ง เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการแข่งขัน ควรใช้ยานพาหนะที่เป็นของสถานศึกษาเอง ของสาธารณะหรืออาจจะใช้ของส่วนตัวก็ได้

คาโปวิทซ์ (Kaplowitz. 1987 : 7210-A) ได้ทำการวิจัยเรื่องแนวทางที่เป็นรากฐานแห่งความยุติธรรมในการจัดโปรแกรมแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนราษฎร์ในระดับมัธยมศึกษา (Guidelines for Establishing Equitable Interscholastic Athletic Programs for Boys and Girls in Public High Schools) โดยการศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลต่าง ๆ แล้วนำมาวิเคราะห์และใช้วิธีสัมภาษณ์ผู้บริหารกีฬาของโรงเรียนโดยการสุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนเอกชนเมืองมิดเดินเซกส์ รัฐนิวเจอร์ซีย์ ผลการวิจัยพบว่า ในการจัดโปรแกรมแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพตั้งอยู่บนรากฐาน 3 ประการ คือ

1. ลักษณะของการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
2. ต้องพิจารณายึดหลักการจัดการแข่งขันให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ กฎ กติกาของสหพันธ์กีฬานานาชาติ เพื่อให้เกิดความยุติธรรมในการแข่งขัน
3. ยึดหลักความคิดรวบยอดแห่งดุลยภาพหรือความเสมอภาคในการเข้าร่วมแข่งขันของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงอย่างทัดเทียมกัน และ

เขายังได้สรุป การพัฒนาโปรแกรมการแข่งขันกีฬาส่วนใหญ่จะมุ่งตรงไปที่ผู้บริหารซึ่งจะต้องจัดให้ความจำเป็น และสนองความต้องการของนักเรียน

สรุป

ส่วนใหญ่การจัดการแข่งขันกีฬาในต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นในระดับใดมักจะไม่มีข้อมีปัญหา เนื่องจากการจัดการแข่งขันในต่างประเทศยึดหลักความเสมอภาคในการเข้าร่วมแข่งขันของนักเรียนชายและหญิง และในการพัฒนาโปรแกรมการแข่งขันกีฬาส่วนใหญ่จะมุ่งไปยังผู้บริหารซึ่งจะต้องจัดตามความจำเป็นเพื่อสนองความต้องการของนักเรียนไม่นิยมเลี้ยงฉลองรางวัลที่ได้รับและไม่มีปัญหาด้านงบประมาณมีการอำนวยความสะดวกในการแข่งขัน และปรับปรุงวิธีการจัดการแข่งขันเพื่อตอบสนองความต้องการผู้เข้าร่วมแข่งขันให้มากที่สุดแต่ก็อาจมีปัญหาย่อยบ้างเกี่ยวกับการจัดการปฐมพยาบาลซึ่งยังมีน้อย ส่วนปัญหาเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาในประเทศไทยที่ประสบมากไม่ว่าจะเป็นในระดับใด คือ ด้านงบประมาณไม่เพียงพอ ขาดบุคลากรและเจ้าหน้าที่ด้านกีฬาของจังหวัด ขาดอุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกซ้อมกีฬา และผู้ฝึกสอนมุ่งผลชนะอย่างเดียวเพื่อชื่อเสียง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การดำเนินการศึกษาค้นคว้ามียขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องในการแข่งขันกีฬาชาวดอย ครั้งที่ 5 ที่จังหวัดลำปาง ซึ่งประกอบด้วย นักกีฬา ผู้ฝึกสอน หรือผู้ควบคุมทีม ผู้จัดและดำเนินการแข่งขัน ตามรายละเอียดดังนี้

1. ผู้จัดดำเนินการแข่งขัน รวบรวมข้อมูลจากประชากร จำนวน 73 คน
2. ผู้ฝึกสอนหรือผู้ควบคุมทีม รวบรวมข้อมูลจากประชากร โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรของผู้ฝึกสอนหรือผู้ควบคุมทีม

ประเภทกีฬา	จำนวนประชากร
ฟุตบอล	8
วอลเลย์บอล	8
เซปักตะกร้อ	8
กรีฑา	8
กีฬาพื้นเมือง	8
รวม	40

3. นักกีฬา จะทำการศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากนักกีฬาแต่ละประเภท โดยใช้วิธีของนอร์แมน (Morgan. 1970 : 610) ซึ่งมีรายละเอียดดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาชาวดอยครั้งที่ 5 พ.ศ. 2534

ประเภทกีฬา	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
กีฬาสากล	316	175
กีฬาพื้นเมือง	160	113
รวม	476	288

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแบบสอบถาม ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาและสำรวจปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาวอลเลย์ โดยสอบถามผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดดำเนินการ ค้นหาจากเอกสาร ตำรา รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ ปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษา และจากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่ได้เข้าร่วมสังเกตการณ์ และปฏิบัติงานในฐานะคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาของจังหวัด

2. รวบรวมปัญหามาสร้างแบบสอบถามโดยกำหนดขอบเขตการศึกษาวีจยให้ครอบคลุมถึงปัญหาต่าง ๆ ดังนี้

- 2.1 ปัญหาด้านอุปกรณ์และสนามแข่งขัน
- 2.2 ปัญหาด้านผู้ตัดสิน
- 2.3 ปัญหาด้านผู้บริหารและคณะกรรมการการกีฬาจังหวัด
- 2.4 ปัญหาด้านจัดและดำเนินการแข่งขัน
- 2.5 ปัญหาด้านการฝึกสอนและผู้ฝึกสอน
- 2.6 ปัญหาด้านนักกีฬา
- 2.7 ปัญหาด้านงบประมาณ
- 2.8 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3. นำแบบสอบถามที่สร้างไปหาคุณภาพ ดังนี้

3.1 หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามไปให้

ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินพิจารณาตรวจสอบแบบสอบถามและประมวลแนวความคิดต่าง ๆ นำมาแก้ไขให้สมบูรณ์ขึ้น

3.2 หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีของครอนบาค

(Cronbach, 1970 : 16) โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้โดยทำกับกลุ่มตัวอย่างที่มีความใกล้เคียงจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจากศูนย์ส่งเสริมกีฬาวอลเลย์บอลจังหวัดเชียงราย จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น .94

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากทางบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอล ครั้งที่ 5 ที่จังหวัดลำปาง
2. ในการแจกแบบสอบถามผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่ควบคุมนักกีฬาและจังหวัดช่วยให้แก่นักกีฬา ผู้ควบคุมหรือผู้ฝึกสอน ผู้ดำเนินการแข่งขันช่วยกรอกแบบสอบถามให้ทุกจังหวัด
3. การรับแบบสอบถามคืนผู้วิจัยไปรับคืนด้วยตัวเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ เพื่อวิเคราะห์ค่าสถิติดังนี้

1. หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α) โดยใช้คำสั่ง Pearson Correlation
2. หาค่าความถี่และร้อยละโดยใช้คำสั่ง Frequencies
3. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้คำสั่ง Descriptives

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาวาดอ่ย ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 ฉบับ ได้รับกลับคืน 401 ฉบับ คิดเป็น 81% โดยแยกเป็น 3 กลุ่มคือนักกีฬา จำนวน 292 ฉบับ คิดเป็น 72.8 % ผู้ฝึกสอนหรือผู้ควบคุมทีม จำนวน 40 ฉบับ คิดเป็น 82.8% และผู้จัดและดำเนินการแข่งขันจำนวน 69 ฉบับ คิดเป็น 100%

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ได้ดำเนินการวิเคราะห์แบบสอบถามดังนี้

- ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามประเภทให้เลือกตอบ (Check List) และแบบเติมคำ (Opened - End)
- ตอนที่ 2 อุปกรณ์กีฬาและสนามที่ใช้ในการฝึกซ้อม เป็นแบบสอบถามประเภทตารางประมาณค่า (Rating Scale)
- ตอนที่ 3 จุดประสงค์ ของการจัดการแข่งขันกีฬาวาดอ่ยเป็นแบบสอบถามประเภทตารางประมาณค่า (Rating Scale)
- ตอนที่ 4 สภาพของปัญหาและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาวาดอ่ย โดยแยกเป็น 4.1 ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์กีฬาและสนามแข่งขัน 4.2 ปัญหาเกี่ยวกับผู้ตัดสิน 4.3 ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและกรรมการกีฬาจังหวัด 4.4 ปัญหาเกี่ยวกับการจัดและดำเนินการแข่งขัน 4.5 ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกสอนและผู้ฝึกสอน 4.6 ปัญหาเกี่ยวกับนักกีฬา 4.7 ปัญหาเกี่ยวกับงบประมาณ และ 4.8 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ซึ่งเป็น แบบสอบถามประเภทตารางประมาณค่า (Rating Scale) และแบบเติมคำ (Opened End)

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ เพศ

อายุ (ปี)	นักกีฬา		ผู้สอน ผู้ควบคุม		ผู้จัดและดำเนินการแข่งขัน	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ต่ำกว่า 13	4.5	4.1	-	-	-	-
13 - 15	4.1	11.0	-	-	-	-
16 - 18	15.1	9.2	5.0	2.5	1.4	-
19 - 21	22.3	2.7	2.5	-	16.0	21.8
21 ขึ้นไป	24.6	2.4	80.0	10.0	50.7	10.1
รวม	70.6	29.4	87.5	12.5	68.1	31.7

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า ในจำนวนนักกีฬาเพศชายคิดเป็นร้อยละ 70.6 นั้น ส่วนมากร้อยละ 24.6 มีอายุ 21 ปีขึ้นไป รองลงมาคืออายุระหว่าง 19 - 21 ปี ร้อยละ 22.3 อายุระหว่าง 16 - 18 ปี ร้อยละ 15.1 และร้อยละ 4.5 มีอายุต่ำกว่า 13 ปี และอายุระหว่าง 13 - 15 ส่วนนักกีฬาเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 29.4 ส่วนมากร้อยละ 11.0 มีอายุระหว่าง 13 - 15 ปี รองลงมาคืออายุระหว่าง 16 - 18 ปี ร้อยละ 9.2 และอายุต่ำกว่า 13 ปี ร้อยละ 4.1 และร้อยละ 2.7 อยู่ระหว่าง 19 - 21 ปี และร้อยละ 2.4 อายุ 21 ปีขึ้นไป

ผู้ฝึกสอนและผู้ควบคุมทีม ร้อยละ 86.5 เป็นเพศชาย ส่วนมากร้อยละ 80.0 มีอายุ 21 ปีขึ้นไป ส่วนน้อยร้อยละ 2.5 มีอายุระหว่าง 19 - 21 ปี ส่วนเพศหญิงมีร้อยละ 12.5 ส่วนมากร้อยละ 10.0 มีอายุ 21 ปีขึ้นไป ส่วนน้อยร้อยละ 2.5 มีอายุระหว่าง 16 - 18 ปี

ผู้จัดและดำเนินการแข่งขัน ร้อยละ 68.1 ส่วนมากเป็นเพศชาย ร้อยละ 50.7 มีอายุ 21 ปีขึ้นไป ร้อยละ 16 มีอายุระหว่าง 19 - 21 ปี ส่วนน้อยร้อยละ 10.1 มีอายุ 21 ปีขึ้นไป

ตาราง 4 จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษา คิดเป็นร้อยละ

การศึกษา	นักกีฬา	ผู้สอน ผู้ควบคุม	ผู้จัดและดำเนินการแข่งขัน
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ประถมศึกษา	23.3	7.5	4.3
มัธยมศึกษาตอนต้น	42.8	12.5	2.9
มัธยมศึกษาตอนปลาย	24.7	22.5	2.9
อนุปริญญา	5.8	12.5	36.3
ปริญญาตรี	2.7	40.0	53.6
สูงกว่าปริญญาตรี	0.7	5.0	-
รวม	100.0	100.0	100.0

จากตาราง 4 แสดงว่า นักกีฬาร้อยละ 42.8 มีวุฒิการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 24.7 มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 23.3 มีวุฒิการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 5.8 มีวุฒิการศึกษาระดับอนุปริญญา ร้อยละ 2.7

มีผู้ศึกษาระดับปริญญาตรี และร้อยละ 0.7 มีผู้ศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

ผู้ฝึกสอน ผู้ควบคุมทีม ร้อยละ 40.0 มีผู้ศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 22.5%

มีผู้ศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 12.5 มีผู้ศึกษาระดับอนุปริญญาและ

มัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 7.5 มีผู้ศึกษาระดับประถมศึกษาและร้อยละ 5.0 มีผู้ศึกษา

สูงกว่าปริญญาตรี

ผู้จัดและดำเนินการแข่งขัน ร้อยละ 53.6 มีผู้ศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 36.3

มีผู้ศึกษาระดับอนุปริญญา ร้อยละ 4.3 มีผู้ศึกษาระดับประถมศึกษาและร้อยละ 2.9

มีผู้ศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตาราง 5 จำนวนบุคลากรในการแข่งขันกีฬาชาวคอยครี่ที่ 5 พ.ศ. 2534

ฐานที่เกี่ยวข้อง	จำนวน	ร้อยละ
นักกีฬา	292	72.8
ผู้ฝึกสอน ผู้ควบคุมทีม	40	10.0
ผู้จัดและดำเนินการแข่งขัน	69	17.2
รวม	401	100.0

จากตาราง 5 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันเป็นนักกีฬา ร้อยละ 72.8 ผู้จัดและดำเนินการแข่งขัน ร้อยละ 17.2 จะเป็นผู้ฝึกสอนและกลุ่มทีม ร้อยละ 10

ตาราง 6 ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาชาวคองคั้งที่ 5 พ.ศ. 2534

ประสบการณ์ในการทำงาน	ผู้สอน ผู้ควบคุม	ผู้จัดและดำเนินการแข่งขัน
	ร้อยละ	ร้อยละ
ไม่เกิน 1 ปี	30.0	85.5
1 - 3 ปี	60.0	11.5
4 - 6 ปี	7.5	1.5
6 ปีขึ้นไป	2.5	1.5
รวม	100.0	100.0

จากตาราง 6 แสดงว่า ผู้ฝึกสอน ผู้ควบคุมทีมร้อยละ 60 มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 1 - 3 ปี รองลงมาคือ ร้อยละ 30 มีประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 1 ปี ร้อยละ 7.5 มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 4 - 6 ปี และน้อยที่สุด ร้อยละ 2.5 มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป

ผู้จัดและดำเนินการแข่งขัน ร้อยละ 85.5 มีประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 1 ปี รองลงมาร้อยละ 11.5 มีประสบการณ์ในการทำงาน 1 - 3 ปี และร้อยละ 1.5 มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 4 - 6 ปี และ 6 ปีขึ้นไป

ตาราง 7 เหตุผลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาชาวคอยครั้งที่ 5 พ.ศ. 2534

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับการแต่งตั้งโดยตำแหน่ง	69	17.2
ด้วยความสมัครใจ	17	4.2
ไม่ตอบ	315	78.6

จากตาราง 7 แสดงว่า ไม่มีผู้ตอบในแบบสอบถาม ร้อยละ 78.6 เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาชาวคอยโดยได้รับการแต่งตั้งโดยตำแหน่ง ร้อยละ 4.2 และเข้าร่วมแข่งขันด้วยความสมัครใจ ร้อยละ 4.2

ตอนที่ 2 อุปกรณ์และสนามกีฬาที่ใช้ฝึกซ้อม

ตาราง 8 สภาพสนามและอุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการฝึกซ้อมคิดเป็นร้อยละ

สนามกีฬา	สภาพสนามฝึกซ้อม				อุปกรณ์	
	ไม่มี ร้อยละ	มีแต่ไม่เพียงพอ ร้อยละ	อยู่ในสภาพดี ร้อยละ	อยู่ในภาพดี ร้อยละ	พอใช้ ร้อยละ	ไม่ดี ร้อยละ
ฟุตบอล	5.21	10.0	10.0	8.5	36.9	7.0
วอลเลย์บอล	2.5	26.9	20.0	12.7	29.4	8.0
กรีฑา	8.5	31.7	10.2	8.5	32.2	8.2
เซปักตะกร้อ	4.0	38.9	17.2	13.5	35.9	10.7
วู้ดกอล์ฟ	10.5	17.5	13.5	11.0	20.4	8.5
วู้ดชายฝั่ง	6.7	17.7	16.0	13.5	22.4	4.7
พื้งหอกซัด	10.7	16.7	12.7	10.5	21.2	7.2
ยิงหน้าไม้	7.7	18.2	18.2	12.5	25.2	5.7
เป้าลูกดอก	7.5	17.5	15.0	11.2	22.7	5.7
ขว้างลูกข้าง	7.7	17.2	15.7	13.2	22.2	5.0
ขว้างสากมอง	8.2	16.2	15.5	12.2	20.7	6.5
ตักน้ำใส่กระบอก	10.0	15.2	15.5	12.2	21.2	7.2
วู้ดแบบก่าย	8.0	16.5	16.5	12.2	21.4	5.5
ขว้างมีดสั้น	9.0	16.2	14.7	11.7	20.0	7.2

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่าสภาพสนามฝึกซ้อมและอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อม ส่วนใหญ่มีแต่ไม้เพียงพอในการฝึกซ้อมฟุตบอล สนามมีแต่ไม้เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 10 สภาพสนามอยู่ในสภาพดี คิดเป็นร้อยละ 10 และอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อม อยู่ในขั้นพอใช้คิดเป็นร้อยละ 36.9 สนามฝึกซ้อมวอลเลย์บอล สนามมีแต่ไม้เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 26.9 สภาพสนามอยู่ในสภาพดี คิดเป็นร้อยละ 20 และอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อมอยู่ในขั้นพอใช้คิดเป็นร้อยละ 29.4 สนามกรีฑา สนามมีแต่ไม้เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 31.7 สนามอยู่ในสภาพดี คิดเป็นร้อยละ 10.2 และอุปกรณ์อยู่ในสภาพพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 31.2 สภาพสนามฝึกซ้อมเซปักตะกร้อ สนามมีแต่ไม้เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 38.9 สนามอยู่ในสภาพดี คิดเป็นร้อยละ 17.2 และอุปกรณ์ที่ใช้อยู่ในสภาพพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 35.9 ส่วนสนามฝึกซ้อมกีฬาพื้นเมือง สนามมีแต่ไม้เพียงพอก็คือสนามยิงหน้าไม้ คิดเป็นร้อยละ 18.2 สนามฝึกซ้อมที่อยู่ในสภาพดีคือสนามยิงหน้าไม้ คิดเป็นร้อยละ 18.2 และสภาพสนามฝึกซ้อมที่ไม่มีเลย คือ สนามพุ่งดอกซ์ คิดเป็นร้อยละ 10.7 และด้านอุปกรณ์กีฬาที่ใช้การฝึกซ้อมกีฬาพื้นเมืองที่อยู่ในสภาพดี คือ อุปกรณ์การฝึกซ้อมบ่วงลูกข่าง อุปกรณ์การฝึกซ้อมกีฬาพื้นเมืองที่อยู่ในขั้นพอใช้คือ อุปกรณ์ยิงหน้าไม้ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อมกีฬาพื้นเมืองที่อยู่ในสภาพไม่ดี คืออุปกรณ์การวิ่งลั้งครก

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของจุดประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬาวาดอย

ชาวดอย

ตาราง 9 ลำดับความสำคัญของจุดประสงค์ในการจัดการแข่งขันกีฬาวาดอยครั้งที่ 5

พ.ศ. 2534

รายการ	จุดประสงค์	น้อย	น้อยที่สุด	มาก	มากที่สุด
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1	เพื่อสนองนโยบายของทางราชการ	1.2	8.2	13.9	56.6
2	เพื่อให้ชาวดอยมีนิสัยรักกีฬาและ การออกกำลังกาย	7.0	3.7	42.9	51.4
3	เพื่อให้ชาวดอยได้ใช้เวลาว่างให้เกิด ประโยชน์	1.2	7.5	49.1	40.4
4	เพื่อเสริมสร้างมิตรภาพระหว่าง กลุ่มชาวดอย	1.5	7.5	46.6	42.6
5	เพื่อคัดเลือกนักกีฬาตัวแทนของจังหวัด ส่งไปแข่งขันกีฬาเขต	10.2	20.9	44.4	22.7
6	เพื่อช่วยจัดปัญหาเสพติด	3.7	14.2	43.6	36.2
7	เพื่อความสนุกสนานของกลุ่มชาวดอย	2.2	11.7	56.4	28.2
8	เพื่อให้ชาวดอยต่างได้มีโอกาสแสดง ความสามารถทางการกีฬา	3.2	8.2	55.1	31.7
9	เพื่อให้ชาวดอยนำความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ด้านกีฬาไปเผยแพร่	2.2	13.0	53.1	29.90

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการ	จุดประสงค์	น้อย	น้อยที่สุด	มาก	มากที่สุด
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
10	ในชุมชนของคนเพื่อยึดหลักกีฬาเป็นสื่อให้เกิด ความสามัคคีและ ความมั่นคงของ ระหว่างคนในชาติ	3.0	9.0	48.9	37.7

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดประสงค์ของการจัดการแข่งขัน
กีฬาวาดวยที่พบมากที่สุด เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

- 1 เพื่อสนองนโยบายของทางราชการ
- 2 เพื่อให้ชาวคอยมีนิสัยรักกีฬาและการออกกำลังกาย ส่วนที่พบมาก เรียงตามลำดับ
จากมากไปหาน้อยดังนี้

- 3 เพื่อความสนุกสนานของกลุ่มชนชาวคอย
- 4 เพื่อให้ชาวคอยนำความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านกีฬา ไปเผยแพร่ใน
ชุมชนของตน

- 5 เพื่อให้ชาวคอยได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
- 6 เพื่อยึดหลักกีฬาเป็นสื่อให้เกิดความสามัคคีและความมั่นคงของระหว่างคนในชาติ
- 7 เพื่อเสริมสร้างมิตรภาพระหว่างกลุ่มชาวคอย
- 8 เพื่อคัดเลือกนักกีฬาคิวแทนของจังหวัดส่งไปแข่งขันกีฬาเขต
- 9 เพื่อช่วยขจัดปัญหาเสพติด
- 10 เพื่อให้ชาวคอยต่าง ๆ ได้มีโอกาสแสดงความสามารถทางการกีฬา

ตาราง 10 ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์กีฬาและสนามแข่งขัน ครั้งที่ 5 พ.ศ. 2534

รายการ	จุดประสงค์	น้อย	น้อยที่สุด	มาก	มากที่สุด
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1	อุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันไม่ครบ	4.2	20.7	43.6	31.2
2	คุณภาพของอุปกรณ์กีฬาสากลที่ใช้ไม่ได้มาตรฐาน	4.7	19.9	46.4	18.2
3	ขาดผู้ดูแลรักษาอุปกรณ์ หลังจากที่ใช้ในการแข่งขันแล้ว	7.5	31.7	42.9	16.5
4	ไม่มีสถานที่เก็บอุปกรณ์โดยเฉพาะ	8.5	30.2	39.9	19.5
5	ไม่สามารถผลิตอุปกรณ์กีฬาพื้นเมืองที่ใช้แข่งขัน	7.7	30.4	36.7	24.2
6	สนามส่วนมากอยู่ไกลชุมชน	11.2	27.2	40.9	19.7
7	ขาดการดูแลรักษาสถานและอุปกรณ์กีฬา	7.7	29.9	42.1	19.2
8	สภาพสนามไม่เหมาะสมต่อการแข่งขัน	11.7	30.9	40.9	15.7
9	ขาดความสะดวกในการเข้าฝึกซ้อมในสนาม	10.7	27.7	44.6	16.5
10	ไม่มีสนามเฉพาะสำหรับการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละประเภท	12.7	22.2	33.7	31.2

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นถึงปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์กีฬาและสนามแข่งขันที่พบมากคือ

- 1 คุณภาพของอุปกรณ์กีฬาสากลที่ใช้ไม่ได้มาตรฐาน
- 2 ขาดความสะดวกในการเข้าฝึกซ้อมในสนาม
- 3 อุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันไม่ครบ
- 4 ขาดผู้ดูแลรักษาอุปกรณ์หลังจากที่ใช้ในการแข่งขันแล้ว

- 5 ขาดการดูแลรักษาสนาม และอุปกรณ์กีฬา
- 6 สภาพสนามไม่เหมาะสมต่อการแข่งขัน
- 7 สนามส่วนมากไม่เหมาะสมต่อการแข่งขัน
- 8 ไม่มีสถานที่เก็บอุปกรณ์โดยเฉพาะ
- 9 ไม่สามารถผลิตอุปกรณ์กีฬาพื้นเมืองที่ใช้ในการแข่งขัน
- 10 ไม่มีสนามเฉพาะสำหรับการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละประเภท

ตาราง 11 ปัญหาเกี่ยวกับผู้ตัดสิน

รายการ	จุดประสงค์	น้อย	น้อยที่สุด	มาก	มากที่สุด
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1	จำนวนผู้ตัดสินในจังหวัดมีไม่เพียงพอ	7.0	23.7	43.6	21.7
2	ความสามารถของผู้ตัดสินยังไม่ได้มาตรฐาน	5.7	34.4	42.1	14.0
3	ผู้ตัดสินกีฬาในจังหวัดไม่ให้ความร่วมมือ	11.7	38.9	33.7	11.5
4	ผู้ตัดสินไม่มีโอกาสได้รับการอบรมและศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม	8.5	40.9	34.9	12.0
5	ผู้ตัดสินขาดจิตวิทยาในการแข่งขัน	9.2	38.7	36.7	12.0
6	ผู้ตัดสินไม่มีการเตรียมการล่วงหน้า	8.7	38.7	34.9	14.2
7	เจ้าหน้าที่อื่น ๆ ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินไม่มีความสามารถเพียงพอ	15.0	40.1	29.4	12.0
8	ผู้ตัดสินไม่ได้รับสวัสดิภาพในการปฏิบัติหน้าที่เท่าที่ควร	15.0	40.4	27.9	12.2
9	ผู้ตัดสินไม่ได้รับเชื่อถือจากนักกีฬา	17.7	41.4	24.4	12.5
10	ความเข้าใจผิดของนักกีฬาเรื่องความไม่ยุติธรรมของผู้ตัดสิน	27.7	32.7	23.7	42.2

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นถึงปัญหาเกี่ยวกับผู้ตัดสินที่พบมากคือ

- 1 จำนวนผู้ตัดสินในจังหวัดมีไม่เพียงพอ
- 2 ความสามารถของผู้ตัดสินยังไม่ได้มาตรฐาน

ปัญหาที่พบน้อยคือ

- 1 ผู้ตัดสินไม่ได้รับความเชื่อถือจากนักกีฬา
- 2 ผู้ตัดสินไม่มีโอกาสได้รับการอบรมและศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม
- 3 ผู้ตัดสินไม่ได้รับสวัสดิภาพในการปฏิบัติหน้าที่เท่าที่ควร
- 4 เจ้าหน้าที่อื่น ๆ ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินไม่มีความสามารถเพียงพอ
- 5 ผู้ตัดสินกีฬาในจังหวัดไม่ให้ความร่วมมือ
- 6 ผู้ตัดสินขาดจิตวิทยาในการดำเนินการแข่งขัน
- 7 ผู้ตัดสินไม่มีการเตรียมการล่วงหน้า
- 8 ความเข้าใจผิดของนักกีฬาเรื่องความไม่ยุติธรรมของผู้ตัดสิน

ตาราง 12 ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและกรรมการกีฬาจังหวัด

รายการ	จุดประสงค์	น้อย	น้อยที่สุด	มาก	มากที่สุด
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1	ผู้บริหาร ไม่เข้าใจลักษณะการบริหารงานกีฬา	5.5	31.7	38.9	20.0
2	ผู้บริหาร ไม่สนใจการกีฬาของจังหวัด	8.2	38.2	32.2	17.7
3	ผู้บริหาร ไม่ให้ความสำคัญร่วมมือในการประชุม วางแผนจัดกีฬาของจังหวัด	10.7	40.6	34.7	10.0
4	ผู้บริหาร ไม่เป็นผู้นำทางกีฬาของจังหวัด	12.0	39.4	32.4	11.5
5	กรรมการกีฬาของจังหวัดขาดความ รับผิดชอบในด้านหน้าที่	14.5	39.9	30.4	10.0
6	กรรมการกีฬาของจังหวัดไม่มีความรู้ ทางกีฬาที่ตนรับผิดชอบอยู่	16.5	40.4	29.2	9.0
7	กรรมการกีฬาของจังหวัดเห็นแก่สิ่ง ตอบแทนมากกว่าประโยชน์ของส่วนรวม	16.0	37.2	29.9	2.7
8	กรรมการกีฬาของจังหวัดขาดความสามัคคี	21.9	42.1	22.9	7.2
9	จังหวัดขาดความเอาใจใส่นักกีฬาตัวแทนของงาน หลังจากเสร็จสิ้นการแข่งขันแล้ว	13.2	39.4	28.4	14.7
10	กรรมการกีฬาของจังหวัดขาดความ กระตือรือร้นในการจัดการแข่งขัน	13.2	37.9	29.9	14.5

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นถึงปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและกรรมการกีฬาจังหวัด

ที่พบมากที่สุด

ผู้บริหารไม่เข้าใจลักษณะการบริหารงานกีฬา

และปัญหาที่พบน้อยคือ

- 1 กรรมการกีฬาจังหวัดขาดความสามัคคี
- 2 ผู้บริหารไม่ให้ความร่วมมือในการประชุมวางแผนจัดกีฬาของจังหวัด
- 3 กรรมการกีฬาของจังหวัดไม่มีความรู้ทางกีฬาที่ตนเองรับผิดชอบ
- 4 กรรมการกีฬาของจังหวัดขาดความรับผิดชอบในตำแหน่งหน้าที่
- 5 จังหวัดขาดความเอาใจใส่ในนักกีฬาตัวแทนของตนหลังจากเสร็จสิ้นการแข่งขันแล้ว
- 6 ผู้บริหารไม่เป็นผู้แทนทางกีฬาของจังหวัด
- 7 ผู้บริหารไม่สนใจการกีฬาของจังหวัด
- 8 กรรมการกีฬาของจังหวัดขาดความกระตือรือร้นในการจัดการแข่งขัน
- 9 กรรมการกีฬาของจังหวัดเห็นแก่สิ่งตอบแทนมากกว่าประโยชน์ส่วนร่วม

ตาราง 13 ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการและการดำเนินการแข่งขัน

รายการ	จุดประสงค์	น้อย	น้อยที่สุด	มาก	มากที่สุด
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1	ไม่สามารถจัดการประชาสัมพันธ์การแข่งขันได้เท่าที่ควร	5.0	23.4	46.1	20.9
2	ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการประชุมจัดการแข่งขัน	6.5	35.4	39.4	14.2
3	นักกีฬาไม่มุ่งผลแพ้ชนะมากกว่าการเข้าร่วมแข่งขันเพื่อความพอใจ	9.5	34.9	36.9	13.5
4	ไม่ได้รับความสนใจและความร่วมมือจากประชาชนในการจัดการแข่งขัน	10.5	34.4	37.4	12.2
5	ประชาชนไม่เข้าใจ กติกา และวิธีการตัดสินกีฬา	0.7	37.7	35.7	11.5
6	มีการประท้วงของนักกีฬาหรือผู้ควบคุมทีม	18.0	44.6	24.7	8.2
7	ไม่สามารถจัดการแข่งขันตามระเบียบสากลได้	14.2	38.2	31.9	10.5
8	จำนวนเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัดไม่เพียงพอ	12.5	40.9	30.9	10.5
9	บุคลากรที่เกี่ยวข้องไม่สามารถจัดการแข่งขันได้เต็มที่เพราะงานในหน้าที่อื่น ๆ มีมาก	12.0	34.2	37.4	11.2
10	มีการทะเลาะวิวาทกันของนักกีฬาหรือผู้ชม	38.7	31.4	16.5	9.0

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นถึงปัญหาเกี่ยวกับการจัดและดำเนินการแข่งขันที่พบมากคือ

- 1 ไม่สามารถจัดการประชาสัมพันธ์การแข่งขันได้เท่าที่ควร
- 2 ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการประชุมจัดการแข่งขัน
- 3 ไม่ได้รับความสนใจและความร่วมมือจากประชาชนในการจัดการแข่งขัน
- 4 บุคคลที่เกี่ยวข้องไม่สามารถจัดการแข่งขันได้เต็มที่เพราะงานในหน้าที่อื่น ๆ มีมาก
- 5 นักกีฬามุ่งผลการแพ้ชนะมากกว่าการเข้าร่วมการแข่งขันเพื่อความพอใจ

และปัญหาที่พบน้อยคือ

- 1 มีการประทุ้งของนักกีฬาหรือผู้ควบคุมทีม
- 2 จำนวนเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัดไม่เพียงพอ
- 3 ไม่สามารถจัดการแข่งขันตามระเบียบสากลได้
- 4 ประชาชนไม่เข้าใจกติกาและวิธีการตัดสินกีฬา

ปัญหาที่พบน้อยที่สุดคือ

มีการทะเลาะวิวาทกันของนักกีฬาหรือผู้ชม

ตาราง 14 ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกสอนและผู้ฝึกสอน

รายการ	จุดประสงค์	น้อย	น้อยที่สุด	มาก	มากที่สุด
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1	จำนวนผู้ฝึกสอนที่หาในจังหวัด	4.7	18.7	47.4	21.7
2	ขีดความสามารถในการปฏิบัติงาน ของผู้ฝึกสอนอยู่ในระดับต่ำ	5.7	40.4	33.4	13.5
3	ผู้ฝึกสอนที่หาไม่สามารถสาธิตการสอนที่หา แต่ละประเภทได้	8.7	36.7	33.2	14.2
4	จำนวนนักกีฬาที่มีมากทำให้ควบคุมไม่ถึง	10.2	34.2	36.2	12.0
5	ไม่สามารถปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาให้นักกีฬาได้	8.5	39.4	36.4	8.5
6	ไม่มีโอกาสไปรับการอบรมศึกษาหา ความรู้เพิ่มเติม	9.5	33.2	38.4	12.0
7	บุคลิกของผู้ฝึกสอนไม่เหมาะสมกับ การเป็นผู้นำ	13.5	41.4	26.2	10.74
8	ขาดความคิดริเริ่มดัดแปลงการสอนให้ เข้ากับความสนใจของนักกีฬา	10.7	35.9	31.2	15.0
9	ไม่มีเวลาว่างให้กับการฝึกสอนเท่าที่ควร	9.0	20.9	38.7	14.2
10	ขาดอุปกรณ์และสนามเป็นของตนเอง	11.0	26.7	27.4	27.7

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นเกี่ยวกับปัญหาการฝึกสอนและผู้ฝึกสอน
ในกีฬาขวดคอยที่พบมากที่สุดคือ

- 1 ขาดอุปกรณ์และสนามเป็นของตนเองและที่พบมากที่สุดคือ

ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ

- 1 ขาดผู้ฝึกสอนกีฬาในจังหวัด
- 2 ผู้ฝึกสอนไม่มีเวลาว่างให้กับการฝึกสอนเท่าที่ควร
- 3 ผู้ฝึกสอนไม่มีโอกาสไปรับการอบรมศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม
- 4 ผู้ฝึกสอนไม่สามารถปลุกฝังน้ำใจนักกีฬาให้นักกีฬาได้
- 5 จำนวนนักกีฬามีมากทำให้ควบคุมไม่ถึง

และที่พบน้อยคือ

- 1 ขีดความสามารถในการปฏิบัติงานของผู้ฝึกสอนอยู่ในระดับต่ำ
- 2 ผู้ฝึกสอนกีฬาไม่สามารถสาธิตการสอนกีฬาแต่ละประเภทได้
- 3 ผู้ฝึกสอนขาดความคิดริเริ่มดัดแปลงการสอนให้เข้ากับความสนใจของนักกีฬา
- 4 บุคลิกของผู้ฝึกสอนไม่เหมาะสมกับการเป็นผู้นำ

ตาราง 15 ปัญหาที่เกี่ยวกับนักกีฬา

รายการ	จุดประสงค์	น้อย	น้อยที่สุด	มาก	มากที่สุด
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1	ขาดอุปกรณ์การเล่นเป็นของตนเอง	4.2	12.5	32.7	44.4
2	ขาดสนามในการฝึกซ้อม	5.0	21.9	34.9	31.7
3	ขาดทุนทรัพย์สนับสนุน	4.7	19.2	31.9	38.2
4	ไม่มีเวลาฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน	9.0	21.7	35.6	27.2
5	ชอบเล่นทีมหรือแข่งขันมากกว่าการฝึกทักษะพื้นฐาน	6.2	10.9	36.9	42.8
6	ขาดประสบการณ์และความเชื่อมั่นในตนเอง	5.4	12.98	34.6	41.8
7	ไม่เข้าใจกติกาการแข่งขันอย่างแท้จริง	3.9	9.4	38.6	45.3
8	ขาดความมั่นใจเป็นนักกีฬาและขาดระเบียบวินัย	5.0	11.9	36.1	44.1
9	ขาดการสนับสนุนจากครอบครัวผู้ปกครอง	4.2	7.7	40.3	14.2
10	ขาดผู้ฝึกสอนกีฬาเฉพาะอย่างที่มีประสิทธิภาพ	12.2	23.6	31.4	26.1

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่า ปัญหาที่เกี่ยวกับนักกีฬาในการแข่งขัน กีฬาชาวคยที่พบมากที่สุดและพบมากคือ

- 1 ไม่เข้าใจกติกาการแข่งขันอย่างแท้จริง
- 2 ขาดการสนับสนุนจากครอบครัว
- 3 ขาดอุปกรณ์การเล่นเป็นของตนเอง
- 4 ขาดความมั่นใจเป็นนักกีฬา และขาดระเบียบวินัย
- 5 ชอบเล่นทีมหรือแข่งขันมากกว่าการฝึกทักษะพื้นฐาน

ปัญหาที่พบมากคือ

- 1 ไม่มีเวลาฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน
- 2 ขาดสนามในการฝึกซ้อม
- 3 ขาดประสบการณ์ และความเชื่อมั่นในตนเอง
- 4 ขาดทุนทรัพย์สนับสนุน
- 5 ขาดผู้ฝึกสอนกีฬาเฉพาะอย่างที่มีประสิทธิภาพ

ตาราง 16 จุดประสงค์และปัญหาในการจัดการแข่งขันกีฬาชาวคอย

รายการ	นักกีฬา ร้อยละ	ผู้ฝึกสอน ร้อยละ	ผู้จัดการแข่งขัน ร้อยละ
จุดประสงค์ของการจัดกีฬา			
ชาวคอย	2.07	1.82	1.66
อุปกรณ์กีฬาและสนามกีฬา	2.79	2.02	1.97
คณะกรรมการจัดการ			
แข่งขัน	2.41	2.05	2.00
ผู้บริหารและกรรมการกีฬา			
จังหวัด	2.36	2.16	2.00
การจัดและดำเนินการ			
แข่งขัน	2.26	2.21	2.01
ผู้ฝึกสอน	2.36	2.17	2.13
นักกีฬา	2.30	2.17	2.13

จากตาราง 16 แสดงให้เห็นถึงความคิดเห็นของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการแข่งขัน ที่มีต่อวัตถุประสงค์และปัญหาในการจัดการแข่งขันกีฬาชาวคอย ซึ่งมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ทั้ง 3 กลุ่ม คือ การจัดและดำเนินการแข่งขันประสบปัญหามากที่สุด รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับผู้ฝึกสอน รวมทั้งตัวผู้บริหารและกรรมการกีฬาจังหวัด

ปัญหาด้านงบประมาณ สังกะราห์ได้ดังนี้

ส่วนใหญ่ได้มาจากการกีฬาแห่งประเทศไทย และจากของแต่ละจังหวัด แต่ยังไม่เพียงพอ ส่วนความนิยมของประชาชน ส่วนใหญ่นิยมกีฬาประเภทฟุตบอล ตะกร้อ วอลเลย์และกรีฑา สิ่งที่

ต้องการให้ปรับปรุงแก้ไขโดยเร็วคือ ด้านงบประมาณ รองลงมาคือด้านอุปกรณ์กีฬา และสนาม ฟุตบอลและผู้ควบคุมทีม การจัดและดำเนินการแข่งขันและผู้คิดและดำเนินการแข่งขัน ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับวงการกีฬาของประเทศไทยคือขาดการสนับสนุนอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

จากการที่ได้สังเคราะห์ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามสรุปได้ดังนี้

1. ความนิยมของประชาชนในการเล่นกีฬาระเภทต่าง ๆ เรียงลำดับความสำคัญ ดังนี้คือ ฟุตบอล ตะกร้อ วอลเลย์บอล กรีฑา บาสเกตบอล และเบตอง
2. ปัญหาในการจัดและดำเนินการการแข่งขัน ปัญหาที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขโดยเร็วเรียงลำดับดังนี้คือ งบประมาณ การจัดและดำเนินการแข่งขัน ผู้จัดและดำเนินการแข่งขัน อุปกรณ์กีฬาและสนาม ผู้ฝึกสอน ผู้ควบคุมทีม ผู้ตัดสิน และนักกีฬา
3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับอุปสรรคอะไรหากกีฬาให้วงการกีฬาของประเทศไทย ไม่เจริญเท่าที่ควร เรียงลำดับดังนี้คือ ทางราชการไม่สนับสนุนเต็มที่ด้านงบประมาณ โดยเฉพาะในชนบท งบประมาณไม่เพียงพอ สนามและอุปกรณ์ ไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชนทั่วไป และทางเอกชนไม่สนับสนุนเท่าที่ควร ส่วนใหญ่จะเป็นการสนับสนุนที่ส่วนกลาง เช่นกรุงเทพมหานคร จะมีอุปกรณ์และสนามในการฝึกซ้อมมากต่างกับชนบทที่ไม่เพียงพอกับความต้องการ และในชนบทไม่มีการบำรุงรักษาสถานและอุปกรณ์ต่าง ๆ ไม่มีเจ้าหน้าที่คอยรักษาจะปล่อยปละละเลยตามธรรมชาติ บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในด้านกีฬา มีไม่เพียงพอ จะมีเพียงพอที่ส่วนกลางเท่านั้น ขาดการประสานต่อนักกีฬาอย่างสม่ำเสมอ เช่น นักกีฬามีความสามารถด้านกีฬาแต่ยังมีอายุน้อยควรให้การสนับสนุนต่อไปเรื่อย ๆ และทางด้านสรีรร่างกายของนักกีฬาไทยเสียเปรียบชาวต่างประเทศอยู่มาก และสรีรร่างกายของนักกีฬาไม่เหมาะสมกับประเภทกีฬาที่เล่น การนำเอาหลักวิทยาศาสตร์มาประยุกต์กับการกีฬายังไม่แพร่หลายเท่าที่ควร นักกีฬาส่วนภูมิภาคขาดการเอาใจใส่อย่างเต็มที่ นักกีฬาที่มีความสามารถ มักเลือกเรียนมาก่อนทำให้ประสิทธิภาพการกีฬาลดลง และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมไม่ได้มาตรฐาน เช่น สนามในการฝึกซ้อม อุปกรณ์แข่งขันของนักกีฬา

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาชาวคอย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการเก็บข้อมูลจากประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องในการแข่งขันกีฬาชาวคอยครั้งที่ 5 ที่จังหวัดลพบุรี ประกอบด้วย นักกีฬา ผู้ฝึกสอน หรือผู้ควบคุมทีม ผู้จัดการและดำเนินการแข่งขัน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้จัดการและดำเนินการแข่งขัน รวบรวมข้อมูลจากประชากร จำนวน 73 คน
2. ผู้ฝึกสอนหรือผู้ควบคุมทีม รวบรวมข้อมูลจากประชากร ตามมีจำนวนดังต่อไปนี้

ประเภทกีฬาฟุตบอล 8 คน วอลเลย์บอล 8 คน เซปักตะกร้อ 8 คน กรีฑา 8 คน และกีฬาพื้นเมือง 8 คน รวมทั้งหมด 40 คน

3. นักกีฬารวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากนักกีฬาแต่ละประเภท โดยใช้วิธีของมอร์แกน (Morgan. 1970 : 610) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ประเภทกีฬาสากล จำนวนประชากร 316 คน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 113 คน รวมจำนวนประชากรทั้งหมด 476 คน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 288 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาและสำรวจปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาชาวคอย โดยสอบถามผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดดำเนินการ ค้นหาจากเอกสาร ตำรา รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษา และจากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่ได้เข้าร่วมสังเกตการณ์และปฏิบัติงานในฐานะกรรมการจัดดำเนินการแข่งขันกีฬาของจังหวัด

2. รวบรวมปัญหา มาสร้างเป็นแบบสอบถามโดยกำหนดขอบเขตการศึกษาวิจัยให้ครอบคลุมถึงปัญหาต่าง ๆ ดังนี้

- 2.1 ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์กีฬาและสนามกีฬา
- 2.2 ปัญหาเกี่ยวกับผู้ตัดสิน
- 2.3 ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและกรรมการกีฬาจังหวัด
- 2.4 ปัญหาเกี่ยวกับการจัดและดำเนินการแข่งขัน
- 2.5 ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกสอนและผู้ฝึกสอน
- 2.6 ปัญหาเกี่ยวกับนักกีฬา
- 2.7 ปัญหาเกี่ยวกับงบประมาณ
- 2.8 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3. นำแบบสอบถาม ที่สร้างขึ้นไปหาคุณภาพดังนี้

3.1 หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินพิจารณาตรวจสอบแบบสอบถามและประมวลแนวความคิดต่าง ๆ นำมาแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.2 หาความเชื่อมั่นโดยวิธีของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 16) โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้โดยทำกับกลุ่มตัวอย่างที่มีความใกล้เคียงจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจากศูนย์ส่งเสริมสุขภาพชาวเขาจังหวัดเชียงราย จำนวน 30 คน ได้ความเชื่อมั่น

.94

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ เพื่อวิเคราะห์ค่าสถิติดังนี้

1. หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α) โดยใช้คำสั่ง Pearson Correlation
2. หาค่าความถี่และร้อยละ โดยใช้คำสั่ง Frequencies
3. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้คำสั่ง Descriptives

จากแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 401 ฉบับ เป็นคำตอบของนักกีฬาจำนวน 292 ฉบับ ผู้ฝึกสอนและผู้ควบคุมทีม จำนวน 40 ฉบับ และผู้จัดและดำเนินการแข่งขันจำนวน 69 ฉบับ ผู้วิจัยใช้ดำเนินการวิเคราะห์ตามขั้นตอนดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 และตอนที่ 3 วิเคราะห์คำตอบประเภทตรวจสอบโดยหาค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเสนอในรูปแบบตารางประกอบการอธิบาย ส่วนแบบปลายเปิดใช้การสรุปและเสนอในรูปแบบความเรียง

2. แบบสอบถาม ตอนที่ 2 ผู้วิจัยนำมาแจกแจงความถี่ ของคำตอบทั้งหมดแล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ค่าตาราง ดังนี้

ค่าสถิติพื้นฐาน คือค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)

สรุปผลการค้นคว้า

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ เพศ

1. นักกีฬาส่งส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 21 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 24.6 จากร้อยละ 70.6 เพศหญิงอายุ 13 - 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 11 วุฒิการศึกษาส่วนมากอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

2. ผู้ฝึกสอนและผู้ควบคุมทีม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 21 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 80 ส่วนเพศหญิงอายุ 21 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 10 วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์การทำงานด้านกีฬา อยู่ในช่วง 1 - 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 60 ทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนและผู้ควบคุมทีมด้วยการแต่งตั้งโดยตำแหน่ง คิดเป็นร้อยละ 17.2

3. ผู้จัดการและดำเนินการแข่งขันกีฬา ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 21 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 50.7 เพศหญิง อายุระหว่าง 19 - 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.8 ทั้งหมดมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์การทำงานด้านกีฬามากกว่า 1 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 85.5 เข้าร่วมโดยการได้รับการแต่งตั้งโดยตำแหน่งคิดเป็นร้อยละ 17.2

ตอนที่ 2 ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์กีฬาและสนามที่ใช้ในการฝึกซ้อม

1. ด้านสนามฝึกซ้อม ส่วนใหญ่มีสนามกีฬาแต่ไม่เพียงพอในการฝึกซ้อม โดยเฉพาะสนามเซปักตะกร้อ สนามกรีฑา สนามวอลเลย์บอล และสนามฝึกกีฬาพื้นเมืองต่าง ๆ ที่ยังขาดแคลนมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการฝึกซ้อม

2. สภาพของอุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการฝึกซ้อม ส่วนใหญ่อยู่ในขั้นพอใช้

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของจุดประสงค์ของการแข่งขันกีฬาชาวคอย
เรียงตามลำดับความสำคัญคือของจุดประสงค์ในการแข่งขันกีฬาชาวคอย

สนองนโยบายของทางราชการ เพื่อให้ชาวคอยมีนิสัยรักกีฬาและออกกำลังกาย เพื่อความสนุกสนานของกลุ่มชนชาวคอย เพื่อให้ชาวคอยได้ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านกีฬาไปเผยแพร่ในชุมชนของตนเพื่อให้ชาวคอยได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เพื่อยึดหลักกีฬาเป็นสื่อให้เกิดความสามัคคี และความมั่นคงของระหว่างคนในชาติ เพื่อเสริมสร้างมิตรภาพระหว่างกลุ่มชาวคอย เพื่อคัดเลือกนักกีฬาตัวแทนของจังหวัดส่งไปแข่งขันกีฬาเขต และเพื่อช่วยขจัดปัญหาเสพติด

ตอนที่ 4 สภาพของปัญหาและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาชาวคอย

1. ด้านอุปกรณ์กีฬาและสนามแข่งขัน

เรียงตามลำดับความสำคัญของปัญหาได้ดังนี้

คุณภาพของอุปกรณ์ประเภทกีฬาสากลที่ใช้ไม่ได้มาตรฐาน ขาดความสะดวกในการเข้าฝึกซ้อมในสนามกีฬา อุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาพื้นเมืองมีไม่ครบ ขาดผู้ดูแลอุปกรณ์กีฬาหลังจากที่ใช้ในการแข่งขันแล้ว ขาดการควบคุมดูแลรักษาสถานและอุปกรณ์กีฬา สภาพสนามกีฬาไม่เหมาะสมต่อการแข่งขัน สนามกีฬาสวนมากอยู่ไกลจากชุมชน ไม่มีสถานที่เก็บอุปกรณ์กีฬา โดยเฉพาะ ไม่สามารถผลิตอุปกรณ์กีฬาพื้นเมืองที่ใช้ในการแข่งขันและ ไม่มีสนามเฉพาะสำหรับการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละประเภท

2. เกี่ยวกับผู้ตัดสิน

เรียงตามลำดับความสำคัญของปัญหาดังนี้

จำนวนผู้ตัดสินกีฬาในจังหวัดมีไม่เพียงพอ ความสามารถของผู้ตัดสินกีฬา มีความผิดพลาดค่อนข้างมากในการตัดสิน ลำดับรองลงมาคือผู้ตัดสินไม่ได้รับความเชื่อถือจาก

นักกีฬา ผู้ตัดสิน ไม่มีโอกาสได้รับการอบรมและศึกษาหาความรู้ทางด้านกีฬาเพิ่มเติม ผู้ตัดสินไม่ได้รับสวัสดิการในการปฏิบัติหน้าที่ของเขาได้เท่าที่ควร เจ้าหน้าที่อื่น ๆ ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินกีฬาก็ไม่มีความสามารถเพียงพอ ผู้ตัดสินกีฬาของจังหวัดไม่ให้ความร่วมมือ ผู้ตัดสินขาดจิตวิทยาในการตัดสินปัญหา ผู้ตัดสินไม่มีการเตรียมการล่วงหน้าและความเข้าใจผิดของนักกีฬา เรื่องความไม่ยุติธรรมของผู้ตัดสิน

3. เกี่ยวกับผู้บริหารและกรรมการกีฬาจังหวัด

เรียงตามลำดับความสำคัญของปัญหาได้ดังนี้

ผู้บริหารไม่สนใจลักษณะการบริหารงานด้านกีฬา กรรมการกีฬาจังหวัดขาดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ผู้บริหารไม่ให้ความร่วมมือในการประชุมวางแผนจัดกีฬาของจังหวัด คณะกรรมการกีฬาของจังหวัดไม่มีความรู้ทางกีฬาที่ตนรับผิดชอบ กรรมการกีฬาของจังหวัดขาดความรับผิดชอบในตำแหน่งหน้าที่ ผู้บริหารกับจังหวัดขาดความเอาใจใส่นักกีฬา ตัวแทนของตนหลังจากเสร็จสิ้นการแข่งขันแล้ว ผู้บริหารไม่เป็นผู้นำทางกีฬาของจังหวัด ผู้บริหารไม่สนใจงานกีฬาของจังหวัด คณะกรรมการกีฬาของจังหวัดขาดความกระตือรือร้นในการจัดการแข่งขัน และคณะกรรมการกีฬาของจังหวัดเห็นแก่สิ่งตอบแทนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม

4. เกี่ยวกับปัญหาการจัดและการดำเนินการแข่งขัน

เรียงตามลำดับความสำคัญของปัญหาได้ดังนี้

ไม่สามารถจัดการประชาสัมพันธ์การแข่งขันได้เท่าที่ควร ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการประชุมจัดการแข่งขัน ไม่ได้รับความสนใจและความร่วมมือจากประชาชนในการจัดการแข่งขัน บุคคลที่เกี่ยวข้องไม่สามารถจัดการแข่งขันได้เต็มที่เพราะมีภาระกิจในหน้าที่อื่น ๆ อีกมาก นักกีฬามุ่งผลการแพ้ชนะมากกว่าการเข้าร่วมการแข่งขัน เพื่อความพอใจมีการประท้วงของนักกีฬา หรือผู้ควบคุมทีม จำนวนเจ้าหน้าที่ในการบริหารงาน กีฬาจังหวัดไม่เพียงพอ ไม่สามารถจัดการแข่งขันตามระเบียบการแข่งขันกีฬาสากลได้ ประชาชนไม่เข้าใจกติกาและวิธีการตัดสินกีฬา และที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือการทะเลาะวิวาทกันของนักกีฬาหรือผู้ชม

5. การฝึกสอนและผู้ฝึกสอน

เรียงตามลำดับความสำคัญของปัญหาได้ดังนี้

ขาดอุปกรณ์กีฬาและสนามเป็นของตนเอง ขาดผู้ฝึกสอนกีฬาประเภทต่าง ๆ

ผู้ฝึกสอนไม่มีเวลาว่างให้กับการฝึกสอนเท่าที่ควร ผู้ฝึกสอนไม่มีโอกาสเข้ารับการอบรมศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมทางด้านกีฬา ผู้ฝึกสอนไม่สามารถปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาให้นักกีฬาได้จำนวนนักกีฬามีมากทำให้มีความลำบากในการควบคุมดูแล ผู้ฝึกสอนขาดความคิดริเริ่มคิดแปลงการสอนให้เข้ากับ ความสนใจของนักกีฬา และบุคลิกของผู้ฝึกสอนไม่เหมาะสมกับการเป็นผู้นำด้านการกีฬา

6. ปัญหาเกี่ยวกับนักกีฬา

เรียงตามลำดับความสำคัญของปัญหาได้ดังนี้

ขาดอุปกรณ์การเล่นเป็นของตนเอง ขาดทุนทรัพย์สนับสนุน ไม่ชอบฝึกทักษะกีฬาขั้นพื้นฐาน ขาดประสบการณ์และความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่เข้าใจกติกาการแข่งขันอย่างแท้จริง ขาดความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และขาดระเบียบวินัย ขาดการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ไม่มีเวลาฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน และขาดผู้ฝึกสอนกีฬาเฉพาะอย่างที่มีความสามารถ

7. ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดประสงค์และปัญหาในการจัดการแข่งขันกีฬาวาดอย

ความคิดเห็นของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการแข่งขันที่มีต่อจุดประสงค์และปัญหาในการจัดการแข่งขันกีฬาวาดอย ซึ่งมีความคิดเห็นสอดคล้องกันทั้ง 3 กลุ่ม คือการจัดและดำเนินการแข่งขัน ประสบปัญหามากที่สุด รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้ฝึกสอน รวมถึงตัวผู้บริหารและกรรมการกีฬาจังหวัด

อภิปรายผล

ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพสนามและอุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการฝึกซ้อมในการแข่งขันกีฬาวาดอย ซึ่งผู้เข้าร่วมการแข่งขันจะเป็นชาวไทยภูเขาทั้งหมด สถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละประเภทไม่ว่าจะเป็นกีฬาสากล หรือกีฬาพื้นเมือง ส่วนใหญ่มีแต่ไม่เพียงพอในการฝึกซ้อม รวมทั้งอุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการฝึกซ้อม เนื่องจากกีฬาชาววดอยเป็นการแข่งขันกีฬาเฉพาะในเขตภาคเหนือตอนบนเท่านั้น ในเรื่องการสนับสนุนจากหน่วยงานของทางราชการยังไม่ได้รับการช่วยเหลือ

เท่าที่ควร ทางราชการจะมองเห็นความสำคัญของจุดใหญ่ เช่น ในเมืองหลวงจะเห็นได้ว่าการสนับสนุนกันเต็มที่ทั้งภาครัฐและเอกชน เพราะเช่นในกรุงเทพมหานครนั้น จุดศูนย์รวมทุก ๆ อย่าง การแข่งขันกีฬาชาวคอย เป็นเพียงชนกลุ่มหนึ่งเท่านั้น และเป็นกิจกรรมใหม่ที่ยังไม่มีใครรู้จักกันมากนัก บุคคลเข้าร่วมก็เป็นชาวไทยภูเขาซึ่งเป็นประชาชนธรรมดา การฝึกซ้อมก็ไม่มีเวลาในการฝึกซ้อม อุปกรณ์ส่วนใหญ่ไม่มีในชีวิตประจำวันของประชาชนเหล่านี้ ก็ต้องทำมาหาเลี้ยงชีพตัวเอง และครอบครัว จึงไม่มีเวลาในการฝึกซ้อมประกอบกับขาดแคลนสนามฝึกซ้อม และอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อมแล้ว จึงทำให้ประชาชนเหล่านี้ขาดความสนใจ ซึ่งเป็นผลให้นักกีฬาที่เป็นชาวไทยภูเขาไม่ค่อยสนใจในการฝึกซ้อมเท่าไรนัก ส่วนอุปกรณ์การฝึกซ้อมนั้นก็มีความแพง ถ้าจะซื้อไว้สำหรับตัวเองคงไม่ได้เพราะประชาชนเหล่านี้มีฐานะค่อนข้างยากจน จึงเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้หมดความสนใจ เวลาในการฝึกซ้อมไม่มี ดังนั้นถ้าหากหน่วยงานทางราชการ สนับสนุนแล้วประชาชนเหล่านี้ อาจจะหันมาสนใจมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านงบประมาณ อุปกรณ์ต่าง ๆ รวมทั้งผู้ฝึกสอน

ดังผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้จัดเกี่ยวกับปัญหาการจัดและการดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนของจังหวัดในภูมิภาค ปัญหาที่เจ้าหน้าที่ผู้จัดเกี่ยวกับการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนประสบมากที่สุดคือ งบประมาณไม่เพียงพอ ปัญหาที่ประสบมากคืองบประมาณส่งมาล่าช้า อุปกรณ์มีราคาแพงขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่อง แต่งกายนักกีฬาผู้ฝึกสอนมุ่งแต่ให้นักเรียนเอาชนะ ผู้บริหารมุ่งหวังผลชนะเพื่อชื่อเสียงของโรงเรียน ผู้ตัดสินไม่เพียงพอ เจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัดไม่เพียงพอ (ชัชวาลย์ เจริญลาด, 2526 : 65 - 66) ดังนั้น การสนับสนุนด้านวัสดุ อุปกรณ์ มีค่อนข้างจำกัด ในกรณีที่นักกีฬาที่เป็นนักเรียนอยู่ในโรงเรียน ตามชนบทมีอุปกรณ์การฝึกซ้อมน้อยมากไม่สามารถใช้การฝึกซ้อมได้เต็มที่ รวมทั้งสนามมีจำกัด ต้องอาศัยสนามของโรงเรียนเป็นหลักไม่มีเวลามาฝึกซ้อม อีกทั้งถ้ายังขาดอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม นักกีฬาก็หมดความสนใจ ส่วนสนามที่เป็นสนามฟุตบอลมี 1 สนามจะมีที่โรงเรียน การฝึกซ้อมจึงไม่เต็มที่นัก สนามกรีฑาไม่มี เพราะสถานที่มันคับแคบ ไม่สามารถทำสนามกรีฑาได้ ไม่สามารถทำการฝึกซ้อมได้ตามประเภทของกรีฑา ส่วนสนามวอลเลย์บอลพื้นที่ว่างในโรงเรียนมีจำกัด ไม่เพียงพอที่จะทำสนามกีฬาประเภทต่าง ๆ ได้ หรืออุปกรณ์กีฬาที่มีอยู่แล้วนั้นมีจำนวนจำกัด สามารถนำไปใช้แข่งขันกีฬาได้แต่ไม่เพียงพอ ดังผลการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนในจังหวัดของเขตการศึกษา 12

จากผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารโรงเรียนขาดความร่วมมือในการบริการ และส่งเสริมด้านการฝึกซ้อมแก่นักเรียนที่เข้าร่วมการแข่งขัน

2. ครูผู้ควบคุมกีฬาส่งส่วนใหญ่มีโอกาสดำเนินการขอบรมศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมน้อย

3. โรงเรียนขาดสนามและอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมนักกีฬา

4. สนามแข่งขันกีฬามีจำนวนไม่เพียงพอ ขาดการทะนุบำรุงรักษา

5. นักกีฬาของโรงเรียนขาดทุนในการสนับสนุนเตรียมก่อนแข่งขัน

6. ผู้ปกครองเชื่อว่า การฝึกซ้อมกีฬามีผลกระทบต่อผลการเรียนของนักเรียน

7. งบประมาณที่ได้รับจากกรมพลศึกษา ไม่เพียงพอ ต่อการดำเนินการแข่งขัน

8. กรรมการผู้ตัดสินกีฬามีน้อย

(เสาวนีย์ สิทธิวิฑูริ. 2528 : บทคัดย่อ)

ดังนั้นอุปกรณ์โดยส่วนใหญ่อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน พลศึกษาในโรงเรียนตามชนบท คุณภาพไม่ค่อยดีนัก และยังมีไม่ถึงทั่วถึง ยังขาดแคลนอยู่มาก

จากจุดประสงค์ของกีฬาวดอยมีไว้ว่า

1. เป็นการส่งเสริมให้เยาวชนนอกโรงเรียนและชาวเขาเรียนรู้ทักษะพื้นฐานของการกีฬาที่ถูกต้อง

2. เป็นการเปิดโอกาสให้ชาวเขาเผ่าต่าง ๆ ได้แสดงความสามารถและนำประสบการณ์ด้านกีฬากลับไปเผยแพร่ในชุมชนของตน

3. เป็นการใช้กีฬาและกลุ่มสัมพันธ์เป็นสื่อทำให้เกิดความสามัคคี และความมั่นคงของชาติ

4. เป็นการส่งเสริมผู้นำเยาวชน ด้านการพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

5. เป็นการפתหานักกีฬาดำแทนจังหวัดต่อไปในอนาคต (สุจิตร์กีฬาวดอย

ครั้งที่ 4. 2532 : 14) พบว่า ความคิดเห็นของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้ควบคุมทีมของนักกีฬาวดอยแต่ละจังหวัด มีความเห็นว่าการแข่งขันกีฬาวดอยครั้งนี้ เพื่อสนองนโยบายของทางราชการ และมีส่วนเกี่ยวข้องในการมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความมั่นคงให้แก่ประเทศชาติ

นอกจากนี้กลุ่มของนักกีฬาที่มีความเห็นว่ กีฬามีส่วนทำให้เกิดความสามัคคี พัฒนาร่างกายให้แข็งแรง ส่งเสริมการเป็นผู้นำ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เป็นการเสริมสร้างมิตรภาพระหว่างกลุ่มชาวคอย เพื่อคัดเลือกนักกีฬาเป็นตัวแทนของจังหวัดส่งไปแข่งขันกีฬาเขต และช่วยลดปัญหาเสพติดในกลุ่มชนชาวเขาที่นิยมกันมาก และการจัดการแข่งขันกีฬาวัยเยาว์ นับเป็นกิจกรรมที่มีคุณประโยชน์อย่างมากนอกจากจะนำมาซึ่งการแสดงออกถึงคุณธรรม ความดีงามทางด้านจิตใจความสามัคคีของชาวคอยแล้ว ยังก่อให้เกิดคุณค่ายังต่อความมั่นคงของชาติ การแข่งขันกีฬาวัยเยาว์ทุกครั้งที่ผ่านมาได้สร้างสรรค์ความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวคอยอย่างดียิ่ง (สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์, 2523 : 3) ซึ่งสอดคล้องกับ สว่าง อินทรนาค (2532 : 10) "กีฬาสร้างคน คนสร้างชาติ การใช้กีฬา สร้างสรรค์ ชาวไทยภูเขาเป็นสิ่งดีงามยิ่งก่อให้เกิดการประสานสัมพันธ์ระหว่างเผ่าต่าง ๆ อันเป็นพื้นฐานของความสามัคคี มีความรู้สึก รัก ห่วงแหนในชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และจุดประสงค์ในการจัดและดำเนินการ ข้อยที่เห็นความสำคัญมากที่สุดคือ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการกีฬา และการออกกำลังกาย ฝึกให้นักเรียนมีน้ำใจนักกีฬา ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ที่ระเบียบวินัยและเคารพกติกาการแข่งขันให้นักเรียนเป็นผู้เล่นและผู้ดูที่ดี เพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่เรียนด้วยกันและเพื่อสนองนโยบายของทางราชการ (ชัชวาลย์ เชิงฉลาด, 2526 : 65 - 66)

ปัญหาเกี่ยวกับค่านิยมอันดีงามและสันทนาการแข่งขัน

จะมีปัญหามากไม่ว่ากีฬาในระดับไหนก็ตามจะเป็นกีฬาวัยเยาว์แล้วนั้น ปัญหาที่พบส่วนใหญ่คือ คุณภาพของอุปกรณ์กีฬาสากลที่ใช้ไม่ได้มาตรฐาน อุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันไม่ครบและขาดความสะดวกในการเข้าฝึกซ้อม ส่วนคุณภาพของอุปกรณ์กีฬาสากลที่ไม่ได้มาตรฐานนั้น เช่น ลูกวอลเลย์บอล ที่ใช้กันในระดับกีฬาใหญ่ แล้วนั้นจะใช้ของที่มีคุณภาพดี กีฬาตามชนบทลุ่มจะเป็สภาพที่เป็นดิน กรวด ซึ่งไม่มีใครดูแลเอาใจใส่มากนัก นักกีฬาก็จะซ่อมวิ่งตามสภาพที่มีอยู่ การพัฒนาฝีมือจึงเสียเปรียบ นักกีฬาที่อยู่ในส่วนกลางที่มีสนามที่ได้มาตรฐาน สนามแข่งขันสากลแข่งได้ทุกระดับ เช่นสนามยาง ทำให้นักกีฬาเหล่านั้นพัฒนาฝีมือไปได้ก้าวหน้ากว่านักกีฬาในชนบท โดยเฉพาะอย่างยิ่งกีฬาวัยเยาว์จะไม่มีโอกาสได้สัมผัสกับสิ่งใหม่ ๆ เหล่านี้เลย เพราะกีฬาประเภทนี้มีเฉพาะภาคเหนือของประเทศเท่านั้น อีกอย่างคือรองเท้าวิ่ง สำหรับนักกรีฑา ตาม

ชนบทคุณภาพของรองเท้าที่ใช้ในการฝึกซ้อมไม่สู้จะดีนัก ราคาถูก ไม่ทนทาน หากจะใ้รองเท้าที่คุณภาพดีแล้วก็ยิ่งขาดทุนทรัพย์ ด้านงบประมาณทำให้นักกีฬาพัฒนาได้ช้า ด้านอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันไม่ครบนั้น ก็เป็นปัญหาหนึ่งของนักกีฬาในชนบท อุปกรณ์การแข่งขันมักจะไม่ มี เช่น รองเท้าที่ใช้กับกีฬาแต่ละประเภท สนับเข่าสำหรับเล่นวอลเลย์บอล ส่วนมากนักกีฬาจะไม่ มีจะใช้เท้าที่มีอยู่ รวมทั้งชุดแข่งขันจะใช้ไม่ตรงกับกีฬาแต่ละประเภท ซึ่งสิ่งเหล่านี้ มีส่วนทำให้นักกีฬาพัฒนาไปได้ช้า และยังมีอีกคือ ขาดความสะดวกในการเข้าฝึกซ้อมในสนาม ส่วนมากจะมีปัญหาถ้าไม่ใช่นักกีฬาของประเภทนั้นจริง ๆ แล้วจะไม่ มีโอกาสได้ใช้ หรือถ้าจะใช้ต้องมีการควบคุมเข้าไปใช้ นักกีฬาไม่ได้รับความสะดวกที่จะใช้ได้ตามลัทธิ หรืออีกกรณีต้องมีคำสั่งให้ใช้ อย่างเช่นห้องน้ำของแต่ละสนามกีฬา ส่วนมากจะปิดไว้หมดนักกีฬาไม่มีห้องน้ำใช้ ข้อเสนอสำหรับปัญหาเหล่านี้ เรื่องคุณภาพของอุปกรณ์กีฬา สาภรณ์ ควรใช้ให้เหมือนกันในทุกระดับการพัฒนาทางด้านทักษะจะดีขึ้น ไม่แตกต่างกันมาก บางครั้งใช้ฝึกซ้อมอีกอย่าง ใช้ในการแข่งขันอีกอย่างหนึ่งทำให้นักกีฬารับตัวไม่ทัน ด้านอุปกรณ์การแข่งขันนั้นควรสนับสนุน ให้นักกีฬามีอุปกรณ์การแข่งขันให้ครบจะได้พัฒนาฝีมือให้เท่าเทียมกัน ควรมีเจ้าหน้าที่ประจำสนามไว้บ้างเพื่อดูแลสนาม และอำนวยความสะดวก ในการเข้าใช้สนามฝึกซ้อม ดังนั้นทางหน่วยงานของทางราชการ และภาคเอกชนควรให้การช่วยเหลือ สนับสนุนสิ่งเหล่านี้ ภาครัฐบาลอาจให้การสนับสนุนได้ไม่ทั่วถึง ภาคเอกชนควรให้การช่วยเหลือ เพื่อจะได้พัฒนาศักยภาพให้ก้าวหน้าไปอีกเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ปัญหาเกี่ยวกับผู้ตัดสิน

จำนวนผู้ตัดสินในจังหวัดมีเพียงพอความสามารถของผู้ตัดสินยังไม่ได้มาตรฐาน และผู้ตัดสินไม่มีโอกาสได้รับการอบรมและศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม จำนวนผู้ตัดสินในจังหวัดมีไม่เพียงพอ นั้น ส่วนมากผู้ตัดสินจะมีงานหลักของตัวเองอยู่แล้ว จึงไม่มีเวลาที่จะไปทำหน้าที่อย่างอื่น นอกเหนือจากงานในหน้าที่และเนื่องจากเป็นงานส่วนรวมจะไม่ค่อยมีคนทำมากนัก ความสามารถของผู้ตัดสินยังไม่ได้มาตรฐาน ส่วนใหญ่คนที่ทำหน้าที่ผู้ตัดสินไม่ใช่ผู้ที่มาจากนักกีฬาหรือทำหน้าที่โดยตรง ส่วนมากจะมาจากหน่วยงานอื่นทำให้มีข้อบกพร่องในการตัดสินอยู่บ้าง และผู้ตัดสินไม่มีโอกาสได้รับการอบรมและศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ส่วนมากจะอยู่ที่ส่วนกลางเป็นส่วนใหญ่ ในชนบทไม่มีโอกาส การติดต่อ เผยแพร่ข่าวสารไม่ทั่วถึง จะใช้ความรู้ประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมาใช้

ข้อเสนอแนะสำหรับปัญหาเหล่านี้ จากงานผู้ตัดสินในจังหวัดมีไม่เพียงพอ เปิดโอกาสให้มีการอบรมผู้ตัดสินตามชนบท เพื่อให้คนสนใจและจะได้รับประสบการณ์ด้านการตัดสิน ให้สวัสดิการตามสมควร เช่น ค่าตอบแทนตามความเหมาะสม เพื่อจะได้เป็นแรงจูงใจในการทำงานด้านส่วนรวม ความสามารถของผู้ตัดสินยัง ไม่ได้มาตรฐาน ผู้ตัดสินกีฬาประเภทไหนถ้าจะให้ดีแล้วควรมาจากนักกีฬาประเภทนั้นเพราะมีความรู้ ทักษะเป็นพื้นฐานอยู่แล้วทำให้ตัดสินได้ดี ถ้าจะมาจากบุคคลทั่วไป ๆ ที่สมัครเข้ามาเป็นนั้น ก็เป็นผู้ตัดสินได้ แต่จุดเล็ก ๆ น้อย อาจจะมองข้ามไม่เหมือนจากบุคลากรที่มาจากสายงานนี้ หรือนักกีฬาประเภทนั้นมาก่อน เพราะมีความรู้เฉพาะด้านเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว และผู้ตัดสินไม่มีโอกาสได้รับการอบรม และศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ควรให้ผู้ตัดสินมีโอกาสศึกษา ดูงาน อบรม หาความรู้ใหม่เช่น กติกาจะเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ ทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคให้ได้มีโอกาสเท่ากับการกีฬาจะได้พัฒนาไปพร้อม ๆ กัน

ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและกรรมการกีฬาจังหวัด

ที่มีปัญหามากคือ ผู้บริหารไม่เข้าใจลักษณะการบริหารงานกีฬา งานด้านกีฬาจะสำเร็จได้ต้องมีการร่วมมือกันหลาย ๆ ฝ่าย แต่ละฝ่ายจะต้องมีความเข้าใจลักษณะของงานด้วย จึงจะบริหารงานได้ดี เข้าใจจุดประสงค์ของงานกีฬา จะสังเกตเห็นว่าถ้าผู้บริหารให้ความสนใจงานแล้วงานนั้นมักจะประสบผลสำเร็จ ข้อเสนอแนะสำหรับปัญหานี้คือ ผู้บริหารควรมอบหมายงานให้แต่ละฝ่ายรับผิดชอบไป มอบหมายงานให้ตรงกับความรู้ความสามารถ ความถนัดของบุคคล และผู้บริหารควรให้การสนับสนุน ควบคุมดูแลตลอด ประชุมปรึกษากับผู้ร่วมงานเพื่อประสานงานกัน

ปัญหาเกี่ยวกับการจัดและดำเนินการแข่งขัน

ปัญหาที่พบมากคือ นักกีฬามุ่งผลแพ้ชนะมากกว่าการเข้าร่วมแข่งขันเพื่อความสนใจ เนื่องจากประชาชนโดยเฉพาะกีฬาชาวคอย นักกีฬาเป็นล้านแล้วแต่เป็นชาว ไทยภูเขา ซึ่งการสื่อสารความหมายกันก็ไม่ค่อยเข้าใจนัก เขาเหล่านี้ยังมีความคิดเก่าอยู่ว่าแข่งแล้วต้องชนะมาสู่จังหวัดของตน บางคนก็ชนะก็ได้รับรางวัลพิเศษจากผู้ฝึกสอน หรือผู้ควบคุมทีม จึงปลุกฝังให้นักกีฬาเวลาแข่งแล้วต้องการชนะอย่างเดียวโดยไม่คำนึงถึงอย่างอื่น ข้อเสนอแนะ ผู้ฝึกสอนหรือผู้ควบคุมทีมควรมีการอบรมให้ความรู้ แก่นักกีฬาจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมก็ได้ เพื่อให้ทราบจุดประสงค์

ของการจัดและดำเนินการแข่งขันเสียก่อน ปลุกฝังการมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้รู้ชนะรู้ถ้อย จะทำให้นักกีฬาได้รับประโยชน์จากการเล่นกีฬาอีกมาก ได้รับประสบการณ์ ความรู้ เกิดความสนุกสนาน ทำให้ทราบถึงผลของการแข่งขันกีฬา และประโยชน์ที่ได้รับจากการเล่นกีฬา แล้วการแข่งขันกีฬา จะไม่เกิดปัญหา

ปัญหาที่พบน้อยที่สุดคือ มีการทะเลาะวิวาทกันของนักกีฬาหรือผู้ชม การแข่งขันกีฬา ชาวคองคิงผู้เข้าร่วมแข่งต้องเป็นชาวไทยภูเขาเท่านั้น ส่วนผู้ชมจะเป็นชาวไทยภูเขาหรือประชาชนพื้นราบก็ได้ ลักษณะกีฬาที่แข่งขันโดยเฉพาะกีฬาพื้นเมืองจะเกิดความสนุกสนานมากต่อผู้ชม เพราะเป็นกีฬาที่แปลกใหม่ ที่มีแข่งขันเฉพาะชนกลุ่มหนึ่งเท่านั้น ด้านนักกีฬาที่เป็นชาวไทยภูเขา เหล่านี้จะเป็นผู้ที่เคารพต่อกติกาและการตัดสิน ปัญหาการทะเลาะวิวาทกันของนักกีฬา และผู้ชมจึงมักเกิดขึ้นน้อยที่สุด

ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกสอนและผู้ฝึกสอน

ปัญหาที่พบบ่อยที่สุดคือ ขาดอุปกรณ์และสนามเป็นของตนเอง การฝึกสอนกีฬาแต่ละประเภทนั้นต้องประกอบด้วยอุปกรณ์ต้องมีให้ครบ จึงจะทำให้การฝึกสอนเป็นไปได้ดี และรวดเร็ว เช่น สนามฝึกซ้อม อุปกรณ์กีฬาแต่ละประเภท ต้องเพียงพอกับนักกีฬาจะได้ฝึกซ้อมกันอย่างทั่วถึง รวมทั้งเครื่องอำนวยความสะดวกทุกอย่าง ในการฝึกซ้อมถ้ามีพร้อมหมดจะทำให้การฝึกซ้อมประสบผลสำเร็จ ชัดเจนว่า ควรทางประมาในการจัดซื้ออุปกรณ์กีฬา ให้กับนักกีฬาและอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม โดยขอความช่วยเหลือทั้งหน่วยงานทางราชการและเอกชน และงบประมาณของการกีฬา

ที่มีปัญหามากคือ จำนวนผู้ฝึกสอนกีฬาในจังหวัด ไม่เพียงพอ ผู้ฝึกสอนกีฬาในจังหวัดนั้นไม่เพียงพอกับนักกีฬาสักส่วนแล้ว ผู้ฝึกสอนเหล่านี้จะมีงานในหน้าที่ประจำอยู่แล้ว จึงไม่มีเวลา มาฝึกสอนเท่าที่ควร ประกอบกับผู้ฝึกสอนบางคน เห็นแต่สิ่งตอบแทนมากกว่าหวังได้รับผลงาน ไม่เสียสละเวลาอย่างแท้จริง กับการฝึกซ้อม เพราะมีงานประจำอยู่ หรือผู้ฝึกสอนไม่มีโอกาสได้เข้ารับการอบรมจึงไม่ค่อยมีความรู้เพิ่มเติมขึ้นกว่าเดิม ชัดเจนว่าควรจัดให้มีการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาแต่ละประเภท ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงให้มีโอกาสเข้ารับการอบรมขึ้นบ่อย ๆ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ฝึกสอนได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ ได้ฝึกสอนให้กับนักกีฬา

ปัญหาเกี่ยวกับนักกีฬา

ที่พบมากที่สุดคือ ไม่เข้าใจการแข่งขันกีฬาอย่างแท้จริง การแข่งขันกีฬาชาวคองผู้แข่งขันเป็นชาวไทยภูเขาทั้งหมด และชาวไทยภูเขาบางคนฟังภาษากลางไม่ออก หรือบางคนก็ไม่เข้าใจ เพราะส่วนใหญ่จะให้ภาษาประจำถิ่นของตัวเอง ประกอบกับในการฝึกซ้อม ผู้ฝึกสอนควรสอนกติกาควบคู่ไปกับการสอนภาคปฏิบัติหรือในการฝึกซ้อมไปด้วยทั้งกีฬาสากลและกีฬาพื้นเมือง ขาดการสนับสนุนจากครอบครัวผู้ปกครอง เนื่องจากผู้ปกครองส่วนใหญ่ชาวไทยภูเขาจะทำไร่ทำนาหาเลี้ยงครอบครัว ชาวไทยภูเขา นิยมมีลูกมากเพื่อจะได้ช่วยกันทำมาหากิน ถ้าครอบครัวใดที่มีลูกเป็นนักกีฬาก็จะขาดสมาชิกที่จะช่วยทำมาหากินไปอีก จึงขาดการสนับสนุน จึงควรให้ความรู้ ความเข้าใจ จุดประสงค์การแข่งขันกีฬาและประโยชน์ที่ได้รับ ให้ผู้ปกครองและนักกีฬาเข้าใจเสียก่อน นักกีฬาขาดอุปกรณ์การเล่นเป็นของตนเอง การฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬา อุปกรณ์กีฬาเป็นสิ่งจำเป็นมากที่สุด อุปกรณ์เหล่านี้มีผลทำให้มีผลแพ้ชนะได้ ส่วนใหญ่นักกีฬาชาวไทยภูเขาจะค่อนข้างยากจนจึงขาดอุปกรณ์การเล่นเป็นของตนเอง ทางภาครัฐบาลและเอกชนควรให้การสนับสนุนเพื่อให้ชาวไทยภูเขาเหล่านี้เห็นความสำคัญของการกีฬาและให้เขาได้ตระหนักว่ารัฐบาลยังมองข้ามความสำคัญของชนของตนเอง สร้างความสับสนให้เกิดขึ้นในใจว่าเขาเป็นคนไทยคนหนึ่ง ที่รัฐบาลยังเห็นความสำคัญ นักกีฬาขาดความมั่นใจในนักกีฬา และขาดระเบียบวินัย ชาวไทยภูเขามีสภาพความเป็นอยู่ก็อยู่กันอย่างสบาย ไม่มีกฎเกณฑ์ ระเบียบทางสังคมมากนัก ระเบียบวินัยจึงมีน้อย รวมทั้งความมั่นใจเป็นนักกีฬา แต่ข้อสำคัญอยู่ที่การอบรมสั่งสอนของผู้ฝึกสอนควรสั่งสอนหรือสอดแทรก เข้าไปในบทเรียนหรือการฝึกซ้อมนักกีฬา ชอบเล่นทีม หรือแข่งขันมากกว่าการฝึกทักษะพื้นฐาน นักกีฬาส่วนใหญ่ไม่ว่าระดับไหนในการฝึกทักษะขั้นพื้นฐานจะไม่มีค้อนมีผู้สนใจที่จะฝึก ส่วนใหญ่ชอบเล่นเป็นทีมหรือชอบแข่งขันกันมากกว่า การฝึกซ้อมควรชี้ให้เห็นถึงความสำคัญในการฝึกทักษะพื้นฐาน ที่จะเป็บันไดไปสู่การเล่นเป็นทีมหรือแข่งขันให้ประสบความสำเร็จ นักกีฬาขาดประสบการณ์และความเชื่อมั่นในตนเอง ชาวไทยภูเขาที่เป็นนักกีฬาเหล่านี้เขาไม่มีโอกาสที่จะได้รับประสบการณ์จากนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น จากโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ตลอดจนการแข่งขันจะไม่มีโอกาสสัมผัสมากนัก จึงทำให้ขาดประสบการณ์ และความเชื่อมั่นในตนเอง ดังนั้น การฝึกสอนผู้ฝึกสอน ควรให้ได้รับความรู้จาก

หลาย ๆ ด้านเพื่อให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ เพื่อจะได้พัฒนากีฬาวดอยให้ดีขึ้น และนักกีฬาขาดทุนทรัพย์สนับสนุน การกีฬาจะให้เจริญต้องมีการสนับสนุนทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านไหน ทุนทรัพย์เป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่ง ที่จำเป็นสำหรับนักกีฬา เป็นสิ่งตอบแทนให้กับนักกีฬาที่ทำงานในทุกระดับ กีฬาทุกระดับถ้าขาดการสนับสนุนก็ไม่เจริญเท่าที่ควร ดังนั้นควรมีงบประมาณในการสนับสนุนนักกีฬา ทั้งจากหน่วยงานต่าง ๆ ของทางราชการและเอกชน ปัจจุบันนี้ทางภาคเอกชน ควรยื่นเข้ามาช่วยพัฒนาด้านกีฬาทุกระดับให้เจริญก้าวหน้าขึ้นกว่าเดิม

ความคิดเห็นของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการแข่งขันที่มีต่อจุดประสงค์ และปัญหาในการจัดการแข่งขันกีฬาวดอย ซึ่งมีความคิดเห็นสอดคล้องกันคือ การจัดและถ้าเป็นการแข่งขันปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้ฝึกสอน และผู้บริหารและกรรมการกีฬาจังหวัดจากผลการวิจัยเรื่องปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาจังหวัดพบว่าปัญหาส่วนใหญ่ที่เจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัดประสบมาจึงขาดแคลนในด้านงบประมาณ ในการดำเนินงาน จำนวนเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด อุปกรณ์และสนามกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสินกีฬา ตลอดจนขาดความเอาใจใส่ของผู้บริหารจังหวัด (วีรพงษ์ บางท่าไม้. 2524 : 56)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรใช้กีฬาสากลเข้าไปเผยแพร่ในหมู่ชาวไทยภูเขาให้มากกว่านี้ เพื่อจะได้รับความรู้ใหม่ ๆ นอกเหนือจากกีฬาที่เคยรู้จักแล้ว
2. ทางภารกิจแห่งประเทศไทยควรมีการเข้าถึงชาวไทยภูเขาเพื่อสาธิตกีฬาสากลแต่ละประเภทให้ชาวไทยภูเขาได้รู้จัก
3. จัดอบรมด้านการฝึกกีฬาให้กับหัวหน้าชาวไทยภูเขาหรือชาวไทยภูเขาเผ่าต่าง ๆ ร่วมกับประชาชนทั่วไป เพื่อส่งเสริมด้านความรู้ ประสบการณ์และสร้างความสามัคคี
4. ทางภารกิจควรสนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดการแข่งขันและสนับสนุนอุปกรณ์กีฬาเพื่อจะได้พัฒนากีฬาวดอยให้ดีขึ้น
5. สร้างความสนิทใจให้ชนชาวเขาตระหนักถึงว่า เขาคือคนไทยคนหนึ่งมีส่วนร่วมในการแข่งขันทุกระดับเปิดโอกาสให้ชาวไทยภูเขาได้เข้าร่วมการแข่งขัน

6. ควรมีการปรับปรุงอุปกรณ์กีฬา เช่น เครื่องแต่งกายให้เหมาะสมกับการแข่งขันกีฬาแต่ละประเภท

7. อุปกรณ์การแข่งขันกีฬาพื้นเมืองควรให้คณะกรรมการจัดทำเป็นล่วนกลางที่ใช้ในการแข่งขันเพื่อลดการได้เปรียบเสียเปรียบในการแข่งขัน

8. ควรส่งเสริมคนที่มีความสามารถเล่นกีฬาในระดับสูงต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาวิจัยต่อไปควรมีการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

2. การศึกษาความคิดเห็นของบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาชาวคอยครั้งต่อไป

3. ควรศึกษาความคิดเห็นของชาวไทยภูเขาเกี่ยวกับความต้องการในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาว่ามีความต้องการมากน้อยแค่ไหน

4. ควรสำรวจความต้องการของบุคคลทั่วไปในการที่จะเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาชาวคอย เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดี

5. คณะกรรมการจัดการแข่งขันควรจัดให้มีกฎ ระเบียบ สุจริบัตร แจกสำหรับประชาชนที่เข้าชมเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันของกติกาการเล่นกีฬาสากล กีฬาพื้นเมือง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

คณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาเขต ครั้งที่ 13. ที่ระลึกกีฬาเขตแห่งประเทศไทยครั้งที่ 13 จังหวัด
ลำปาง. เชียงใหม่ : เจริญการค้า, 2523.

คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. การพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ.

กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดศิพร, 2523.

จรินทร์ อานีรัตน์. "กีฬาเพื่อมวลชน," วารสารศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ 2.
หน้า 205. 2524.

ข้าวัลย์ เขิงฉลาด. ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้จัดเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการ
แข่งขันกีฬานักเรียนของจังหวัดในภูมิภาค. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.

ไชยรัตน์ คุณาชีวะ. ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.

เบญจวรรณ วงศ์สวรรค์. ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.

ประวัติกีฬาแห่งชาติ. "กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 23," รายงานการแข่งขันกีฬานาชาติครั้งที่ 23
๕ จังหวัดเชียงใหม่. หน้า 7. ม.ป.ท., 2532.

เปรม คินสุลานนท์. ที่ระลึกกีฬาเขตแห่งประเทศไทยครั้งที่ 14 จังหวัดปัตตานี. หน้า 1.
กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์, 2524.

พระบรมราชโองการในรัชกาลที่ 9. "พระราชทานแก่คณะกรรมการดำเนินการกีฬากองทัพบกเรือ
๕ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน," เอกสารพิพิธภัณฑ์กีฬา องค์การส่งเสริมกีฬา
แห่งประเทศไทย. มีนาคม 2523.

พัฒนาชาติ กฤติบุตร. ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยพลศึกษา. วิทยานิพนธ์
ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.

พิทักษ์ พลพันธ์. ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนในส่วนกลาง.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.

- ไพโรจน์ สุวรรณภักดี. ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. "ลักษณะแนวโน้มของหลักสูตรพลศึกษา พ.ศ. 2521 และ 2524," วารสารศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ 2. หน้า 185. ม.ป.ท., 2524.
- _____. "การแข่งขันกีฬาในโรงเรียน," วารสารศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ 4. หน้า 1. ม.ป.ท.,
- วีรพงษ์ บางท่าไม้. ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาจังหวัด. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.
- สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์. "กีฬาเพื่อสันทนาการในหลักสูตรพลศึกษา," วารสารศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ 1. หน้า 92. ม.ป.ท., 2520.
- สำออง พ่วงบุตร. "การกีฬาสำหรับนักเรียนและเยาวชน," การพัฒนากีฬาแห่งชาติ. หน้า 62. ม.ป.ท., 2523.
- เสาวณีย์ สิทธิวุฒิ. ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนจังหวัดของเขตการศึกษา 12. ปรียุณานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- สุจิตต์จัดการแข่งขันกีฬาชาวคองครั้งที่ 4. หน้า 14. ระหว่างวันที่ 17 - 19 ธันวาคม 2532 ที่จังหวัดเชียงราย, 2532.
- อรรคพล เพ็ญสุภา. วารสารชมรมบัณฑิต ศึกษา พลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. หน้า 27. 2531.
- อวย เกตุสิงห์. "ร่างกายกับการออกกำลังกาย," วารสารศึกษา พลศึกษาและสันทนาการ 2. หน้า 190. 2524.
- Cronbach, Joseph I. Essentials of Psychological Testing. 3rd ed., New York : Tarper and Row, 1972.
- Kaplowitz, Susan Cerul. "Guidelines for Establishing Equitable Interscholastic Athletic Programs for Boys and Girls in Public High School," Dissertation Abstracts International. 38 : 72-A

Lewis, Robert. An Analysis of Intramural Sports Programs in the State Supported Senior Universities in Tennessee," Dissertation Abstracts International. 40 : 1951-4; October, 1979.

Morgan, Darlyle W. "Determining Sample Size for Research," Athletics Educational & Psychological Measurement. Vol. 30. Number, 3 : 607 - 610; Autumn, 1970.

ภาคผนวก

ลักษณะกีฬาพื้นเมือง

1. ยิงหน้าไม้

1.1 ผู้แข่งขัน

ให้นักเรียนเข้าแข่งขันได้จังหวัดละ 3 คน โดยแบ่งเป็น
ประเภทน้อยยิง 1 คน ประเภทหนึ่งยิง 1 คน และประเภทยืนยิง 1 คน แต่งกาย
ชุดประจำเผ่า

1.2 อุปกรณ์การแข่งขัน (ผู้เข้าแข่งขันนำมาเอง)

1.2.1 ใช้หน้าไม้ความยาวของคัตยิงไม่เกิน 30 นิ้ว

1.2.2 ลูกดอก เป็นไม้ไผ่ความยาวไม่เกิน 20 นิ้ว จำนวน 10 ดอก

1.2.3 เป้ากระดาษหรือ กระดาษรองเป้า 1 ชุด ยิงหนึ่งชุดต่อ 1 เป้า

(ใช้เป้าเป็นเส้น .38)

1.3 ประเภทการแข่งขัน

ประเภทบุคคล ประกอบด้วยทำยิง 3 ท่า คือ

1. ประเภทท่านอนยิง ระยะการยิง 15 เมตร

2. ประเภทท่านั่งยิง ระยะการยิง 15 เมตร

3. ประเภททำยืนยิง ระยะการยิง 15 เมตร

4. ประเภททีม ระยะการยิง 15 เมตร

1.4 สนามแข่งขัน

สนามกีฬาากลางจังหวัดเชียงราย

1.5 วิธีการแข่งขัน

1.5.1 ผู้เข้าแข่งขันต้องเตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ มาเองตามที่กำหนดไว้

ในกติกา

1.5.2 ผู้เข้าแข่งขันมีสิทธิ์ทดลองยิงลูกดอกเพื่อทดสอบก่อนการแข่งขัน

ได้คนละ 2 ดอก

1.5.3 ในการแข่งขันให้ผู้แข่งขันยิงลูกดอกคนละ 3 ชุด ๆ ละ 10 ดอก แต่ละชุดให้เวลาไม่เกิน 10 นาที และพักระหว่างชุดไม่เกินครึ่งละ 5 นาที

1.5.4 การนับคะแนน ให้กับผู้เข้าแข่งขันที่ทำคะแนนสูงสุดในแต่ละประเภทตามลำดับ 1, 2, 3

1.5.5 ผู้เข้าแข่งขันที่คะแนนเท่ากัน ให้ตัดสินด้วยการยิงลูกดอกเพิ่มอีก 1 ดอก เพื่อหาผู้ชนะในลำดับนั้น

1.5.6 ประเภททีม ให้รวมคะแนนผู้เข้าแข่งขันโดยรวม ท่านอน ท่านั่ง ท่ายืน ทีมใดที่มีคะแนนรวมสูงสุดเป็นทีมที่ชนะเลิศได้ ที่ 1, 2 และ 3 ตามลำดับ

2. วิ้งแบกกาย

2.1 ผู้แข่งขัน

ให้ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันได้จังหวัดละ 4 คน ประเภทบุคคลชาย 2 คน บุคคลหญิง 2 คน โดยแต่งกายชุดประจำเผ่า

2.2 อุปกรณ์การแข่งขัน

2.2.1 กว้างสำหรับใส่ของมีสายแบก

2.2.2 วัสดุใส่ของหนัก (ใช้หวาย)

2.2.2.1 ประเภทบุคคลชาย 5 ก.ก. ระยะทาง 1,500 เมตร

2.2.2.2 ประเภทบุคคลหญิง 3 ก.ก. ระยะทาง 1,000 เมตร

2.3 ประเภทการแข่งขัน

2.3.1 ชาย ระยะทาง 1,500 เมตร

2.3.2 หญิง ระยะทาง 1,000 เมตร

2.4 สนามแข่งขัน

เป็นพื้นที่ตามสภาพภูมิประเทศที่กำหนดของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน

2.5 วิธีการแข่งขัน

2.5.1 ผู้เข้าแข่งขันต้องเตรียมถ้วยสำหรับใส่ของมาตามกำหนดไว้

ในกติกา

2.5.2 ผู้เข้าแข่งขันต้องแบกถ้วยบนหลังพร้อมวัสดุใส่ของหนักตามกำหนด

ในกติกา

2.5.3 จะต้องวิ่งแบบถ้วยไปตามระยะทางที่กำหนดไว้

2.5.4 หากวัสดุใส่ของในถ้วยตกจะต้องเก็บใส่ให้ครบตามจำนวน

2.5.5 การตัดสิน ผู้เข้าแข่งขันที่สามารถทำเวลาเมื่อเข้าเส้นชัย

เวลาน้อยที่สุด วัสดุใส่ของในถ้วยอยู่ครบตามจำนวนที่กำหนดเป็นผู้ชนะเลิศตามลำดับ 1, 2 และ 3

2.5.6 กติกาข้ออื่นอยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการผู้ตัดสิน

3. วิ่งขาหยั่ง

3.1 ผู้แข่งขัน

ให้ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันได้จังหวัดละ 12 คน ประเภทบุคคลชาย 6 คน บุคคลหญิง 6 คน โดยแต่งกายชุดประจำเผ่า

3.2 อุปกรณ์การแข่งขัน

ไม้ไผ่ทรงกระบอก ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ไม่เกิน 3 นิ้ว สูงไม่เกิน 2.5 นิ้ว ปลายข้างหนึ่งเมื่อวัดจากพื้นขึ้นไป 0.5 เมตร จะมีลิ้มตอกติดกับเนื้อไม้หรือก้านไผ่ เพื่อยึดบนขาหยั่งได้อย่างแข็งแรง

3.3 สนามแข่งขัน

สนามกีฬากลางจังหวัดลำปาง

3.4 ประเภทการแข่งขัน

3.4.1 ชาย ระยะทาง 200 เมตร และ 4 x 100 เมตร

3.4.2 หญิง ระยะทาง 200 เมตร และ 4 x 100 เมตร

3.5 วิธีการแข่งขัน

3.5.1 ให้ผู้เข้าแข่งขันนำไม้ขาหยังของตนเองมา เพื่อแข่งขันตามกติกาที่กำหนด

3.5.2 ผู้เข้าแข่งขันจะต้องยืนบนขาหยังตลอดเวลาการแข่งขัน

3.5.3 การตัดสิน ผู้เข้าแข่งขันทำเวลาได้น้อยที่สุด เป็นผู้ชนะเลิศได้ที่ 1, 2 และ 3

3.5.4 ในการแข่งขันผู้เข้าแข่งขันคนใด ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายถูกพื้น ณ จุดใด ภายในสนามแข่งขันให้เริ่มวิ่งขาหยัง ณ จุดนั้น

4. ลูกข่าง

4.1 ผู้แข่งขัน

ให้ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันได้จังหวัดละ 2 คน ในประเภทบุคคลชาย โดยแต่งกายชุดประจำเผ่า

4.2 อุปกรณ์การแข่งขัน

ลูกข่างเป็นท่อนไม้เนื้อแข็งทรงกรวยกลม เส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน 4 นิ้ว ปลายข้างหนึ่งเหลาให้แหลมเป็นรูปทรงกลม ใช้ตะปูตอกเข้าตรงจุดแหลมที่ลูกข่างทรงตัว โดยมีเชือกสำหรับเหวี่ยงลูกข่าง

4.3 วิธีการแข่งขัน

4.4.1 ให้ผู้เข้าแข่งขันนำอุปกรณ์การแข่งขันลูกข่างมาเองตามขนาดที่กำหนดในกติกา

4.4.2 การแข่งขัน เริ่มต้นด้วยการเล็ง เริ่มเล่นหรือตีลูกข่าง

4.4.3 ผู้เริ่มเล่นจะเป็นผู้เริ่มเกมส์โดยเหวี่ยงลูกข่างเข้าสนามแข่งขันที่กำหนดให้

4.4.4 ผู้ตีลูกข่างจะต้องพยายามตีลูกข่างของฝ่ายตรงข้ามให้ออกนอกวงกลมให้ไกลที่สุด วัตรยะจุดที่ลูกข่างหยุดนิ่ง

4.4.5 ผู้เข้าแข่งขันที่สามารถตีลูกข้างของฝ่ายตรงข้ามเป็นระยะทางไกลที่สุด เป็นฝ่ายชนะตามลำดับ 1, 2 และ 3

4.4.6 การแข่งขันจะแข่งขันแบบแพ้คัดออก

4.4.7 ใน 1 เกมส์ ผู้ตีลูกและผู้ขว้างลูกข้าง ต้องแข่งขัน 4 ใน 1 เกมส์ โดยผลัดกัน

4.4.8 แข่งขันกัน 2 ใน 3 เกมส์ เพื่อหาผู้ชนะที่สามารถตีลูกข้างได้ไกลที่สุดเป็นฝ่ายชนะ

5. ชักเย่อ

5.1 ผู้แข่งขัน

ให้นักกีฬาเข้าแข่งขันได้จังหวัดละ 20 คน โดยแบ่งเป็นประเภทชาย 10 คน ประเภทหญิง 10 คน โดยแต่งกายชุดประจำเผ่า

5.2 อุปกรณ์การแข่งขัน

ให้เชือกพรวนที่คณะกรรมการเตรียมไว้ให้ยาว 20 เมตร

5.3 ประเภทการแข่งขัน

แข่งขัน 2 ใน 3 เกมส์ ทั้งประเภทชาย และหญิง

5.4 สนามแข่งขัน

สนามกีฬากลางจังหวัดลำปาง

5.5 วิธีการแข่งขัน

5.5.1 ให้มีการเสี่ยงเลือกแดน

5.5.2 ให้ผู้เข้าแข่งขันประจำที่แดนของตน

5.5.3 ห้ามผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับลงเ็นบริเวณสนามแข่งขัน

5.5.4 ให้มีเครื่องหมายบอกอย่างชัดเจนห่างจากจุดกึ่งกลางเชือกข้างละ

3 เมตร

5.5.5 ผู้แข่งขันจะดึงเชือกได้ เมื่อได้ยินสัญญาณหวีดจากผู้ตัดสิน และจุดกึ่งกลางของ เชือกจะต้องอยู่ตรงกึ่งกลางที่กำหนด

5.5.6 ผลแพ้ชนะต่อเมื่อ เข้าแข่งขันชุดใดดึง เชือกจนกระทั่งเครื่องหมายบอกระยะ 3 เมตร ของฝ่ายตรงกันข้ามผ่านจุดศูนย์กลางที่กำหนดไว้ ถือเป็นฝ่ายชนะในเกมสั่น

5.5.7 เมื่อแข่งขันเสร็จสิ้นแต่ละเกมส์ให้มีการ เปลี่ยนแดนกัน

5.5.8 แข่งขันแบบแพ้คัดออก

6. ขว้างสากมอง

6.1 ผู้แข่งขัน

ให้ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันได้จังหวัดละ 2 คน โดยแบ่งเป็น ประเภทบุคคลชาย 1 คน บุคคลหญิง 1 คน โดยแต่งกายชุดประจำเผ่า

6.2 อุปกรณ์การแข่งขัน

สากมองที่คณะกรรมการจัดเตรียมไว้ให้

6.3 สนามแข่งขัน

วงกลมเส้นผ่าศูนย์กลางวัดภายใน 2.5 เมตร ขอบรอบวงกลมโรยด้วยปูนขาวให้เห็นชัดเจน จุดศูนย์กลางของวงกลม ทึบมุม 60 องศา ให้ตีเส้นกว้าง 5 ซม. ด้วยสีขาวต่อจากขอบนอกไปสองเส้น ที่ปลายเส้นทั้งสองให้เห็นได้ชัดเจน ด้านข้างทั้งสองของวงกลมให้มีเส้นพาวล์ ขีดต่อจากขอบนอกวงกลมออกไปกว้าง 5 ซม. ยาว 10.50 ม.

6.4 วิธีการแข่งขัน

6.4.1 ให้ผู้เข้าแข่งขันจับสากมองลับแข่งขันก่อนหลัง

6.4.2 ให้ผู้แข่งขันทำการทดลองขว้างสากมองได้ 2 ครั้งต่อ 1 คน

6.4.3 ในการแข่งขันให้ผู้เข้าแข่งขันขว้างสากมองคนละ 3 ครั้ง

ตามลำดับก่อนหลังในข้อ 1 ไปรอบ ๆ ไป คัดเอาครั้งที่ไกลที่สุด

6.4.4 การวัดระยะวัดจากจากจุดศูนย์กลางวงกลมไปยังจุดที่สากมองตกในระยะไกลที่สุด

6.4.5 กติกาข้ออื่น อยู่ในคู่มือพินิจของคณะกรรมการผู้ตัดสิน

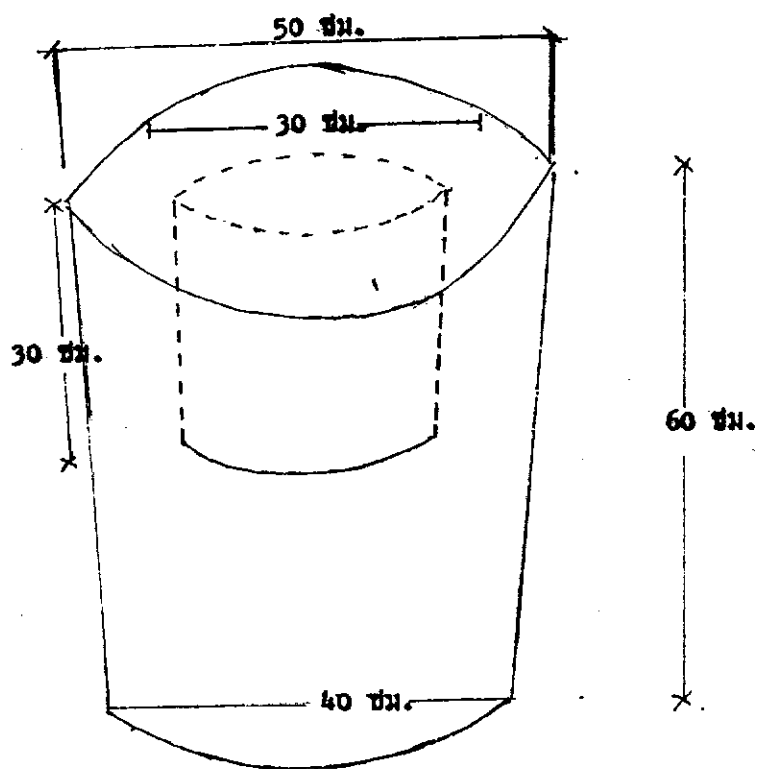
7. กล้องคก

7.1 ผู้แข่งขัน

ให้ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันจังหวัดละ 2 คน โดยแบ่งเป็น ประเภทบุคคลชาย 1 คน บุคคลหญิง 1 คน โดยแต่งกายชุดประจำเผ่า

7.2 อุปกรณ์การแข่งขัน

ครกไม้ (มีน้ำหนักเท่ากันหมด) ขนาดดังภาพ

ภาพประกอบ 1 อุปกรณ์การแข่งขันครกไม้

7.3 ประเภทการแข่งขัน

7.3.1 เป็นครกประเภทชาย ระยะทาง 50 เมตร

7.3.2 เป็นครกประเภทหญิง ระยะทาง 50 เมตร

7.4 สนามแข่งขัน

สนามกีฬาากลางจังหวัดลำปาง

7.5 วิธีการแข่งขัน

7.5.1 อุปกรณ์การแข่งขันใช้ของส่วนกลางของจังหวัดเจ้าภาพ

จัดให้

7.5.2 ผู้แข่งขันเริ่มเป็นครกจากจุดเริ่มต้นพร้อมกัน

7.5.3 การตัดสิน ผู้เข้าแข่งขันที่ชนะเลิศจะต้องทำเวลาน้อยที่สุด

เป็นผู้ชนะตามลำดับ 1, 2 และ 3)

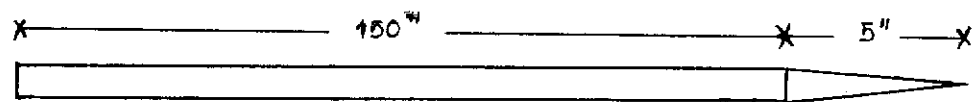
8. ฟุ่กหอกซัด

8.1 ผู้แข่งขัน

ให้ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันได้จังหวัดละ 2 คน

8.2 อุปกรณ์การแข่งขัน

หอกซัด ขนาดคั้งภาพ

เข้ากระดาน ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1 เมตร (แบบป้าบิน)

ภาพประกอบ 2 อุปกรณ์แข่งขัน ฟุ่กหอกซัด

8.3 ประเภทการแข่งขัน

ฟุ่กหอกซัด ระยะ 8 - 10 เมตร

8.4 สนามแข่งขัน

สนามกีฬากลางจังหวัดคล้าย

8.5 วิธีการแข่งขัน

8.5.1 อุปกรณ์การแข่งขันใช้อุปกรณ์ของส่วนกลางของจังหวัดเจ้าภาพ

8.5.2 การแข่งขัน ผู้เล่นจะต้องพุ่งพอกซ์ให้เข้าเป้าหมาย โดยพุ่ง 10 ครั้ง ไม่เกิน 15 นาที

8.5.3 การนับคะแนน ให้นับคะแนนรวมของผู้เข้าแข่งขันที่ทำคะแนน ได้สูงสุดตามลำดับ

9. เป่าลูกดอก

9.1 ผู้แข่งขัน

ให้ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันได้จังหวัดละ 2 คน

9.2 อุปกรณ์การแข่งขัน

9.2.1 ลูกดอกไม้ไผ่ 10 ลูก

9.2.2 กระบอกไม้ไผ่ ยาวไม่เกิน 1 เมตร

9.2.3 เป้ากระดาษ/กระดาษรองเป้า ใช้เป้าปืน .22 เมตร

9.3 ประเภทการแข่งขัน

ประเภทบุคคลชาย เป่าลูกดอก ระยะ 5 เมตร

9.4 สนามแข่งขัน

สนามกีฬาากลางจังหวัดลำปาง

9.5 วิธีการแข่งขัน

9.5.1 ผู้เข้าแข่งขันใช้อุปกรณ์ส่วนกลางของจังหวัดเจ้าภาพ

9.5.2 ผู้เข้าแข่งขันเป่าลูกดอกให้เข้าเป้าหมาย 10 ครั้ง ใช้เวลา 10 นาที

9.5.3 การนับคะแนน ให้นับคะแนนรวมของผู้เข้าแข่งขันที่ได้คะแนนรวม สูงสุด ตามลำดับ

10. ขว้างมีดสั้น

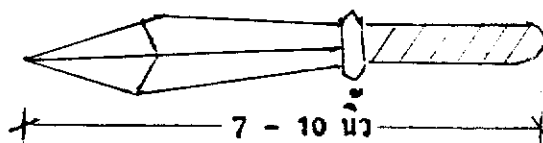
10.1 ผู้แข่งขัน

ให้ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันได้จังหวัดละ 2 คน

10.2 อุปกรณ์การแข่งขัน

มีดสั้นมีด้าม ความยาวระหว่าง 7 - 10 นิ้ว ปลายมีขนาด (พุ่งหอกขัด)

ดังภาพ

ภาพประกอบ 3 อุปกรณ์การแข่งขัน ขว้างมีดสั้น

10.3 ประเภทการแข่งขัน

ขว้างมีดสั้น ระยะ 6 เมตร

10.4 สนามแข่งขัน

สนามกีฬากลางจังหวัดเชียงราย

10.5 วิธีการแข่งขัน

10.5.1 ผู้เข้าแข่งขันใช้อุปกรณ์การแข่งขันของจังหวัดเจ้าภาพ

10.5.2 การแข่งขัน ผู้เล่นจะต้องขว้างมีดสั้นให้เข้าเป้าหมาย โดยขว้าง

10 ครั้ง คนละ ใช้เวลาไม่เกิน 15 นาที

10.5.3 การนับคะแนน ให้นับคะแนนรวมของผู้เข้าแข่งขันที่ได้คะแนนรวม

สูงสุดตามลำดับ

11. ตักน้ำใส่กระบอ

11.1 ผู้แข่งขัน

ให้ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันได้จังหวัดละ 2 คน โดยแบ่งเป็น ประเภทบุคคล

ชาย 1 คน บุคคลหญิง 1 คน โดยแต่งกายชุดประจำเผ่า

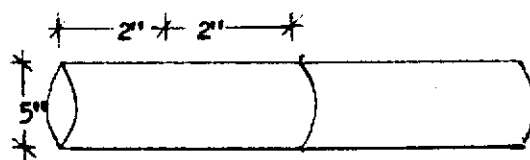
11.2 อุปกรณ์การแข่งขัน

ใช้ไม้ไผ่ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 5 นิ้ว ความยาว 1 เมตร เจาะรู
ขนาด 2" x 2" จำนวน 1 รู ห่างจากปากกระบอกด้านบน 2 นิ้ว
นำเต้าตักน้ำขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 5 นิ้ว 1 อัน

11.3 ประเภทการแข่งขัน วิ่งระยะทาง 10 เมตร

11.4 สนามแข่งขัน

สนามกีฬาากลางจังหวัดลำปาง

ภาพประกอบ 4 อุปกรณ์การแข่งขันตักน้ำใส่กระบอก

11.5 วิธีการแข่งขัน

11.5.1 ผู้เข้าแข่งขันต้องใช้อุปกรณ์การแข่งขันของจังหวัดเจ้าภาพ
ขนาดตามที่กำหนดไว้ในกติกา

11.5.2 ผู้แข่งขัน วิ่งจากจุดเริ่มต้นไป 50 เมตร พร้อมกระบอกไม้ไผ่
และน้ำเต้าตักน้ำ

11.5.3 ผู้แข่งขันใช้น้ำเต้าที่เตรียมมาตักน้ำจากถังที่กรรมการ
เตรียมไว้กรอกลงในกระบอกจนเต็ม

11.5.4 เมื่อน้ำเต็มแล้ว ผู้เข้าแข่งขันนำกระบอกที่กรอน้ำไว้วิ่ง ไปยัง
เส้นชัยระยะทาง 50 เมตร

11.5.5 ผู้ที่กรอน้ำเต็มกระบอกและวิ่งนำกระบอกน้ำถึงเส้นชัยก่อน
เป็นผู้ชนะเลิศตามลำดับ

11.5.6 ถ้าผู้เข้าแข่งขันวิ่งถึงเส้นชัยพร้อมกัน ให้ดูปริมาณน้ำใน
กระบอกที่มากกว่าเป็นผู้ชนะ

หนังสือขอความร่วมมือ

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน .....

ข้าพเจ้า นางสาวปรีดิ์ธิดา สมจิตร นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาชาวคอย โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อจะทำให้ทราบถึงปัญหาเกี่ยวกับการจัดและดำเนินการแข่งขัน
  2. เพื่อเป็นแนวทางต่อผู้จัด ผู้ดำเนินการแข่งขันและผู้ที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงสนับสนุนส่งเสริมในการจัด และดำเนินการแข่งขันกีฬาชาวคอยให้ดีขึ้น
  3. เพื่อศึกษาความคิดเห็น นักกีฬา ผู้ควบคุมทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ดำเนินการจัดและผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดการแข่งขัน
  4. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากีฬาชาวคอยต่อไป
- ดังนั้น จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้กรุณาตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ตามสภาพความเป็นจริง อันจะเป็นประโยชน์สำหรับการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างมาก และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวปรีดิ์ธิดา สมจิตร)

นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถาม

ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาวาดอ

แบบสอบถามชุดนี้ทั้งหมด 4 ตอนประกอบด้วย

- ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 อุปกรณ์และสนามกีฬาที่ใช้ในการฝึกซ้อม
- ตอนที่ 3 จุดประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬาวาดอ
- ตอนที่ 4 สภาพของปัญหาและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน
- 4.1 ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์กีฬาและสนามแข่งขัน
  - 4.2 ปัญหาเกี่ยวกับผู้ตัดสิน
  - 4.3 ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและกรรมการกีฬาจังหวัด
  - 4.4 ปัญหาเกี่ยวกับการจัดและดำเนินการแข่งขัน
  - 4.5 ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกสอนและผู้ฝึกสอน
  - 4.6 ปัญหาเกี่ยวกับนักกีฬา
  - 4.7 ปัญหาเกี่ยวกับงบประมาณ
  - 4.8 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อ เพื่อประโยชน์ในการนำมาแก้ไขปรับปรุงการจัดการแข่งขันกีฬาวาดอครั้งต่อไป ขอขอบคุณในความร่วมมือนำมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง
ของท่านและตอบข้อความหรือตัวเลขในช่องว่าง ....และอื่น ๆ
(โปรดระบุ).....

1. เพศ

- ☐ ชาย
☐ หญิง

2. อายุ

- ☐ ต่ำกว่า 13 ปี
☐ 13 - 15 ปี
☐ 16 - 18 ปี
☐ 19 - 21 ปี
☐ มากกว่า 21 ปี

3. ฐานะที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันครั้งนี้

- ☐ นักกีฬา
☐ ผู้ฝึกสอน
☐ ผู้จัดและดำเนินการ
☐ ผู้ควบคุมทีมหรือผู้จัดการทีม
☐ ผู้บริหาร
☐ คณะกรรมการกีฬา

4. วุฒิทางการศึกษา

- ☐ ไม่ได้เรียน
- ☐ ประถมศึกษา
- ☐ มัธยมศึกษาตอนต้น
- ☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย
- ☐ อนุปริญญา
- ☐ ปริญญาตรี
- ☐ สูงกว่าปริญญาตรี

5. เคยเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาชาวคอยมาก่อนหรือไม่

- ☐ เคย
- ☐ ไม่เคย

6. ถ้า "เคย" ท่านเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาชาวคอยในฐานะใด

- ☐ นักกีฬา
- ☐ ผู้ฝึกสอน
- ☐ ผู้จัดและดำเนินการ
- ☐ ผู้ควบคุมทีมหรือผู้จัดการทีม
- ☐ ผู้บริหาร
- ☐ คณะกรรมการกีฬา

7. ถ้า "เคย" ท่านเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาชาวคอยมาแล้วกี่ครั้ง

- ☐ 1 ครั้ง
- ☐ 2 ครั้ง
- ☐ 3 ครั้ง
- ☐ 4 ครั้ง

8. ท่านมีอาชีพ .....
ตำแหน่ง.....จังหวัด.....
9. ท่านเป็นนักกีฬาหรือบุคลากรจากจังหวัด.....
10. การเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันครั้งนี้ ท่านเข้าร่วมในลักษณะใด
- ☐ ได้รับการแต่งตั้งโดยตำแหน่ง
  - ☐ ด้วยความสมัครใจ
  - ☐ ถูกขอร้องให้ปฏิบัติ
  - ☐ ถูกบังคับให้ปฏิบัติ

ตอนที่ 3

จุดประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬาวาดอย

โปรดเขียนเครื่องหมาย ในช่องตามลำดับความสำคัญของจุดประสงค์ต่าง ๆ ดังข้างล่างนี้

ถ้าจุดประสงค์ข้อใดมีความสำคัญมากที่สุด โปรด / ในช่องที่มากที่สุด

ถ้าจุดประสงค์ข้อใดมีความสำคัญมาก โปรด / ในช่องมาก

ถ้าจุดประสงค์ข้อใดมีความสำคัญน้อย โปรด / ในช่องน้อย

ถ้าจุดประสงค์ข้อใดมีความสำคัญน้อยที่สุด โปรด / ในช่องน้อยที่สุด

รายการ	จุดประสงค์	ลำดับความสำคัญ			
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1	เพื่อสนองนโยบายของทางราชการ	...	...	...	...
2	เพื่อให้ชาวคอยมีนิสัยรักกีฬาและการออกกำลังกาย	...	...	...	...
3	เพื่อให้ชาวคอยได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	...	...	...	...
4	เพื่อเสริมสร้างมิตรภาพระหว่างกลุ่มชาวคอย	...	...	...	...
5	เพื่อคัดเลือกนักกีฬาคัดตัวแทนของจังหวัดส่ง ไปแข่งขันกีฬาเขต ..	...	...	...	...
6	เพื่อช่วยขจัดปัญหาเสพติด	...	...	...	...
7	เพื่อความสนุกสนานของกลุ่มชนชาวคอย	...	...	...	...
8	เพื่อให้ชาวคอยต่าง ๆ ได้มีโอกาสแสดงความสามารถทาง การกีฬา	...	...	...	...
9	เพื่อให้ชาวคอยนำความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ ด้านกีฬา ไปเผยแพร่ในชุมชนของตน	...	...	...	...

รายการ	จุดประสงค์	ลำดับความสำคัญ			
		มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด
10	เพื่อยึดหลักกีฬาเป็นสื่อให้เกิดความสามัคคีและความมั่นคง ระหว่างคนในชาติ	....	....	....	....

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับจุดประสงค์ของการจัดแข่งขันกีฬาชาวดอย นอกเหนือจาก
ที่กล่าวมาแล้ว (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 4

สภาพของปัญหาและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน

โปรดเขียนเครื่องหมาย ในช่องให้ตรงกับความเป็นจริง

ถ้าข้อใดเป็นปัญหาที่ท่านประสบมากที่สุด โปรดเขียน / ในช่องมากที่สุด

ถ้าข้อใดเป็นปัญหาที่ท่านประสบมาก โปรดเขียน / ในช่องมาก

ถ้าข้อใดเป็นปัญหาที่ท่านประสบน้อย โปรดเขียน / ในช่องน้อย

ถ้าข้อใดเป็นปัญหาที่ท่านประสบน้อยที่สุด โปรดเขียน / ในช่องน้อยที่สุด

4.1 ปัญหาด้านอุปกรณ์และสนามแข่งขัน

รายการ	ปัญหา	ลำดับความสำคัญปัญหา			
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1	อุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันไม่ครบ	....	....	....	....
2	คุณภาพของอุปกรณ์กีฬาสากลที่ใช้ไม่ได้มาตรฐาน	....	....	....	....
3	ขาดผู้ดูแลรักษาอุปกรณ์หลังจากที่ใช้ในการแข่งขันแล้ว	....	....	....	....
4	ไม่มีสถานที่เก็บอุปกรณ์โดยเฉพาะ	....	....	....	....
5	ไม่สามารถผลิตอุปกรณ์กีฬาพื้นเมืองที่ใช้แข่งขัน	....	....	....	....
6	สนามส่วนมากอยู่ห่างไกลจากชุมชน	....	....	....	....
7	ขาดการดูแลรักษาสถานและอุปกรณ์กีฬา	....	....	....	....
8	สภาพสนามไม่เหมาะสมต่อการแข่งขัน	....	....	....	....
9	ขาดความสะดวกในการเข้าฝึกซ้อมในสนาม	....	....	....	....
10	ไม่มีสนามเฉพาะสำหรับการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละประเภท	....	....	....	....

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์กีฬาและสนามแข่งขัน นอกเหนือจาก
ที่กล่าวมา (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

4.2 ปัญหาเกี่ยวกับผู้ตัดสิน

(เฉพาะผู้ฝึกสอน ผู้ควบคุมทีม และผู้จัดดำเนินการแข่งขัน)

รายการ	ปัญหา	ลำดับความสำคัญปัญหา			
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1	จำนวนผู้ตัดสินที่ทำในจังหวัดมีไม่เพียงพอ	....	....	....	....
2	ความสามารถของผู้ตัดสินยังไม่ได้มาตรฐาน	....	....	....	....
3	ผู้ตัดสินที่ทำในจังหวัดไม่ให้ความร่วมมือ	....	....	....	....
4	ผู้ตัดสินไม่มีโอกาสไปรับการอบรมและศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม	....	....	....	....
5	ผู้ตัดสินขาดจิตวิทยาในการดำเนินการแข่งขัน	....	....	....	....
6	ผู้ตัดสินไม่มีการเตรียมการล่วงหน้า	....	....	....	....
7	เจ้าหน้าที่อื่น ๆ ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินไม่มีความสามารถเพียงพอ	....	....	....	....
8	ผู้ตัดสินไม่ได้รับสวัสดิภาพในการปฏิบัติหน้าที่เท่าที่ควร	....	....	....	....
9	ผู้ตัดสินไม่ได้รับความเชื่อถือจากนักกีฬา	....	....	....	....
10	ความเข้าใจผิดของนักกีฬาเรื่องความไม่ยุติธรรมของผู้ตัดสิน	....	....	....	....

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้ตัดสิน นอกเหนือจากที่กล่าวมา (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

4.3 ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและกรรมการกีฬาจังหวัด (เฉพาะผู้ฝึกสอน

ผู้ควบคุมทีม และผู้จัดดำเนินการแข่งขัน)

รายการ	ปัญหา	ลำดับความสำคัญปัญหา			
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1	ผู้บริหารไม่เข้าใจลักษณะการบริหารงานกีฬา	...	...	...	...
2	ผู้บริหารไม่สนใจการกีฬาของจังหวัด	...	...	...	...
3	ผู้บริหารไม่ให้ความร่วมมือในการประชุมวางแผนจัดกีฬาของ จังหวัด	...	...	...	...
4	ผู้บริหารไม่เป็นผู้นำทางกีฬาของจังหวัด	...	...	...	...
5	กรรมการกีฬาของจังหวัดขาดความรับผิดชอบในตำแหน่งหน้าที่	...	...	...	...
6	กรรมการกีฬาของจังหวัดเห็นแก่สิ่งตอบแทนมากกว่าประโยชน์ ของส่วนรวม	...	...	...	...
7	กรรมการกีฬาของจังหวัดเห็นแก่สิ่งตอบแทนมากกว่า ประโยชน์ของส่วนรวม	...	...	...	...
8	กรรมการกีฬาของจังหวัดขาดความสามัคคี	...	...	...	...
9	จังหวัดขาดความเอาใจใส่นักกีฬาตัวแทนของตนหลังจาก เสร็จสิ้นการแข่งขันแล้ว	...	...	...	...
10	กรรมการกีฬาของจังหวัดขาดความกระตือรือร้น ในการจัดการแข่งขัน	...	...	...	...

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาด้านผู้บริหารและกรรมการที่หาจังหวัดนอกเหนือจาก
 ที่กล่าวมา (ถ้ามี) .....

.....

.....

.....

4.4 ปัญหาเกี่ยวกับการจัดและการดำเนินการแข่งขัน

รายการ	ปัญหา	ลำดับความสำคัญปัญหา			
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1	ไม่สามารถจัดการประชาสัมพันธ์การแข่งขันได้เท่าที่ควร	....	....	....	....
2	ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการประชุม จัดการแข่งขัน	....	....	....	....
3	นักกีฬามุ่งผลแพ้ชนะมากกว่าการเข้าร่วมแข่งขันเพื่อ ความพอใจ	....	....	....	....
4	ไม่ได้รับความสนใจและความร่วมมือจากประชาชนในการ จัดการแข่งขัน	....	....	....	....
5	ประชาชนไม่เข้าใจกติกาและวิธีการตัดสินกีฬา	....	....	....	....
6	มีการประท้วงของนักกีฬาหรือผู้ควบคุมทีม	....	....	....	....
7	ไม่สามารถจัดการแข่งขันตามระเบียบสากลได้	....	....	....	....
8	จำนวนเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัดไม่เพียงพอ	....	....	....	....
9	บุคลากรที่เกี่ยวข้องไม่สามารถจัดการแข่งขัน ได้เต็มที่เพราะงานในหน้าที่อื่น ๆ มีมาก	....	....	....	....
10	มีการทะเลาะวิวาทกันของนักกีฬาหรือผู้ชม	....	....	....	....

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดและการดำเนินการแข่งขัน นอกเหนือจากที่กล่าวมา (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

4.5 ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกสอนและผู้ฝึกสอน

รายการ	ปัญหา	ลำดับความสำคัญปัญหา			
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1	จำนวนผู้ฝึกสอนกีฬาในจังหวัดไม่เพียงพอ.....	....	....	....	....
2	ขีดความสามารถในการปฏิบัติงานของผู้ฝึกสอนอยู่ในระดับต่ำ ..	....	....	....	....
3	ผู้ฝึกสอนกีฬาไม่สามารถสาธิตการสอนกีฬาแต่ละประเภทได้ ..	....	....	....	....
4	จำนวนนักกีฬามากทำให้ควบคุมไม่ทั่วถึง	....	....	....	....
5	ไม่สามารถปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียนได้	....	....	....	....
6	ไม่มีโอกาสไปรับการอบรมศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม	....	....	....	....
7	บุคลิกของผู้ฝึกสอนไม่เหมาะสมกับการเป็นผู้นำ	....	....	....	....
8	ขาดความคิดริเริ่มคิดแปลงการสอนให้เข้ากับความสนใจ ของนักกีฬา	....	....	....	....
9	ไม่มีเวลาว่างให้กับการฝึกสอนเท่าที่ควร	....	..	....	....
10	ขาดอุปกรณ์และสนามเป็นของตนเอง	....	..	....	....

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกสอนและผู้ฝึกสอนนอกเหนือจากที่กล่าวมา (ถ้ามี)

.....

.....

.....

4.6 ปัญหาเกี่ยวกับนักกีฬา

รายการ	ปัญหา	ลำดับความสำคัญปัญหา			
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1	ขาดอุปกรณ์การเล่นเป็นของตนเอง	..	...	...	....
2	ขาดสนามในการฝึกซ้อม	...	...	...	....
3	ขาดทุนทรัพย์สนับสนุน	...	...	...	....
4	ไม่มีเวลาฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน	...	...	...	....
5	ชอบเล่นทีมหรือแข่งขันมากกว่าการฝึกทักษะพื้นฐาน	...	...	...	....
6	ขาดประสบการณ์และความเชื่อมั่นในตนเอง	...	...	...	....
7	ไม่เข้าใจกติกาการแข่งขันอย่างแท้จริง	...	...	...	....
8	ขาดความมั่นใจเป็นนักกีฬา และขาดระเบียบวินัย	...	...	...	....
9	ขาดการสนับสนุนจากครอบครัวผู้ปกครอง	...	...	...	....
10	ขาดผู้ฝึกกีฬาเฉพาะอย่างที่มีประสิทธิภาพ	...	...	...	....

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านของนักกีฬานอกจากที่กล่าวมา (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4.7 ปัญหาเกี่ยวกับงบประมาณ

โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงและตอบข้อความลงในช่องว่าง.....

- ใดบ้าง
1. งบประมาณที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลได้มาจากที่
    - 1.....
    - 2.....
    - 3.....
    - 4.....
  2. งบประมาณที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลครั้งนี้ เพียงพอหรือไม่

เพียงพอ

ไม่เพียงพอ

4.8 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

โปรดตอบข้อความลงในช่องว่างตามสภาพความเป็นจริงในจังหวัดของท่าน

- ตามลำดับดังนี้
1. ประชาชนในจังหวัดของท่านมีความนิยมเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ

1.....	4.....
2.....	5.....
3.....	6.....
  2. ปัญหาในการจัดและดำเนินการแข่งขันต่อไปนี้ ปัญหาใดที่ท่านเห็นว่าสำคัญต่อการจัดกีฬาวอลเลย์บอลที่สมควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขโดยเร็ว โปรดเรียงลำดับความสำคัญของปัญหา (งบประมาณ อุปกรณ์และสนาม ผู้ตัดสิน นักกีฬา ผู้จัดและดำเนินการแข่งขัน การจัดการและการดำเนินการแข่งขัน และผู้ฝึกสอน ผู้ควบคุมทีม)

1.....	5.....
2.....	6.....
3.....	7.....
4.....	

3. ท่านคิดว่ามีอุปสรรคใดบ้างที่ทำให้วงการกีฬาของประเทศไทย

ไม่เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร

1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวปรีดิ์ธิดา นามสกุล สมจิตร

เกิดวันที่ 23 พฤษภาคม พุทธศักราช 2507

สถานที่เกิด อำเภอป่า จังหวัดน่าน

ที่อยู่ปัจจุบัน 66/1 ศรีทรายมูล ต.เวียง อ.เมือง จ.เชียงราย 57000

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 4

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนบ้านปางของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเชียงแสน
จังหวัดเชียงราย 57140

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2518	ชั้นประถมศึกษา จากโรงเรียนศิลาเพชร อำเภอป่า จังหวัดน่าน
พ.ศ. 2523	ชั้นมัธยมศึกษา จากโรงเรียนป่า จังหวัดน่าน
พ.ศ. 2528	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ. พลศึกษา) จากวิทยาลัยครูเชียงราย
พ.ศ. 2535	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม. พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร

ปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาชาวดอย ครั้งที่ 5

พุทธศักราช 2534

บทคัดย่อ

ของ

ปริญญ์ธิดา สมจิตร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

เมษายน 2535

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬา
ชาวคอยครั้งที่ 5 พ.ศ. 2534 ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก
นักกีฬา จำนวน 288 คน ผู้ฝึกสอนและผู้ควบคุมทีม 40 คน ผู้จัดและดำเนินการแข่งขันจำนวน
73 คน รวมทั้งสิ้น 401 คน ผลการวิจัยพบว่า

จุดประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬาวอย เพื่อสนองตอบนโยบายของทาง
ราชการและเพื่อให้ชาวคอยมีนิสัยรักกีฬาและการออกกำลังกายมากที่สุด

ปัญหาต่าง ๆ ที่พบมีดังนี้

1. ด้านอุปกรณ์กีฬาและสนามแข่งขัน คุณภาพของอุปกรณ์ไม่ได้มาตรฐาน ขาดความ
สะดวกในการเข้าฝึกซ้อมและอุปกรณ์กีฬาที่ใช้มีไม่ครบ
2. ด้านผู้ตัดสิน จำนวนผู้ตัดสินในจังหวัดไม่เพียงพอและความสามารถของผู้ตัดสิน
อยู่ในระดับต่ำน้อย
3. ด้านผู้บริหารและกรรมการกีฬาจังหวัด ผู้บริหารไม่เข้าใจลักษณะและการบริหาร
กีฬา
4. ด้านการจัดและดำเนินการแข่งขัน ไม่สามารถจัดการประชาสัมพันธ์การแข่งขันได้
เท่าที่ควร
5. ด้านผู้ฝึกสอนและผู้ควบคุมทีม ขาดอุปกรณ์และสนามในการฝึก ของผู้ฝึกสอนใน
จังหวัด
6. ด้านนักกีฬา ขาดอุปกรณ์การเล่นเป็นของตนเองและขาดทุนทรัพย์สนับสนุน
7. ทั้งนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้ควบคุมทีม และผู้จัดและดำเนินการแข่งขัน มีความเห็น
สอดคล้องกันว่าปัญหาที่พบมากที่สุดคือ การจัดและดำเนินการแข่งขัน ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้ฝึกสอน
และผู้บริหารและกรรมการกีฬาจังหวัด
8. ด้านงบประมาณ ส่วนใหญ่ได้มาจากการกีฬาแห่งประเทศไทย และของแต่ละจังหวัด
แต่ไม่เพียงพอ
9. ความนิยมของประชาชน ส่วนใหญ่นิยมกีฬาประเภทฟุตบอล ตะกร้อ วอลเลย์บอล
และกรีฑา

10. สิ่งที่ต้องการให้ปรับปรุงแก้ไขโดยเร็วคือ ด้านงบประมาณ รองลงมาด้านอุปกรณ์กีฬาและสนามผู้ฝึกสอนและผู้ควบคุมทีม การจัดและดำเนินการแข่งขัน และผู้จัดและดำเนินการแข่งขัน

11. ความคิดเห็นเกี่ยวกับวงการกีฬาของประเทศไทยคือ การขาดสนับสนุนอย่างแท้จริง

ORGANIZATION PROBLEMS OF THE 5TH HILL TRIBES SPORTS
COMPETITION, 1991

AN ABSTRACT
BY
PREETHIDA SOMJIT

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

April 1992

The purpose of this study was to investigate the problems of the 5th Hill Tribes Sports Competition, 1991. The questionnaires were given to 288 athletes, 40 coaches and teachers, 73 team managers and officials, 401 in total for the data collection.

After the data were statistically treated, it was found that :

1. For the sport fields and equipment, there were insufficient qualities, conveniences, and numbers for either practice or competition.

2. For the referees, there were shortages of referees and they were not up to the standards.

3. For the administrators and the provincial sport officials, there were lacks of sport management and administrative understanding.

4. For the competition management and organization there were lacks of public relations for the competition.

5. For the team managers and coaches, there were shortages of the provincial sport fields and equipment.

6. For the athletes, there were insufficient sport equipment and funds.

7. The athletes, coaches, team managers, and the organizers agreed the the most found problems were in the competition organization, coaches, administrators, and provincial sport officials.

8. For the budget, it was mainly supported by the Sports Authority of Thailand. Some, which was not enough, was supported by the local provinces.

9. For the popularity, Football, trakraw, volleyball, and athletics were found the most favorite sports.

10. The needs for urgent improvement were under the items of budget, sport facilities and equipment, coaches, team managers, organization, and the competition officials, respectively.

11. In general, the opinion expressed that there were insufficient supports for the national sport development.